

1596

~~10
15/96~~
ഗ്രീവാൻസിസ്റ്റുലക്ഷ്മീഗമാവലി.

ഗമാങ്ങം ഫെബ്രുവരി.

കംപാനിപക്വപ്പും നം.

ബാലാശ കുറോ

(അമ്പിമണാഗം)

കുട്ടൻ

കെ. സാംബാരിവഡാനുകരം

പരിശേഖിച്ച

മഹാഭാരതീനേതുലക്ഷ്മീധാരാജനിതികമന്ത്രിവൈ ക്ലീനപ്പുകൾ

പ്രസിദ്ധീപ്പിച്ചതുന്നത്.

134

താഴവന്നതും

മഹാഭാരതീനേതുലക്ഷ്മീധാരാജനിതികമന്ത്രിവൈ ക്ലീനപ്പുകൾ.

ഫെബ്രുവരി.

KK
I 134
(Mal.)

SRI VAṄCI SETU LAKŚMÎ SERIES.

No. XV.

15.127
6x2
I
134
804

BĀLAŚAṄKARAM

A Commentary on Kāladīpam.

VOL. III.

EDITED BY

K. SĀMBĀSIVA SĀSTRI

Curator for the Publication of Oriental Manuscripts.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
HER HIGHNESS THE MAHARANI REGENT OF TRAVANCORE.

20/16094
on circ 1931

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1931.

All Rights Reserved.]

ത്രി

ക്ഷമാദരണസന്ദു സതതസംഗ്രഹിതാ സവ്വതഃ
ക്ഷമാദരണമേവ യാ ലാസറി നാജരാജശപറി
രമാരമണാഭവിനി നിവിലധയമ്പസംവദ്ധനി
സമാദ്രതസമപ്രജാ ജയാഗി സേതുലക്ഷ്മീരണസ.

യത് കാരണ്യുകലാഖലാദിവർക്കലാ-
സാമഗ്രുസന്ദനയാ
ശൈവാഖ്യാ സഹ കൈരളീ ച തുരിഭി-
ന്നിതാ പ്രസിദ്ധീകൃതിം
താസ്യാ വഞ്ചിവസ്യുസ്യരാഗതജന-
പ്രാശ്രമാക്ഷിപ്പാ മഹാ-
രംജത്രാ മദ്ദഗളമാലിക്കയരുദിതാ
സദ്ഗ്രന്ഥമരതാവലിഃ.

ഉക. സാംഖ്യരിവണ്ണപ്പീ.

അവതാരിക.

“ബാലശങ്കരം” എന്ന സാമയികത്തിൽ കീതിപ്പുട്ടിൽ കണ്ണ കാലപീപകവ്യാവ്യാസം ഈ ഭാഗത്തോടുകൂടി സന്തുഷ്ടി മാറ്റിരിക്കുന്നു. ഈ തിന്മുൻപ് ഈ തിന്നൽത്തന്നെ മ-0, റ-0 ഭാഗങ്ങൾ ഈ ആഫീസിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ എന്നാമത്തേരു ഒള്ളത്തവിചാരണാപരമായ ശാസ്ത്രിയ കാത്തുകളും പ്രതിപാദിക്കായാൽ ജോ തിഥിക്കാശം രണ്ടാമത്തേരു ഗാംധാരാപീഡണാധനിയാനിത്രപണംകൊണ്ട് വൈദികമാർഗ്ഗ ശ്രദ്ധാലുക്കളായ വർഗ്ഗിക്കാക്കം മാത്രം ഉപയോഗം ഉണ്ടാക്കുന്ന പോലെയല്ല ഈ അന്തിമഭാഗം. ഈ ഗ്രന്തിമിംഗാഡിയി, ദൗഷ്യദേവതന്നിയമം, ധാന്യവുലികമനം മുതലായവയാൽ വർഗ്ഗിക്കാക്കം അഭ്യർത്ഥിക്കാക്കം ഇതിമത്തേരേമന്നിലേ സദ്വാ പ്രകാരമാണു ഒരു ഗ്രന്തിമാത്രം കുറേണ്ട ജീവനാപ കാരണവുംപുതിയിൽ വർഗ്ഗിച്ചുവരുന്നതായ ഈ ബാലശങ്കരം അതു നാം മുഴുവൻപുതിയായ വാക്കുവണ്ണം കൂടാക്കാണും ലേഖാപം മഹാ ദേശനിലേ നിഷ്ടക്ഷപാതമായി പ്രമാണപരമ്പരാഗം നിത്രപ ബാഹേയുവയ്ക്കു കാത്തുകാരങ്ങൾക്കാണ്ടം അഭ്യർത്ഥിപ്പിണ്ടെന്നാണു ഒന്നുന്ന സധാരിന്നഡന്തത്തിൽ പാത്രിവീച്ചിരിക്കുന്നു. ധന വാനം ഭരിപ്പാം കണ്ണപോലെ ശാസ്ത്രിയവിധിപ്രകാരം പ്രവർത്തി ചുതാവ അഭ്യന്തർപ്പിക്കുകൾ അഭ്യക്താശം നല്കുന്ന അനേകം പക്ഷം ദേശങ്ങളാം ആവിഞ്ചിപ്പിച്ച പ്രകാശനം ചെയ്യുകയാൽ ഈ മുഹമ്മം അട്ടക്കലാഡായിരിക്കുക എന്നും ഒരു അതുവേണ്ടി പരമാവധിപരമായ നിവിഡിക്കയായിരിക്കുന്നു. മണ്ണാധര ഔദ്യാപ സാമ്പത്തികസ്വാത്രാവായിരിക്കുന്നു. മാനുഷിയായ മഹമ്മുദ്ദുലിൽ കൈരളിക്കുകൾ ഉപാന്തനാമാനം മാനുഷിയായ ശാന്തി കാണന്നില്ലെന്നുള്ള ഒരു സൂനതാവാദം പരിഹരിക്കുവാൻ ഈ ബാലശങ്കരം എത്രയും ഉത്തമസാമഗ്രിയായി പ്രകാശിക്കുന്നു.

കത്താവ്:—ഈയും പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ ഗ്രന്തിന്റെ കത്താവ്:

“ഈതി പരമേശ്വരപ്രിയണിശ്ചേണ ശങ്കരേണ
വിരച്ചിതേ കാലപീപകവ്യാവ്യാസേ
ബാലശങ്കരനാഥി പ്രമദ്ദേശ്യാധി.”

എന്നീവിധം കാണുന്ന പരിസ്ഥാപ്തിവാക്യംകൊണ്ട് രക്കരസം ജണനായ രഹിളാജോന്ന് വുകതമാകുന്നു. ഇരുമ്പയത്തിന്തന്നെ ബാലരൈറ്റും എന്നും നാമദേഹവുവഹാരം ഇല്ലെന്നില്ല. അതിനു കാരണം പുരോഗ്രഡുതമാം പരിസ്ഥാപ്തിവാക്യത്തിലെ ‘ബാലരൈറ്റനാട്ടി’ എന്നതു തായിരിക്കണം.

ധാരക്ക് ശക്രമേനവൻ ‘മഴമണ്ണഗലത്രതു ബാലരൈറ്റനു നന്നുമി’ എന്നീവിധം ഈ കാലപിചകവൃഥാവൃഥാന്തതിന്റെതന്നെ പുവ്വാഗോപോദ്ധാതത്തിൽ വുവഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. രസി കരജിനിഖാസികയുടെ ഒ-ംപ്പന്നുകൾ ഒ-ംലക്കത്തിൽ മഹാ സംഭവൻ കൊട്ടണ്ണല്ലോ കണ്ണതിക്കട്ടും തന്നുരാൻ അവർക്കാം എഴുതിയിട്ടുള്ള “നന്നുരിമാരം ഗ്രന്ഥനിമ്മാണവും” എന്ന ലേവ നാതിയ്യം:

“കാലപിചകത്തിനു ഭാഷയായിട്ട് ‘ബാലരൈറ്റരം’ എന്നും ഒ വൃഥാവൃഥാനു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വിദ്യാനും ഒരു ബാലരൈറ്റനാജോന്നുമാതും അറിയാം.” എന്നീവിധം ബാലരൈറ്റനാമദേഹയാം സ്വപ്നികരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹംതന്നെ ‘കേളികേട്ട നന്നുരിമാൻ’ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ മണ്ണഗഞ്ചാംഡയം ദുനാംപന്നുക തനിൽ പ്രസിഡലപ്പേട്ടത്തിയാട്ടുള്ള ഉപന്നാസത്തിൽ ‘മഴമണ്ണഗലത്രതു ശക്രനുനന്നുരിയെ’നിങ്ങനെ നിങ്ങപ്പോദമായും നിങ്ങൾ ശിച്ചിരിക്കുന്നു. മുഹൂര്ത്തപദവിക്കു പുരയന്തുനന്നുരിപ്പാട ശതിയ വരണ്ണികാവൃഥാവൃഥാന്തത്തിൽ “‘ഹതി ബാലരൈറ്റനിയേ ഉക്കരം’” എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നാണോഗം നന്നുരിപ്പാടിന്റെ പ ക്കം ബാലരൈറ്റനാജാന്നനും ഉംഗിപ്പിക്കുന്നു. മഹാക്ഷമിയും ധമ്മരാജുമമ്മജന്നും വശ്രവച്ചുമാം ഗ്രന്ഥകാരൻ ഗ്രന്ഥ ശരീരത്തിൽ യാതൊരിട്ടുള്ളതും ശക്രനാമദേഹയംപോലും,

“ആതമനാമ ഗ്രഹാന്നാമ
നാമാതിക്രൂപണസ്യ ച
ആയുഷ്മാമോ ന ഗ്രഹംനീയാദം
ജ്ഞൈഷ്യാപത്രകളത്തേയാഃ”

എന്നീ സൃതിചോദിതമായ നിഘണ്യത്തിനടക്കിമ്മെച്ചു വാന്നയം നിമിത്തം നിങ്ങൾശിച്ചിട്ടില്ലാത്തസ്ഥിതിക്കു ബാലരൈറ്റനാമദേഹ യഞ്ഞപ്പറവി തബ്ദിഷ്ട്രാ നിത്യപ്രണത്തിനേ” അവസർമ്മില്ല.

ഗ്രന്ഥാംഗിമവാക്യം ആളുതെത്തെ പക്കത്തുകാരനായ ശിശ്യൻറെ അധിനിത്യിലാകയാൽ അയച്ചാൽമാകാനും തരമില്ല. അതിനാൽ പേരു ശങ്കരനെന്നും ബാലപദം പാണ്ഡിതേരുളംതുപരി മാരപരമായി ഫടിപ്പിച്ചെത്തുനും അനന്മാനിക്കാൻ അവകാശം ഉണ്ട്. അമ്മവാ ദയനിയവും സ്വീകാര്യമായ പാണ്ഡിത്യം കണക്ക് അഭിനംഡനപുരസ്സരം അക്കാദമിത്തെത്തുപരി വുലപണ്ഡിതസമാജത്തിനും സിഖിച്ചതായ ബിനംമായും ബാലപദം ഉപയോഗമായി ഗാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു ഫോനിരിക്കുന്നും. ഒരു വുലശങ്കരം ഉള്ളിടത്തു കൊണ്ടുശങ്കരം എന്ന് ആച്ചപാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു വന്നിങ്ങനുള്ള തുമ്മുലമാകയാൽ മെന്തിപ്പേട്ടത്തി സംസ്കൃതിക റിച്ചപ്പോരം ബാലക്കേരാതുതായിൽ പരിഞ്ഞിച്ചതായും പത്രം വോചനയ്ക്കു പ്രവേശം ഉണ്ട്.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിശ്വർ ജീവിതസമയം:— ശ്രീമാൻ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി സത്യാധികാർത്തുക്കാർ അവർക്കളുടെ ആഷാചരിത്രം വന്നാംഭാഗത്തിൽ—

“മുഴമണ്ഡലംനും എക്കുഡേരും ഒ ۱ ۰ സംവത്സരം മുൻപു മല്ലുകേരളത്തിൽ പെരുവനം എന്ന സ്ഥലത്തു ജനിച്ചു” എന്ന പറയുന്നു. കവിതിലകൾ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കളീയവ സ്കരം “കേരളകവികൾ” എന്ന തുതിയിൽ സത്യാധികാർത്തുക്കാർ അവർക്കളുടെ പക്ഷം അവലോഭിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രധാന പഠനം ശങ്കരൻ നബിയാർ എ. എ. അവർക്കൾ “മലയാളസാഹിത്യ റിതുസംഗ്രഹ” എന്നിൽ കെപ്പല്ലവഷ്ഠം അഞ്ചുംബന്തരാണ്ഡിതല്ലോ എഴുത്തുന്നുണ്ട് സമയംവരെയുള്ള ഘട്ടത്തിനിടയിൽ മുഴമണ്ഡലത്തെ അവ്യാപകമിത്തമായ ഒരു ജീവിതസമയത്തിവേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ നാരായണപ്പണിക്കൻ അവർക്കൾ, “ഭാഷണസാഹിത്യചരിത്രം” എന്നിൽ—

“എന്നും മുഴമണ്ഡലത്തിന്നും കാലം അതു അർധാചീനമാണോ എന്നും സംശയമായിരിക്കുന്നു. മൂലത്തുപരമിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണുന്ന—

“മേഖാപി നബഃ ക്ഷപടീമഹരാജൈ
പ്രഭാവനാസ്തിക്രമിനാരിയക്തഃ
കൊള്ളലോഭവഷ്ഠം” ഭൂഗണയു സിംഹാം
മധ്യാധിഭാസഃ പുനരോഹിബേബ്.”

എന്ന പദ്ധം അദ്ദേഹത്തിന്റെതായിരിക്കാനു തന്മുള്ളിട്ട്. അംഗങ്ങയുംബന്നക്കിൽ കൊല്ലുവയ്ക്കും ഒരു രംഗം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നവുന്ന തീച്ചുഖ്യാസം.” എന്നിങ്ങനെ മഴമുംഗലം നാനുരോധം സംവഠനരാജംക്കു മുന്നപുള്ളിവനാബന്നൻ പറയുന്നു. എൻ്റെ പുംശാമി ഡാക്ടർ ഷൈരമേനുവൻ അവർക്കും ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകാലൈബ്രറിയിൽ കുറച്ചുവരുത്തിയിട്ടുണ്ട്; ഇന്ത്യ ഗവർണ്ണറാവിഭ്യാവും അവതാരിക്കിൽ പ്രസ്തുതപ്പള്ളവും കാലാവകുപ്പാഖ്യാനാന്തർത്ഥമായ മരറാൽ പദ്ധതി ഉല്ലരിച്ചു്; മഴമുംഗലത്തിന്റെ കാലം കൊല്ലുവയ്ക്കും നൃവും നൃവം രംഗം മഴയും പണികൾ തന്നെന്നരപ്പകാശിതമായ “ചരിത്ര” അനുഭവം പഠിച്ചിട്ടുള്ളതു പരാമരിപ്പാംബന്നവും തീച്ചുപ്പുട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യ ഗവർണ്ണറിഖ്യാനത്തിൽതന്നെ:—

“എഴുന്നറി ഇങ്ങപത്രതാന്ത്രപത്രമാണ്ട ചീഞ്ഞതായററിൽ തുടങ്ങിച്ച പതിനേന്നമാസം കഴിഞ്ഞതെന്നു ചെല്ലും പതിനേന്നു രാണി കഴിഞ്ഞ ശേഷംകൊണ്ട് കൂട്ടുക മാസത്തിൽഅധിമാസം എന്നവിഞ്ഞുകൊടുക്ക.”

എന്ന കാണ്ണനു ഒരുത്തൊൽ പ്രകൃതവുംബന്നുകുറത്തിന്റെ നിമ്മിത്തി എഴുന്നറി ഇങ്ങപത്രതിനെപ്പറ്റാമത്ര കൈറ്റുമായിരുന്നു എന്ന സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ എഴുന്നററാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാല്പത്തിനും എടുന്നതുനേരില്ലെന്നും പുംശാല്പത്തിനും നടക്കരായിരുന്നു ബന്ധംബന്നുകുറഞ്ഞുപോന്നതാവായ ശക്തിനുമുറിയുടെ ജീവിതസമയം എന്ന് ഒരുവിധം കുറഞ്ഞപ്പെട്ടതും തന്നും. ഇപ്പുകാരമാക്കുന്നും കൊല്ലുവയ്ക്കും അഭ്യാംന്നററാണ്ടിനുമുള്ളും എന്നാംമററം വാഴിക്കുന്ന മരിയും നമ്പിയംങ്ങൾ യും, ഒ റു സംവഠനമുന്നപ്പെണ്ണും പ്രതിപാദിക്കുന്ന സ്വരൂപങ്ങൾക്കും അവർകളുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ യമ്മക്കുമിംഗനോടും പിന്നോട്ടുമായി നാം പ്രവസ്ഥപ്പെട്ടതിയ ജീവിതസമയത്തോടു സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുവരെ പരായണിയിരിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനാശയ ഇംഗ്ലീഷാധികാരിയും കുറഞ്ഞപ്പെട്ടിട്ടും വന്നില്ലധികം മഴമുംഗലംനുമുറിമാരായ ശ്രദ്ധകരമന്നുണ്ട്. ഉന്നയില്ലപ്പിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധശാസ്ത്രക്കാരനും സർസസാഹിത്രുകാരനുംരുചി ദിശമുംഗലം ചുരുക്കപ്പെട്ടുണ്ട്. എന്നുള്ളതിനു പുംശാല്പിക്കുന്നുണ്ട്

വിഷയീവെപ്പിക്കുന്ന ഇതു ലക്ഷ്യം മെല്ലേട്ട് ചിന്തിച്ചുകൊള്ളാം. എതായാലും ശാസ്ത്രഗമ്പതിലെ പ്രമാണവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും സിംഗിച്ചുതാഴെ എഴുതുവാൻ ഇങ്ങനെ പതാമാണ്ട് സാമാന്യ ധികരണ്ണന്നായോന്നു എന്നു നാശം ബാലഗംഗകരക്കാവിന്റെ ജീവിത സമയംതന്നെ എന്നാളുള്ളതു നിശ്ചയം.

ശ്രദ്ധകത്താവിജൻറെ ദേശാദികൾ:— ഈദേഹത്തിന്റെ അഭിജനങ്ങൾക്കും കൊച്ചുചീളീമിക്കിലെ പെത്രവനം ഗ്രാമമാക്കുന്നു. ഇതിനു പാശധിതസാവ് വെള്ളമനായ കൈക്കളിങ്ങൾ രാമവാൺകുർബാൻവർക്കു കാണവുംവുംനാത്തിൽ:

“അണ്ണി പുഞ്ചവനം നാമ
ഗാമസ്തുത പുരാഭവത്
പ്രിജന്മാ ഗീജ്ഞതേരംശ
ഇതി ലോക്കേതു വിശ്രൂതഃ.”

എന്നീ ദ്രോക്കത്താൽ പുഞ്ചവനം എന്ന് ഒരു ഉപപത്രി കണ്ണി കിക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ ഗോവിംഡപ്പിള്ളി സവ്യാധികാര്യക്കാർ മധ്യ കേരളത്തിലുണ്ട് ഇതു പെത്രവനം എന്ന പറയുന്നു. ദൈത്യയുടെ തിലല്ലെ എക്കിലും എക്കുങ്ങൾക്കും മലയാളംഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ഒരുവിധം മധ്യങ്ങളുമാണ് കൊച്ചുചീളിക്കിയിൽപ്പേട്ടുട്ടുടർന്നു ഇതു പെത്രവനം, എന്ന കാണ്ണാവുന്നതാണ്. ചെങ്ങന്നുകൂടി വാഴമാവേലി ഇല്ലത്തിലെ പരമേശപരമ്പരാഗിയുടെ ഉത്തമരിപ്പുനായ ഇതു ഭേദത്തിനും ഉത്തരവേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷിച്ച ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക ലംബം അധികവും സഖ്യാരപരിചയം സാധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതും. ഇതു ബാലഗംഗകരത്തിന്റെ പുഞ്ചവനത്തിൽ:

“ക്രോമി വാചം നതപാധം
ഇങ്ങം ചാ പരമേശപരം
ശ്രൂഭകമ്മസു ബാലാനാം
കാലജ്ഞതാനായ ഭീപകം.”

എന്നാളും പ്രതിജ്ഞാപദ്ധതിൽ നമനീയനായി പ്രസ്തുതവിഷ തുട്ടുടർന്നു പരമേശപരമുണ്ട്—

“അണ്ണി ശ്രോണാവലഗ്രം—
വാസ്തുവും പ്രിജുംശുംഗവഃ
ഓയാലും സവ്യാദ്വേതജ്ഞഃ
ദാപുഷംബന്നതത്പരം.

കെദവജനസ്തുത്‌പദാമോഡാജ-
മകരദനിപ്പേഖവണ്ണാത്.''

എന്നിവിധം കാലഭീപകംഭാഷയുടെ പരിസമാളിയിൽ കീ ത്തനം ചെയ്യുപ്പുട്ടിരക്കുന്ന ചെങ്ങൻതുർക്കാരനായ ഒരു പരമേ ശ്രേരംതന്നെന്നായിരിക്കണം. ഈ ടാറ്റേഡപ്രൈൻ കൊല്ലുവ സ്പം സും സും-ൽ പ്ലൈണിതത്തുരും നിമ്മിച്ച മഹാന്തന്നെന്നായാ യിരിക്കുമെക്കിൽ ഒരു അസ്റ്റപത്ര സംവശസ്രദ്ധംകൂട്ട്. നമ്മുടെ ബാലശൈക്ഷിക്കുന്ന പ്രാചീനനാശണങ്ങൾ നിത്രുപണം ചെയ്യാവുന്ന താണം. ഈ പക്ഷത്തിൽ ആ പരമേശ്വരാചാത്മകന്തനെ മരാരായ തുടിയായ ലീലാവതീവാഖ്യാനത്തിന്റെ ആരംഭ തത്തിൽ കാണുന്ന—

‘നിലാധാരം സാഗരസ്യാപി
തീരസ്ഥഃ പരമേശ്വരഃ
വ്യാഖ്യാനമഞ്ചേ ബാലായ
ലീലാവത്രാഃ ക്ഷേരാമുഹം.’’

എന്നീ ദ്രോക്തത്തിൽനിന്നും നിലാസാഗരസ്യാപി മതീരസ്യ ലമാ ണം സ്പദേശം എന്ന കാണ്ണന്തിനാൽ ചെങ്ങൻതുരിന തീരെ ബന്ധമില്ലാതെ വരുന്ന എന്നിള്ളതാണു തരക്കേട്ട്. ഈ ഉല്ല റിച്ച ദ്രോക്തത്തിലേ ‘ബാലായ’ എന്നിള്ള ശബ്ദംതന്നു ബാല ശക്രന്ന ഉംഗിശിച്ചാണോ എന്നം കൂടുക്കുകയിൽക്കു സാമാജ്യനുന്ന കാണ്ണാൻ വധിയാത്തതല്ല.

അടിനാടനിയുദ്ധത്തായ പ്രൗഢിഹ്രുങ്ഗരിൽ:— നമ്മുടെ ശക രംഗന്മുറി തന്റെ ജ്യോതിരിപ്പുഗ്രാചാത്മകനായ ചെങ്ങൻതുർക്കം വാഴമാഡുവലിപ്പോറിയുടെ മകനായ ഒരു കൂദ്ദംപിള്ള നിശ്ചയി ചുച്ചാത്തിയ മുള്ളത്തം ശരിയക്കുന്നും അതികലശലാക മുടിയും മഴക്കുമുണ്ടായി മഴ ലഹരിക്കുട്ടമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുയും അതുപോ ലെ പ്രചണ്യമായ വാങ്ങം ഉണ്ടാക്കുയും മുള്ളത്തം മുക്കുകയും ചെ യൂതിൽനിന്നും അനന്തരത്തെ വെള്ളം മണംഗലമായിരുന്ന ഇപ്പേരും മഴക്കുമെങ്ങുംഗലമേം മഴമേം ഗലമേം ആയി മാറിപ്പോയതു.

ബാല്യത്തിൽ വില്ലാല്യാസമില്ലാതെ യൂത്തനാഡി അഞ്ചുമി അസും നടന്നിരിക്കായാൽ ആഭിജാത്യക്കരവുനിമിത്തം നന്മാരിമാർ ഒരു യാഗശാലയിൽനിന്നും ബാലശക്രനെ ചുറ്റുകാക്കിപോരു,

അന്നന്തരം അഭിമാനിയായ അഭ്രേഹം പരദേശസംഘാരംചെയ്യും സകലധമ്മരാജുങ്ങളും സ്വാധീനപ്പെട്ടതി നാട്ടനടപ്പും അറി ഞ്ചു സംഘ്യംവില്ലെന്ന ചി വന്നിൽനന്നതിനാൽ മരുരാജയാഗത്തിൽ അസമ്‌ബന്ധമായ മന്ത്രംചോല്ലി മോമിക്കുവാൻ ആ റംഭിക്കുന്ന യജമാനൻ്റെ കൈയ്യും ചാടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, “മു മദ്ദും തൊട്ടാൽ കളിച്ച യാഗം നടത്തിയാൽമതി. മന്ത്രം പിഴച്ചുചോല്ലി മോമിച്ചാൽ യാഗം പിഴച്ചു. പിന്നെ പ്രായശ്വിത്തമില്ല” എന്ന പരംതു തടങ്കുവത്രേ. ഈ കുറഞ്ഞ തൊഞ്ച ശാന്നഥത്തെ ഏതുയാഗത്തിലും മഴുംദും മഴും ദാന്യം സ്ഥാനം നഷ്ടിവന്നിരുന്നു. ഈ ധമ്മരാജുപാണ്ഡിതുതി നീന് ഒരു ദിവിമാധ്യമായിരിക്കുന്നു.

ഹനിരയാത്തരം വരേ—മഴും ദാന്യം നീക്കുവാൻ അടക്കാ ലാഡി ചിറ്റർന്നപുരിപ്പും എന്നൊരു ദിവുനിഃഖായിരുന്നു. മാതദുംഗിക്കുന്നതായ അഭ്രേഹത്തിനു് അനുസമക്ഷത്തിൽ പോലും ദേവി പ്രത്യക്ഷഭർത്തനും നഷ്ടിയിരുന്നപോൾ. ഇതിൽ അസഹിപ്പിക്കാണ്ടായ ചിലർ സുക്ഷ്മരിയാതെ വെള്ളപ്പിനു് എ കുന്നിറ ദേവിയെ ദർശിച്ചു് അന്നോന്നുനാംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതുകണ്ട് നമ്പുരിപ്പാടിലെയും ഒരു ഘലച്ചിപ്പുണ്ണമായിട്ട് കുടകേ കുഞ്ഞാടിനും തന്നിമിത്തം അഭ്രേഹത്തിനെ ഭേദാക്കണം എന്നും വത്തമാനം പരത്തിത്തുടങ്കി. എഴുപ്പുത്തിൽ നാട്ടവാണിരുന്ന രാജാവിനീന്റെ സന്നിധിയിലും ഈ വാത്ത് എത്തി. നമ്പുരിപ്പാടിനെ വരുത്തി വിവശം മോബിച്ചുത്തിൽ താൻ നിങ്കോശിയാണുന്നു് അഗ്നിപ്രാവശ്യംചെയ്യു തെളിശിക്കാമെന്നായി. വലുതായ മോമകണ്ണം തയ്യാറാക്കി അത്യുഗ്രങ്ങളായ ജപാലാജിമപകളാൽ കാഞ്ഞിരിക്കുന്ന അഗ്നിദേവനിൽ നമ്പുരിപ്പാട് ലക്ഷിക്കാവുന്നാരുള്ളും തീത്മസ്തകത്തിനായി നായി പോയിരുന്നു നമ്മുടെ മഴുംദും ദാന്യം തിരിച്ചെയ്യുന്നതും നമ്പുരിപ്പാടിനീരും ഇതു അഗ്നിപ്രാവശ്യം സന്നിഹിതംഡായലും ഒരുമിച്ചും തുംബിയായിരുന്നു. നമ്പുരിപ്പാടിനീരും നിജുളക്കാവസ്ഥയെപ്പറ്റി നല്ലതിനുണ്ടും അറിയാമെങ്കിലും കാലഭാദംനിമിത്തം വല്ല ആവശ്യം പിണ്ണത്തുവെങ്കിലോ എന്ന കയതി ഭയപ്പെട്ട മഴുംദും ദാന്യം ഉടനേതനെ ഓട്ടിച്ചേരുന്നു് ഇതുവക സംരമ്പത്തിൽ നായകനായുള്ള നമ്പുരാണോട് ശാസനമായി പരംതുകൊണ്ട് എന്നു

സ്ഥാപിച്ചിട്ട് അഗ്നിക്കണ്യത്തിലോട് നോക്കണം എന്ന ഫ്രേഡോ ചെയ്തു. അപ്രകാരം നോക്കിയപ്പോൾ തന്മരാൻ, അഗ്നിക്കണ്യ മജ്യു ഷപാലുമാലകൾക്കിടയിൽ മഞ്ചിത്തസ്വദരമ്പിയായി മഹ നീഡിവേഷമുണ്ടാവുന്നതായി തുക്കൈക്കരം നീട്ടി നന്ദിപ്പാ ടിനെ സ്പീകർക്കാൻ മാത്രങ്ങൾക്കുവി കാത്തിരിക്കുന്നതായി കാണുകയും അപരാധക്കമാപണവുണ്ടുമാം ഒപ്പിയെ ഒന്നാതും ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായിരുപ്പാൽ, മാത്രങ്ങൾക്കുവാഹലം ചീരു റിഃനാ മഴമങ്ങൾക്കാതിനോ കുട്ടതൽ എന്ന നാംശയിങ്കണ്ണിയി കിക്കുന്നതിനാൽ ഈ സംഭവം എത്രയും ആത്മായിരിക്കുന്നു.

മറ്റുള്ളവികൾ:—സാമ്പിത്രുണ്ടുംയും ശാസ്ത്രം മറ്റും മഞ്ചേരല്ലതിന്റെ തുടികളും രണ്ടായി വിഭാഗരിക്കാം. അതിൽ—

സാമ്പിത്രുണ്ടം—

- എ. മഹിഷമങ്ങൾലും—ഭാഗം.
- ര. ഭാഷാബന്ധനങ്ങൾ—ചന്ദ.
- നു. കൊടിവിരഹം—ചന്ദ.
- ര'. രാജരതാവലീയം—ചന്ദ.
- ഒ. ബാണങ്ങൾ—ചന്ദ.
- നു. മുഖമൺപ്പാട്ട്—പാട്ട്.
- ന'. പാവത്തിപരിശയം—പ്രഖ്യാനം.
- വ. പാവത്തിപാണിഗ്രഹണം—ആദ്ധ്യത്തം

എന്നാവയും,

ശാസ്ത്രം—

- എ. കാലക്രമക്കംഭാഷ.
- ര. മഹ്യത്തവദവീവ്യാപ്പ.
- നു. നൂത്തപ്രായമ്പിത്തവ്യാവ്യാനം.
- ര'. ആത്മാഹ്യാഖാഷ.
- ഒ. ശ്രൂതപ്രായമ്പിത്തം.
- നു. ഭാലുഭാസ്ത്രിയം ഭാഷാവ്യാവ്യാനം.
- ഒ'. പാഖുഭോധാവ്യാപ്പ.
- വ. ചായുഗണിതക്രമം.
- നു. ഗണിതസാരംഭാഷ.
- എ 0. സംസ്കൃതകാലഭാഷിപ്പകൾ

എന്നിവയും ആകന്നു. മുവയിൽ ചിലതു മഴമും ശലഭതിനേരു താണോ എന്ന സംശയിക്കുന്നുവരുമെന്ത്. എന്നാൽ അതുസും ബന്ധിച്ച് ഒരു ചത്രജ്ഞ് മുതു അവസരമല്ലാത്തതിനാലും ഈ ആപൂർണ്ണ അവസരം മല്ലാത്തതിനാലും ഒക്കെന്നില്ല.

സാഹിത്യരംഗം ശാസ്ത്രം മുഖ്യമാരംമായ മഴമും ശലം കുറഞ്ഞു രജിണു? — സഹാദയാഗംശുന്നുനായ മഹാകവിയും വൈഭികവിധിനിജ്ഞാതനായ മഹാപണ്ഡിതനമാരി ഒരു ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന വരുന്നതു വള്ളതായ അസഹ്യംപോലെ ചിംഗ് വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ റണ്ടിവിധത്തിലുള്ള വാവരംയുടെ നം ഷുഠിവെവഭവംനിനിത്തം ഏറാട പാതമാക്കരുതെന്നു യജും ശാസനം ഉണ്ടോ? വൈഷ്യമാരാക്കാവുകത്താവായ ത്രീമഷ്ഠൻ തന്നെയുള്ള ശ്രൂജകക്കർമ്മായ വാന്നിനവണ്ണവാള്യാദി ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രഹിച്ചിട്ടുള്ളതും. കേരളത്തിൽത്തന്നെ പ്രത്യീക്ഷാസ വസ്പാദിശാസ്ത്രവുമാലുണ്ടുന്നു. നിപുണനായ ദേഹത്തുന്നതെന്നു യുള്ള സഹാസനരസങ്ങളും അംഗങ്ങൾപുസ്തകത്തിലുള്ളവസ്ഥ ഔദ്യോഗിച്ചിട്ടുള്ളതും. അതിനാൽ ഒരുശ്ശിലുള്ള സംബന്ധത്തിലും കേവലം വിതലപ്രതിയായ വിഷയങ്ങളും വൈദികമാക്കുന്നതും. മഹാകവിയും മഹാപണ്ഡിതനും ആയിരുന്നു പ്രഹസൻ രാജു രംജവമ്മകോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമനന്നും കൊണ്ടു “നാമുരിമാം സാമിത്യവു” എന്ന പ്രജന്നത്തിൽ മഴമും ശലംതെപ്പറ്റി—

“ഭാഷാബന്ധനാശയചന്ദ്രകത്താവായ മഴമും ശലം സാമിത്യ രസികനായിരുന്നുനിന്നുടുടരുമെങ്കിലിട്ടാലും പ്രാവിംഗിരാരംഭം വൈഭികമാർപ്പണവത്കരം കുടിയായിരുന്നു” എന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇരു സന്ദർഭത്തിൽ സുരഖിയമായിരിക്കുന്നു. മുത്തേയ പ്ലാംബാണകിലും കുലക്കണ്ണാളി ഉപചാരത്തികരം പത്രാലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഒരുക്കാതും വുവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നതു സാധ്യമല്ല. മഴമും ശലം മല്ലാത്തതുന്നതെന്നു ജനിച്ചുവരംബാണകിലും റണ്ടിപ്പേരും നീ പി എന്ന വാദികണ്ണാണും മററ പല സംശയത്തികരം തയാറാക്കുന്നതും. ഭാഷാഭേദം അനുജ്ഞാനങ്ങളും എന്നിവ അന്വേഷജ്ഞിനും തെരുവും മതിയാക്കുന്നവയാണും. അനുസ്ത്രീവിനി പ്രസ്തുതപ്രചന്നയാരായി പ്രസരിക്കുന്ന സാഹിത്യിനംശും പ്രവാചകം വും വീഞ്ഞാനശാഖയും ശക്തവുംകൂടം കാഞ്ഞമാത്രവിത്രാന്ത മാരുവാക്കുണ്ടോടുകൂടി വിട്ടവിട്ടതുകൂടുന്ന ചെറുഭത്താടം

ஏரிடத்துக்கிண்⁹ உதவிபூதாஸனம் பரஷுவான் ஸாயிக்கூடாத ஸ்ரீஸ்ரீ.

ஓஸாங்காளிக் கெந்தஷ்யபாகுகொள்காங் மஷமன்றாலும் வல யாயிரோ-நிலக்குத்தாயித்து எடுக்க ராஜராஜாய கை கொட்டி ம ஹாராஜாவின்ற ஸுஷ்டுததாயித்து எடுக்க கூஸாங் பிழூங் வக பேசினபோலும் ஶாஸ்ருமணமண்ணித் கடக்கிடில். அது போலே ஶாஸ்ருமணமண்ணித் திடுமேக கள்ளுவத்து பாரமேறப ரஹதவாட்டத்தின் ஸாமித்துத்தித் ஏரிடத்து ஸமாங் அங்கு சித்திகிடில். ஹஸ்ரெ ரிராத்தில் ஸாஸ்ருகர்க்குடி தின்தழூக் ஸாயகமாயிரிக்கூபோர்,

“வேபால்யாஸஜயஸ் கடம் ஈ விஷய-
வூஷுததகைத்துமலோ
கிம்மாது புதுவேநங்கோமரமித
அட்டா புராணோ இநிஃ.”

எடுக்க மஹாகவி ஸ்ரீகாலூபாஸன் ஸமத்திக்கூபோலை ஸரஸ ஸாமித்திஸ்ருஜ்ஜிக்குத்தாவாய மஷமன்றாலும் ஶாஸ்ருமணமகாராய வூலஶக்கரித்துக்கிண்⁹ அறைஞ்ததென்யாஸென்றுத் தின விஷ யாலேவூ செலைப்பிவுப்புத்துயாஸ்ரு ஶஞ்சாவுத்திரைக்கவும் புதோஜக ஸல்லாதி தெவிக்கூன். ஹு கை விசாரம் உடைமஹாகவியாய ராமபாளையாதநெயூர் க்கூவுக்காவியாரேயும் ஸம்பூஷித்துத் தோலை புதைமாய புமாஸ்ருத்தினேந்து நில்லார்கூங் சென்று ணாக்கிரிக்கூடாதிகாரத் தத்காலம் விரமிக்கூன்.

ஹு ஸுபாஸ்ரை அங்குமாஶாத்தின்ற புஸிலிக்கர்கூ ததிய—

- ம. சென்னாது வாழுமாவேலிமங்கித் தூஷமானி ஸ்ரீ யர்க் கட்டுதிரி அவர்க்காத்து கேயூ
- ஒ. அதுவைத் தூஷமானி ஸ்ரீமான் வாஸுதேவமேந்மா அவர்க்காத்து கேயூ
- ஒ. கிடக்குத் தூஷமானி ஸ்ரீமான் தூஷமானி ஸ்ரீமான் அவர்க்காத்து கேயூ

ർ. പിറവം പാഴർ വടക്കില്ലെത്തു നാരായണൻ നീല
കണ്ണൻനൃസ്ഥിപ്പാട് അവക്കളേക്കും വക ഗ്രന്ഥ
ങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിള്ളിപ്പാട് നാരായണ
ഉടമസ്ഥിതായ ആ മഹാസാഭാടജ്ഞ നിവ്യാ
ജമായ കൃതജ്ഞത്വാദ അനൃസ്ഥിച്ചുകൊണ്ട്
ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ മഹാജനസമക്ഷം അവതരിപ്പി
ച്ചുകൊള്ളിനു.

തിരുവനന്തപുരം,
രംഗ - ഫെബ്രുവരി 2019. } എക. സാമ്പബന്ധിവരാണീ.

വിഷയങ്കുമണിക.

അയ്യായം മ.

ദേവപ്രതിഷ്ഠാവിധി.

വിഷയം.

എം.

ദേവപ്രതിഷ്ഠാ ക്രമിക്കുന്നതും തള്ളിഞ്ഞുമായ കാവണ്ണരം	1
പ്രതിഷ്ഠാ ക്രമിക്കുന്നതും തള്ളിഞ്ഞുമായ രംഗികളം ശ്രദ്ധിതികളം	3
ഗ്രഹവാദവല്ലപ്രമാണങ്ങൾ	"
പ്രതിഷ്ഠാ വജ്ഞിക്കുണ്ടായ തിമിവാനക്കച്ചറാപികൾ	5
സക്രാച്ചൈകവാദാപിഗ്രഹങ്ങൾ	9
അക്കരാപ്പന്ന(രൂപിച്ചടക്ക)വിധി	10

അയ്യായം ഒ.

ഗ്രഹനിർംബനവിധി.

ഗ്രഹനിശ്ചാരത്തിന്തീര്ണി കാവാദിവ്യവസ്ഥകൾ	13
ഗ്രഹനിക്കംണ്ടതിന് വജ്ഞിക്കുണ്ടായ രാഖികൾ	15
ഗ്രഹനിക്കംണ്ടതിന് വജ്ഞിക്കുണ്ടായ ഗ്രഹനിവകൾ	,,
ഗ്രഹനിക്കംണ്ടതിന് വജ്ഞിക്കുണ്ടായ ടാരനക്കച്ചറാപികൾ	16
ഗ്രഹപ്രവാഹവിധി	17
ഉക്തവിഷയ പ്രമാണങ്ങൾ	18

അയ്യായം ഒ.

ക്രൂപവനനവിധി.

ക്രൂപവനനത്തിന്തീര്ണി ദാസനക്കച്ചറാപികൾ	22
---------------------------------------	----

അയ്യായം റ.

ശ്രൂംബന്ധവിധി.

ശ്രൂംബന്ധക്കാഡവ്യൂതന്മ	24
ശ്രൂംബന്ധത്തിന് വജ്ഞിക്കുണ്ടതായ ഗ്രഹനിവകൾ	25
ശ്രൂംബന്ധത്തിന് വജ്ഞിക്കുണ്ടതായ ഡാനനക്കച്ചറാപി	,,
അന്യക്കണ്ണനക്കച്ചറാപിവാണം	26
ശ്രൂംബന്ധത്തിന് വജ്ഞിക്കുണ്ടതായ തിമ്രപിക്കൾ	27

അയ്യായം റ.

അസ്ഥിസവൈയനാടിവിധി.

വികയം.

എറം.

അസ്ഥിസവൈയനാടിവിധി	28
പുചകിൽ സംബന്ധനാരചയ്യും പ്രഭു വിശേഷനിയമങ്ങൾ	30
ശത്രു ചക്ഷമാസാലികാലം	31
സംവന്ധചാര്യമത്തേരണം	32
സപിണ്ണികിൽ അവഹ്രം വജ്ഞനീയങ്ങൾ	36
വാക്കിക്രൂഹത്തിനം ദിക്ഷയിലെ ഫറ മാസത്തിനം കാലം	37
സംസ്ക്രമാലിനാട്ടിൽ ആള്ളിക്രൂഹം വക്ഷവാഴത്തെ വിശേഷങ്ങൾ	38
അരസ്ത്രകാലുാലഭിനാശരം	41
വരവുട്ട് മുതലായതിനു കാലം	42

അയ്യായം ന്യ.

വസന്നാരണവിധി.

വസ്ത്രധാരണത്തിൽ ഉള്ള രാഖിനക്ഷത്രാലികളിടെ വസ്ത്ര	
വസ്ത്രം	43
അരതിൽ ദര ദേശങ്ങൾ	44
ഗ്രഹണകാലത്തു വസ്ത്രധാരണത്തിനാലും നിക്ഷേയം	,
നാബാമിടത്തു ശുഭരഹം നില്ക്കുവെ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യ	,
നന്തിവള്ളു മാഹാത്മ്യം	,
മുളികവിജ്ഞിതാന്ത്യാന്തങ്ങളിൽ ഉള്ള പാരാട്ടകവദികളിൽ	
ഉള്ളപ്പോൾ വസ്ത്രധാരണത്തിനാലും പോക്കം	45

അയ്യായം റ.

യാത്രാവിധി.

യാത്രയ്ക്കു കൊള്ളുവുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളിടെ പരിഗണന, ,	
മുഖം, ചിത്ര ഇം നക്ഷത്രങ്ങളിടെ വിധിനികീഴ്യങ്ങൾക്കു	,
ആചാരസംഗ്രഹത്തിലെ പ്രചാരണം	,
യാത്രയ്ക്കു രാഖിനിയമം	46
നാബാമിടത്തു ചാരണ്ടനിന്നും വൈദികവും അരതിനു	
ആചാരനാശങ്ഗൾക്കു ലൈഡു പ്രമാണവും	,
കിഴക്കുടണ്ണിയുള്ള ദിക്കകളിൽ യാത്രയ്ക്കു വാരനിന്ന്	
യവും അരതിനാലും പ്രമാണവും	

வினாக்கள்

ஏடுகள்

கிழக்கு துடன்னியுதி ஓரோளிக்கியும் யாறுண்டுதி எக்ஷ்டு	ஏடுகள்
நியமவும் அதிர்வுதி பூமாளவும்	47
ஹஸ்பிசய்திவுதி உதவைகள்	
பூரங்கசுத்திலியும் பூரங்கலியும் யாறுண்டுதி நிசேயம்	,
தோளிமாழ்த்துதி யாறுண்டுதி மகரத்திளீர் நிசேயவும் அதிர்வுதி	
பூமாளவும்	,
யாறுாரங்காபாளக்கலீல் நிஜூஷ்சிகேளை திமிக்கல்	48
ஸ்ரீகங்கத்திங் காங்காவிக்கல் யாஞ்சினங்கயவாரவும்	
அதியுதி மத்தாளன்னாழ்	,
யாறுாயோயையியானாழ்	,
யாறுாஷாயத்தில் உள்ளக்கான மல சிறைக்	,
காவவேங்காராநித்ரபளம்	,
முடாஞ்சுத்துமண்டிளாட காவவேங்காலில் யாறுண்டுதி	
மல ப்புறைகள்	,
காவவேங்காராநித்ரபளம் அதிர்வுதி உதவேலவும்	49

அறியுறும் வு.

ஏஷயஸேவகநதினாஜி எக்ஷ்டுவாரநியதி.

ஏஷயஸேவகநதினாஜி எக்ஷ்டுவாரநியதி	ஏடுகள்
வாடாவிடு ஆரோயையைலீல் ஏஷயஸேவகநதிங் உதுக்கி	,
பூஶையுதி அதிர்வுதி பூமாளவும்	50
ஏஷயஸேவகநதிங் வஜ்சுமாய ஹுகிளைக்கிளிட ரண்	
நஷும் அதிர்வுதி பூஶாளவும்	,
ஏஷயஸேவகநதினாஜி ராயிதிமிக்கிளிட யூவஸமயும்	
அதிர்வுதி பூமாளவும்	,
பாபாகிலுமண்டிளாட ஸமாங்கேலத்திவுதி மாவசிறை	
நாவும் அதிர்வுதி பூமாளவும்	,
அநுரிபு ஏட்டியும் செவ்வாண்டுதி அறுநாற்கியேயவும்	
அதிர்வுதி பூமாளவும்	,
நேறு சிகித்தையுதி வாரவுவஸம்	51
பூராங்கலியும் பகாஞ்சுராங்கலியும் நேறு சிகித்தையுதி	
நிலேயம்	,
நேறு சிகித்தையுதி அறநாற்கவஜ்சுமாய ராறவும் அதிர்வுதி பூமாளவும்	
நால் காஞ்சுதூங்கலீல் நேறு சிகித்தையுதி பூஶையுதி வும்	,
அதிர்வுதி பூமாளவும்	,
நால்கிளிக்கிளிட ஏஷயஸேவகநதிங் சர்ராஞ்சிக்கிளிடும் அநேயாதுவராஞ்சிக்கிளிடும் வியி	
	52

കാലഭീപകവ്യാവ്യാനം

ബാലശക്തി

(അന്തിമഭാഗം)

പ്രമാണം/ഡായി.

(എ) ഇനി ദേവപ്രതിജ്ഞാഭികരംക്ക പൊഴുത്തിടെചാല്ലോ. അവിടെ പ്രതിജ്ഞകൾക്ക് ഉത്തരാധികാരിയും കാളിയും. ഒക്കെ സാധനത്തിൽ കൊള്ളിയതു്. ഷഡ്ദംഡാഹശാഖയും വജ്ജിക്കണം. മകരത്തായും പിറന്നായും തൃടങ്ങിട്ട് മിച്ചാണ്ടായർ കൃതിവോളം കൊള്ളിയുള്ളമാണിരു ആചാരം കാണണ്ടു. അതിൽ കംഭനായർ ചുക്കരേ നില്ലു.

“അഭന്നേ/ഫോറത്തേരെ ഭാനന്ന
ഗതേ കംഭവിവജ്ഞിതേ
പുംബക്കേ തു പണ്ണുന്നക്കേ
ബചയുക്കേത നിശാകരേ
ദശ്യൈതേ വിമലേ വേംബി
ഭാദ്ധവാദ ഗിരസൈ യദം.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

“താജ്ഞം ഒക്കിനാമന്നുഭിഷ്മമയനം ദേവപ്രതിജ്ഞാപനേ
കംഭേ ഭാനരാജ്ഞത്തു് സ ച ത്രുഞ്ഞാ ജീവന ദശജ്ഞാ/മിവാ.

എന്ന മാധ്യമിയം.

“ദ്രോമേഷഭീനമിട്ടുനമകരസേമ ദിവാകരേ
ഉക്താ ദേവപ്രാജ്ഞാതു കംഭേ ഭാനരാജ്ഞത്തു്.
ജീവദിഷ്ടിയുതാ കംഭരാശൈ സൃഷ്ടി ത്രുഞ്ഞ കില
പ്രതിജ്ഞാധാം സ ച സദോ ജീവദിഷ്ടി പാരൈ സൃതാഃ.”

എന്ന മൂന്നാംതീപക. o.

എന്നായും കംഭനായരിൽ കൊള്ളിയോടില്ലു. ആവശ്യ കത്തികൾ കംഭനായരിൽ പ്രതിജ്ഞക്കു കൊള്ളിയുന്നതാണും. ഈനി

1. ‘ഇന്ന് മരു ഗമഞ്ചിൽ പ്രതിജ്ഞാഭികരംക്ക പറയുന്ന’ റ, പാഠം,

രാത്രികൊണ്ട് മുന്ന് ക്രിട്ടാൽ അതിൽ നടേതേതക്കുറ രണ്ട്
വജ്ഞിക്കേണം. മുന്നാംകുററിൽ കൊള്ളാം. അവിടെ ആളി
ത്രോഡയത്തിനു മുന്നേ നാലുനാഴിക വജ്ഞിക്കേണം. പകൽ സാ
ധാന്യം പ്രതിജ്ഞാദികൾക്ക് കൈവെ വജ്ഞിക്കേണം. നടേതേത
പ്രതിജ്ഞയ്ക്ക് അപരാഹ്നാവും വജ്ഞിച്ചുകളക്ക്. ഉച്ചക്ക് പത്രവി
നാഴിക വജ്ഞിക്കും. ഗ്രഹണാഥാധാരാലുന്ന് തൃടങ്ങി മുന്ന് ദിവസം
വജ്ഞിക്കും.

വജ്ഞാ ദേവപ്രതിജ്ഞാധാരം ചാഹ്നേജേണ്ടതുലാധരാഃ.

ചാപ എന്ന ധനം, അംജ എന്ന മേടം, ഏൻ ഏന്ന മക്ക
രം, തുലാധരഎനു തുലാം. ഇവ നാലു രാശികളും വജ്ഞിക്കേണം.

“ശശിനി സ്ഥിരരാശിനേമ സ്ഥിരരാശുദ്ധയേ തമാ
സ്ഥാപനാ പുജിതം മിഗ്രാ മധ്യമാ വജ്ഞിതാശ്വരാഃ.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

“ഭ്രേഷ്ടാശ്വേ സ്ഥിരരാശേയോ ചപിതനഘോ
മധ്യാശ്വരാ നിസ്തിതാഃ.”

എന്ന മാധ്യവീയം.

“ചരാ ഗ്രഹാഃ

ഹയാംഗാശ്വാപി വജ്ഞാന്തേ
രാഃകാ അരാം മധ്യമാപരേഃ
ശ്രൂദ്ധിഷ്ടിയുതഃ കക്കീ
സ്ഥാപനേ മധ്യമഃ കിലഃ.”

എന്ന മുഹൂർത്തപ്രകം.

“ചരാവ്യാം രാശേയോ വജ്ഞാം വാഞ്ഛാശ്വാപോ വിശേഷതഃ
മധ്യഃ കക്കന്ദകോ ജ്ഞതുഃ ശ്രൂദ്ധിഷ്ടിയുതഃസ്താം ശോഭനഃ,
ശ്രൂദ്ധിഷ്ടാശ്വരാ മധ്യാ ഇതി കേച്ചിത് പ്രചക്ഷതേ,”

എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

“വജ്ഞാ വാഞ്ചാസന്ത്രസ്തിനിന്ദനഃമേശജ്ഞകാ ഇഹഃ.”

എന്ന മുഹൂർത്തപദ്ധവി.

“ത്രജേമദാരയോവ്യാരൈ റിശാല്പത്ര സരകൈ ധനഃ
മുഗമേഷതുലാഃ.”

എന്ന പദ്ധവിക്കും.

എന്നാൽ ഫെഡം, തുലാം, ധനം, മകരം ഇവ നാലും വജ്ഞിക്കും. കുട്ടകും മധ്യമഹാരാജിട്ട് കൊള്ളും. ഇങ്ങനെയെത്തു അതുവാറും. ധനം തീച്ചിച്ചുള്ള ഉദയരാഖികളിലും സ്ഥിരരാഖികളിലും കുട്ടകും കൊള്ളും. അതിൽ സ്ഥിരരാഖികളിൽ എന്നേ നല്ല.

വ്യയയമ്മാജ്ഞയിസംസ്ഥാഃ പാപാ ഷസ്ത്രമാതുമം
അതുവായ്ക്കും ചാന്നാഭാതാരം ശില്പിനം പ്രതിമാമച്ചി.

വ്യയമെന്ന പരന്താമടം, ധന്മെന്ന നീചപതാമടം അംഗ്രേഷിമം, ധനി എന്നാബ്യാമടം, അതുവായ്ക്കാക്കന്തിവിം തന്ത്രി, അനന്തരാതാവെന്ന് ഉത്തരാളി. ശില്പിയെന്ന തച്ചുൻ: പ്രതിമയെന്ന തിരുവുടന്തു്. പൊഴിതുകൊള്ളുന്ന രാഖിയുടെ പരന്താമടത്തു പാപികൾ നില്ക്കിൽ തന്ത്രിക്കു നാശം വരും. തന്ത്രി മരിച്ച പോം. ദൈവതാമടത്തു പാപികൾ നില്ക്കിൽ ഉത്തരാളി മരിച്ചപോം. അംഗ്രേഷമത്തിൽ പാപികൾ നില്ക്കിൽ തച്ചുൻ മരിച്ചപോം. അബ്യാമടത്തു പാപികൾ നില്ക്കിൽ തിരുവുടന്വീനും ബാധ വരും.

“പരന്താമാവതിലെട്ടശ്വരിൽ പാപി നിന്നാൽ ഫലം കുമാൽ. തന്ത്രി ഉത്തരാളി തച്ചുന്ന ദൈവനാപി വിനാശമാം.”

എന്നാൽ ഇന്നാലുസ്ഥാനങ്ങളിലും പാപികളെ വജ്ഞിക്കേണം. അംഗ്രേഷോ പാപോദയവും പാപദ്രജ്ഞിയും ശ്രൂക്കുംജ്ഞിയും അനുരോധപരന്താമടത്തു ചാന്നം അബ്യാമടം, അംഗ്രേഷിമം, നീചപതാമടം, പരന്താമടം ഇന്നാലു സ്ഥാനങ്ങളിലും പാപികളിലും ശ്രൂദ്രേഖാഗമാഭാവോള്ക്കു രാഹ്മണക്കജവിമുക്തരാഖിയും ഇവയോക്കവേ വജ്ഞിക്കേണം. പ്രതിഷ്ഠയും ഗ്രഹസ്ഥിതി ഇതു യും വജ്ഞിക്കു ഹൃസ്താന്തതു്. ഇങ്ങനെ ഗ്രഹസ്ഥിതി നിത്രപിക്കുന്നടത്തേ അതുവാരസ്ഥിതി. ഇനി ബലാബലമരിവാൻ,

“ഉച്ചസ്ഥാനഗതശ്വരേം യജമാനനുവാവഹഃ
മിത്രസ്ഥാനഗതശ്വരേം മിത്രസൗഫ്യാധനാവഹഃ.
ചാപ്രാ നീചരാഖിസ്ഥാഃ ഭാരിപ്രാം സംപ്രയച്ഛതി
ശത്രുസ്ഥാനഗതശ്വരേഃ ശത്രുവുംബിം സമരഭേദം.
സൃഷ്ടരാഹപിരും സംശരാരാ സ്ഥാപനേന ലഗ്നസംസ്ഥിതാഃ
നാശയന്ത്രച്ചിരാഭേദ ഗ്രാമം ജനപദം തമാ.
ശ്രൂഭാദേശ്വാഭയസംസ്ഥാനേഃ സവ്വസൗഖ്യാധനാവഹഃ
ധനസ്ഥാനഗതാഃ പ്രാംബാ നാശയന്തി ധനാനി ച.

ശ്രൂണ്ഡു ചന്ദ്രസംയുക്താ ധനദാസ്തു സംസ്ഥിതാഃ
 ഭാതുസ്ഥാനഗതാഃ സദേഃ ഗ്രഹാസ്ത്രിവിവല്ലനാഃ.
 സുതസ്ഥാനഗതാഃ പാപാഃ കർത്തി സുവന്നാശനം
 തദേവ വല്ലതിപ്പുതി സൈനമുഖ്യപ്രവിഷ്ടിതാഃ.
 സുതസ്ഥാനഗതശ്വന്തു ആയുർത്തിനം ധനക്ഷയം
 സുതസ്ഥാനഗതാസ്തീക്ഷ്മാഃ പത്രമുള്ളപ്രാസ്താഃ.
 തതുസ്ഥാനു ശ്രൂണ്ഡാഃ സദേഃ പത്രധമ്മസുവല്ലം
 നാശയന്തി റിപ്പൻ ശ്രൂരാഃ ശത്രുസ്ഥാനസ്ഥാത്രിതാഃ.
 ശത്രുസ്ഥാനഗതോ ജീവാഃ ശത്രുവുല്ലിം കരിപ്പുതി
 സ്ഥാനദിംബം ഏ റിപ്പുതാം തതുസ്ഥമ ഭ്രമപ്രാജ്ഞ.

കൂത്രാജാമിത്രാഃ സുത്രേം യജമാനവിനാശനം
 സൈനരാഃ സൈനവ്യവിനാശഃ സ്യാദ് ബുധഃ പത്രവിനാശത്ത്.
 കൂജയോഗിഡയം കൂത്രാഃ പിശാചസഹിതം ഭ്രമ
 ജീവേന്തു സപ്തമസ്ഥമ തു കൂത്രാതാം ധനവല്ലനം.
 അംജീമസ്ഥാ ഗ്രാഹാഃ സദേഃ കർത്തി ക്ലനാശനം
 ധമ്മസ്ഥാനഗതാഃ സൈനമുഖാഃ കൂത്രല്ലമ്മവിനാശനം.
 പാ പാശവ്യപ്രയതാഃ കൂത്രി സൈനവ്യധമ്യനക്ഷയം
 നാശമവസ്ഥാഃ കൂരാദസ്തു കർത്തി ധനനാശനം.
 ചന്ദ്രയുക്താസ്തു സൈനമുഖാഃ പത്രവിത്തസുവല്ലം
 അംജൂണാശു ശ്രൂണ്ഡെശ്വവ ലാഭസ്ഥാനസ്ഥാനഗതാഃ.
 പ്രയക്ഷ്മന്തി ന മാരോഗ്രസുതായുഷിയനാനി ച
 പ്രാഭസ്ഥാനഗതാഃ പാപാഃ ശ്രമുച്ചന്താ മായുതാഃ.
 ഭാരിദിംബം സംപ്രയക്ഷ്മന്തി യജമാനനയ നിത്യശഃ
 ദ്വയസ്ഥമ വിത്തവുല്ലിശു കൂത്രാതാം ഗ്രാജപ്രാജ്ഞ.

ഈതു വാസിപ്പിശും.

“ലഗ്നോ വിയുഗ്രത്വിവാകരമദഭേദമാഃ
 കൂത്രി രാജുയജമാനനരേഖനാശം
 സേപ്പജ്ഞാസ്തു ശ്രൂണ്ഡാ നിയന്ത ന സദേഃ
 ശ്രുങ്കും വ്യായേ ച സ്വലിലവ്യയയോദ്യു ചെടാഃ.”

ഈതു മാധവീയം.

“അവപത്തെ തു തുജതു നിയന്ത പാപചന്ദ്രാൻ നിന്തോഗ്രാൻ
 കേരേ മാരിപ്പുയതനസുവേഷപാഷ്യിശേയു ധീമാൻ

വുക്കാംഞ്ചോഗ്രാൻ വച്ചും വിശുദ്ധസ്ഥാപനേ ആരവേടാൻ
യായമ്മാനേന്ത്യുഷ്പവി ഒരമഹാഃ ആരവേടാഃ സുമയ്യാഃ.

പ്രദള്ളംജമാനാഃ പ്രാഭശസ്ഥാ പരാത്രാം
പാപാ ദേവപ്രതിജ്ഞാഖാമിത്രൈന്നു സൃഷ്ടേജിളഃ.”

ഇതു ഒള്ളത്തിപ്പകം.

“യന്മുരാദൈഥവരാശയ്യോൾ
വിലഗമിത്രർക്കണ്ഠതയു നിന്മിതാഃ
അരിവ്യായേണ ജമവിലഃഗതസ്തമാ
ശ്രദ്ധപ്രഭാ ലഗ്നഗതോ ദിവാകരഃ.”

ഇതു സാരസമച്ചയം.

“അരദൈഥവഞ്ച ഭവനം നിസ്ത്രേതേ സ്ഥാപനേ പത്രരഃ.”

ഇതു ഒള്ളത്തിപ്പകം.

“ക്രജവാരോ ഡുതോ ബന്ധന്യം ശ്രീതരംഗമിസ്തമാ സൃതഃ.”

ഇതു അംജ്ഞകവ്യാപ്തഃ.

എന്നാലിത്രാഭിക്കളൈക്കാണ്ട് ഗ്രഹസ്ഥിതിബലബലമറി
ഞ്ഞുകൊംക്ര. ആവര്ജ്ജകത്തിങ്കൽ അഭിത്രോദയവും ചഞ്ചേജ
യവും നാലുമട്ടത്തു ചഞ്ചനേയും കൊള്ളിന്നു ചിലർ.

നടത്തേത പ്രതിജ്ഞയ്ക്ക് പൂർപ്പക്ഷംതന്നെ എക്കാളിഡാബ്ദം. അപ
വരപക്ഷം മഴുവൻ വജ്ജിക്കേണാം. പിണ്ണ പീം പക്കക്ക,
സംകോചം, കലശം ഇവരിനിന്റെ ചൊഞ്ചകലശം ഇത്രാഭി
ക്രംക്ക പൂർപ്പക്ഷവുമപരപക്ഷത്തിൽ പണ്ണമി കഴിഫോളിപ്പം
കൂടിക്കൊള്ളം. ഇന്നി ഇവരിനും അപരപക്ഷത്തിൽ ഷജ്ജി
തുടങ്ങി ശേഷമുള്ള പക്ഷങ്ങളൊക്കെവെ വജ്ജിക്കേണാം.

വജ്ജീര മണാരദൈഥരും സൃഷ്ടിവാരന്നു മയ്യമഃ.

പാപികരം മുവരുദ്ദേശ്യമാളുകൾ വജ്ജിക്ക മുവ്യമാക്കണ്ടു്.
അതിൽ ചൊരും ശനിയാളും വജ്ജിക്ക ഇളിഡിയതു്.
ഞാരാഡാളും മയ്യമമായിട്ട് എക്കാളിഡിമാറ്റെ ആചാരം.

“ശ്രുദ്ധേന്മജീവസൗമ്യാനാം ദിവസേ ചാംശകേ തമാ
ദേഹാണോ കാലമേരാരായാം സ്ഥാപനം സംപ്രസ്തുതേ.”
എന്ന വാസിജ്ഞം.

“കുജവാരസ്യ വജ്ഞാനത്തു മനവാരോന്തര മയുമഃ
തേജസ്പിന്നീ ക്ഷേമത്രച്ച വഹിഭാഹവിഡിയിനി.
വരദാമ ദ്രഘാനന്ദകൾ ച ഗ്രഹവാസിനി
ഭവേത് സൃഷ്ടാദിവാശേഷ പ്രതിജ്ഞ്യത്തി ഷുഡാ ജമ്മഃ.
വിപ്രാണാം സ്ഥാപനേ വാരൈ ശ്രൂഢൈ ശ്രൂഢുക്കയോ
ക്ഷത്രിയാണാശു സൃഷ്ടുനേപാർശ്വാധിവാരോ വിരോം ശ്രൂഢഃ.
ആദാണാശു പ്രതിജ്ഞാധാം മനവാരം ശ്രൂഢാവഹഃ.”

ഈതു മഹാത്മിപക്ഷം.

“വജ്ഞാ വാദാഖാശസ്ത്രസ്യഗംഭീരുന്നമേഖാജ്ഞകാ ഖഹഃ.”
എന്ന മഹാത്മപദവി.

“പാചവാരം വിവജ്ഞാഃ സൃജ്ഞംശുനോവിശേഷതഃ.”
എന്നാചാരസദ്ധരഹം.

“ത്രജേന്ദ്രാരാധ്യാർവാരൈ”
എന്ന പദ്ധതിക.

എന്നാൽ ചൊട്ടുചുള്ളും ശനിചുചുള്ളും വജ്ഞിക്കമാറതെൽ
ആചാരം. തായറാചു മയുമമായിച്ചു കൊള്ളുമാറിങ്ങനെ ആചാരം.

മന്മാ ചാന്ദ്രാദിതാസ്താരാഃ ശസ്ത്രാ വജ്ഞം തു വാദാം.

വാദാഖാമെന്ന ചതയം. മകവും ചോദാഖാൻ വിധിച്ച
നാളുകളിൽ ചതയമൊഴിച്ചുള്ള നാളുകൾ പതിനഞ്ചും ഖസ്തി
നാടു നാളുകളും കൊള്ളുന്ന പ്രതിജ്ഞയ്ക്കും.

“ഉണ്ണനാളിൽ ചതയം കളഞ്ഞു മകമി-
ചെല്ലും പ്രതിജ്ഞാപനേ.”

എന്ന താമരനല്ലൂർ.

“വാദാഖാപ്രവിശ്വശേഷ സമഖ്യപ്രശ്നനാഡും.”
എന്ന പദ്ധതിക.

എന്നാൽ ചതയബാഴിച്ചുള്ള ഉണ്ണനാളുകൾ പതിനഞ്ചും
മകവും ഹവ പതിനാറു നാളുകളും കൊള്ളുന്നാം. മരേറവ പതി
നൊന്നം വജ്ഞിക്കേണം. ഖസ്തിനെ നാളുകൾ കൊള്ളുന്നടത്തെ
ആചാരസ്ഥിതി.

ഖനി അവററിഡേ ഭേദങ്ങളിവാന്—

“പുശ്യാന്ത്രാദിതിരോധിണിഭിന്നക്രസപാത്രതരാഃ കീത്തിതാഃ
ഭ്രാഞ്ചായും”

എന്ന മാധവീയം.

“അരാധിണ്യാദിത്രി തിഹേജരഥപദ്ധതിമന്ത്രതരാഃ
സപാതി ച സ്ഥാപനേ ഭ്രാഞ്ചാ ഇനിഭിസ്ഥതപദർശിഭിഃ.
വജ്രനിയാനി ശ്രേഷ്ഠണി നക്ഷത്രാശ്രമത്രം ഭാനി വൈ.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

“പുശ്യാന്ത്രമാതൃന്ദ്രത്രാജവിധസപാത്രതരാഃ ശ്രാംക
പിത്രചിത്രാദ്യപിനീചിത്രവാഃ സ്ഥാപനേ സമാഃ.”

എന്നം,

“മാധവസ്യ പ്രതിജ്ഞാഡാം മാധവർക്ക്ഷമൈ ശസ്യതേ.”

എന്നം മഹാത്മദിപകം.

എന്നാലിന്ത്രാദിക്രളക്കാണ്ട കൊള്ളാകന നാളുകളിലേ
ഒക്കാൾ നിങ്ങപിക്കാം. മധ്യിൽചോദ്ധിയവള്ളം പതാനാട
നാളുകളിലും കൊള്ളാമാറെതു അത്യാരം.

വേദ്യാ വജ്രഃ പ്രതിജ്ഞാദാം ജീവപാശപർവിശേഷതഃ
ഗ്രാഹ്യം ജീവയുതം താരം രാഹ്യാക്രമം തു വജ്രയേത്.

പ്രതിജ്ഞാദിക്രളിൽ വേദ്യമഹാ നാളുകളും വജ്രിക്കണം.
അവിടെ വ്യാഴത്തിന്റെയും പാപികളുടേയും വേദ്യം വിശേഷം
മും വജ്രിക്കണം. അവിടെ വ്യാഴം നിന്ത്ക്കുന്ന നാളുക്കരനു
കൊള്ളാം. വ്യാഴം നിന്നു വള്ളം വജ്രിക്കണം. രാഹ്യനിന്നു
വള്ളം വജ്രിക്കണംവല്ല. രാഹ്യ നിന്നു നാളുക്കരനു വജ്രിക്കി.
ഖവിടെ ആചാരസദ്ഗ്രഹം—

“രാഹ്യവേധം ന ജാനന്തി പ്രതിജ്ഞായാഭൈ കേചന
തമാപി വേദ്യഃ പാതസ്യ പ്രതിജ്ഞാദാം ന ശസ്യതേ.
ജീവേന യുതനക്ഷത്രേ പ്രതിജ്ഞാ ക്രിയതേ രൂപിഃ.”

ഇങ്ങനെ,

“ദേവതാസ്ഥാപനേ നൃത്രകജാക്കിസുരമന്ത്രിണാം
വേദ്യം രാഹ്യത്രം ഭാ ച ത്രജേദിത്രപരേ വിച്ഛിഃ.
കൈക്കുണ്ണിജീവയുതേ ധിജ്ഞപ്ര പ്രതിജ്ഞാ ച വിധിയതേ.”

എന്ന മഹാത്മദിപകം. എന്നാലാദിത്രം ചോദ്ധിയും ശനി
യും വ്യാഴവും നിന്ത്ക്കുന്ന വള്ളത്തെ വജ്രിക്കി. അതിൽ വാംഘം

നിൽക്കുന്ന നാളുതെന്നുക്കാണ്ടുകൊടുക്കാംകും. രാഹു നിൽക്കുന്ന നാളുതെന്നു പഞ്ചിക്കേ വേണ്ടും. വർദ്ധമാക്കുവെ പഞ്ചിക്കേണ്ടും. ഇങ്ങനെ ആചാരം. ഓയവർദ്ധിക്കാം:—ആരനാട്ടം മൂന്നം കുടീട്ടു കുപ്പും. അതിന്റെ അട്ടത്തു മേലേവയും കീഴുവയും കുടീട്ടു നാളുമൊത്തവർദ്ധം. അതു രോധിണിവർദ്ധം. പിന്നെ അവററിന്റെ അട്ടത്തവ ആറും കാലും മുക്കോലും. അവററിന്നട്ടത്തവ ഉത്രട്ടാൽ വർദ്ധം. പിന്നെ ഗണ്യാന്തവർദ്ധം. ഇങ്ങനെ അവയവർദ്ധങ്ങളും താമരന്മുരിലുണ്ടിൽ ചൊല്ലിട്ടു്.

“ഉത്രട്ടാൽ ദിശിനിരന്തരിപ്പം ചൂരപുരാടപ്പഴ്യാഃ

ഓരോധിണ്ണാർഭാതുവണ്ണചതും മോതിരത്തണ്ണു തമിൽ
അരുദുപ്പൊരുപ്പി മകമിരവതിജ്ഞപ്പൂലണ്ണു തമിൽ
കാലും മുക്കാലരയുമരയും പണ്ണവർദ്ധായു വേദേ.”

ഇങ്ങനെ.

അതു ചാരസദ്ഗഹത്തിലുണ്ടിൽ ചൊല്ലിട്ടു്.

“അംഗ്രീപിപ്പിത്രമുലാഹിരേവതീശക്രതാരകാഃ”

ഈതു ഗണ്യാന്തവർദ്ധം.

“വിശ്രാന്തലൈക്കവാചം മഹാപ്ലാഹുർക്ക്ഷാദിതയസ്തമാ.”

ഈതു കാൽനാളിം മുക്കാൽനാളിം.

“യാമൃച്ചശ്വാസ്തമാഷാഡണ്ഡ്യാനിമെത്രാഖ്യതാരകാഃ.”

ഈതു ഉത്രട്ടാൽവർദ്ധം.

“രോധിണിശതതാരാക്കമരിസപാതിചരം അംഗ്രി.”

ഈതു രോധിണിവർദ്ധം.

“തയയുപിത്രേനുവസവഃ”

ഈതു’ ആരനാട്ടം.

“വേയവർദ്ധാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ.

ഗ്രഹണ യുക്തതാ ദേഹ വർദ്ധം സ വർദ്ധം വേയക്കുഷിതഃ.

ദേവപ്രതിജ്ഞാഡിഷകസംക്രോഢേ ചുഞ്ചുബന്ധങ്കേ.

ഗ്രഹകമ്മന്നി ക്രമേ ച നാളികേരാമിവാപനേ

വഞ്ചിയോ മുഖം വേയ ഇത്രുചാരവ ദിം വിജിഃ.”

ഇങ്ങനെ,

പക്ഷങ്ങൾ:— സ്ഥിരകരണങ്ങളും റിക്താഭ്യർവ്വിജ്ഞികളും വജ്ജിക്കേണം. മറൊവ കൊള്ളാം. മുത്തുഭലും ദിനാല്പാംഗം വജ്ജിക്കേണം. സംക്രാന്തിയുള്ള പകലും സംക്രാന്തിയുള്ള രാത്രിയും രവിഖിംബവാസംക്രാന്തിയും വജ്ജിക്കെ. നവദാഹങ്ങളും വജ്ജിക്കെ. ഉൽക്കാഹാത്മകവയ്ക്കുമകേ തുംഗാജങ്ങളാലോന്നൊകിട്ടിവസം തുടങ്ങി മുന്നായിവസം വജ്ജിക്കുകെ.

ഇനി അവിടത്തെ റാജാവിന്റെ ഉറരാളക്കും താന്ത്രികരും അഡിക്കുത്തെ ഗ്രാമാധിപരം കൊള്ളാക്കുന്ന നേരത്തുവേണം ആതിജ്ഞിപ്പാൻ.

“മഹിപത്രേശു കത്തുശ്ശു തത്തക് ഗ്രാമാധിപസ്യ ച
അം ആംമദ്പാദരാഡ രാജീ ത്രാജ്ഞും ശേഷാഃ മുഖ്യപ്രഭാഃ.”
ഈ മാധവിയം.

“വ്യാരിനിധനർക്കൂണി കത്തുണ്ണു പ്രാജ്ഞാനി മുത്തും
പ്രേതേശു പ്രതിജ്ഞായാം തത്തക് ഗ്രാമാധിപസ്യ ച.”
എന്ന മഹാത്മാപക്കം.

“ഭേദപ്രതിജ്ഞാ കത്തവ്യം യജമാനാന്തരം ചേരുകേണ്ടതിൽ.
പ്രതിജ്ഞാഃപദ്ധവിഃ പ്രോക്തഃ സംകോച്ചേ ചാഞ്ചിഷ്വചനേ
മുഖ്യപക്ഷേപി ഷജ്ഞാഃ പ്രാക്ത് തിമദ്യോ മധ്യമാസ്യാഃ.”

സംകോചത്തിന്റെ കലംമാട്ടിന്റെ പ്രതിജ്ഞയുടെ പൊഴുതു
പോബ്രത്തനെന്നയാത്രേ പൊഴുതാക്കുന്നു. അവിടെ ഇവ രണ്ടിനമുണ്ടും വിശ്വേഷമുണ്ട്. പുർബക്കാവുമപരബ്രഹ്മത്തിൽ പദ്മമികൃപി
ചുവാളവും തുടിക്കൊള്ളാം. മരുപ്പാം പ്രതിജ്ഞപോലെയരു.

മുഖ്യപക്ഷേ യഞ്ചു താമേരുപ്പാശ്വബന്ധേണ്ട വിധിയെ തെ
ചാപകക്കടക്കുന്നാണേം രവിസ്തുതാപി നിന്തുതേ.
അന്തു സദം പ്രതിജ്ഞാവഭാഷ്വബന്ധേണ്ടപി ദിനുതാം.

അംഖ്യബന്ധനത്തിനും അപരഹ്രക്ഷം മുഴവും ഭക്ഷിണാട് ന
വും കൊള്ളുന്നതു. ഭക്ഷിണായനത്തിലും ധനത്തായും കക്കടക
ഞായും കനിഞ്ഞയും കൊഞ്ഞണ്ണീലു അംഖ്യബന്ധനത്തിനും.
ഇനി മരുപ്പാം പ്രതിജ്ഞയുടെ പൊഴുതുപോലെ ഒരു ദണ്ഡകും ദി
അംഖ്യബന്ധനത്തിനും.

ഈ ഒരു മനസ്സിൽ വരുമ്പോൾ—

അംഗീക്കാര്യം പ്രാഖി കൂട്ടാദക്ഷരാപ്പണം.

രാത്രിയിൽ കൊള്ളുക. വിഷഗണ്യാന്താദികൾ വഞ്ജിക്കാക്കിയെങ്കിൽ രാത്രിമധ്യം മാറ്റുമായതു്.

“ഭ്രാന്തിശേഷവനേ മുത്രപി

ത്രീനാമമിത്രോത്തരാ—

രോധിശ്രാംപിനശങ്കപെണ്ണിശ്രീനിനഃ

ഗ്രേഹം ബുദ്ധേയനിർത്താഃ

ഭാനംലക്തുഭത്തരാധാനഗതഃ

കംഡാംഗനാകക്കിഗ—

സ്ന്യാച്ഛ്വാ/നൃത്ര തു മധ്യമോ’ തു കരണം

ത്രേഷും സ്ന്തം കൈപ്പാവം.

വീത്രുന്നപിത്രേശു രൂപജന്മദാവിലഗം—

വണ്ണാധിപേശു രൂപതേരഞ്ചിഷ്ഠകമാഹ്യഃ

സാമ്രാജ്യസംപദമിഹാദയദ ക്രമേണ

ദിപ്പാദശോ രിച്ചഭയാനി നിപിഡിതാല്ലാഃ.

ത്രം ബുധാചാത്രംസിതോഷ്മാഭാസം—

മനസ്സുഗാനാമുദയാംശവാരാഃ

സേപാദച്ഛ്രവിലാനാമുദയോർത്തു പൂജ്യഃ

സമിരാഃ പ്രശസ്താഃ നാമയാ വികംഭാഃ.

വിത്രാന്ത്രാസമരപത്രയന്നോ ബബ്ദജാമിത്രസംബന്ധഃ

സ്ഥാനാദിശ്രാം സുതനവമഗരഃ ഗസ്തക്രൂഡിയമ്മിനിനഃ

മീനോഹാഡോ ഭവ ചി വശതെത്തുംസംബന്ധിരായു

രോഗി ചാവൈതിഹ തന്നഗതെതഃ സേപാദച്ഛ്രഗൈവിക്രൂഡി വാ.

വൈവരിന്നുനിരതെ സതി പാദവൈ—

ത്രിക്കിറതെ ശരിനി മുത്രുമുപൈതി

സദ്ഗുരുംഹഷപരിശു രിഃമഹതിനേമം—

ഷ്പായുരാദിപ്പലമേതി നഘരേദഃ.

ത്രിക്കോനോ ഉഗ്രോ രാ സതി സുരംഗരൈ വ്യോന്തി ഭൂജേ

ക്ഷേത്ര ഭേദമണ്ണോമോ വച്ചുശ്ചി ബലവാനതു ത്രാദഃ

വയസ്പാൻ ജാഹാം വാ വിശ്വാസ്ത്രക്രക്കേ ഭവഗതേ

സദഹാത്യനേമാ ദാനോ ദിരൈതി ചിരമാസ്യവുംസാൻ.

യിഷ്ണേ നന്ദന ഗ്രന്ഥവാംഗകേ രവേ-
ദ്വിവസീതു ക്ഷൗഢരൈതാരകേ
ക്രമയന്തി യോദ്ധവരത്തെ ഉദ്ദസംജ്ഞതിനം
സ മഹീപ തത്രതിത്രഭ്രാംഭിഷ്ണചനേ.

അതി പിരപ്പരമാഡിതായുരാവ്യാഃ
സധ്യങ്ങളും സുനഭാനഭായിരേയാഹാ
മുനിഭിരലിധിതായു രാജഭൂഹാ
യരസിപഃ തത്രഭിഷ്ണചനേ പ്രശസ്തിഃ.

പ്രക്ഷേ ക്ഷിപ്രവരേ മഹാദിപമനം
സ്ഥാസ്ത്രം തദാരോധനം
നാഗ സ്വാംക്ഷരയേജനം ശനിഭിനേ
വദേഹ ശനൈ കാരയേത്
സദ്ബാജര ത്രാതാരകേ ത്രാതിമെഴ
വദേഹ സഹസ്രമൈ ത്രാതേ
സേനാക്രാന്തപരിഗ്രഹാദിനിവിലം
കാഞ്ചം വിഭയ്യാന്തം രൂപഃ.

വൃഷാഭ്രന്തപാദസമിതേ സോമപ്തത്രേ
ത്രിപാണാദികം കാരദുത് സാധു ശ്രാം
സ്പർശസ്ത്രിതേ നാംയുഗൈ തതു ശ്രാം
ന ഭീതിഃ കഥാചിദം ഭവത്തുരുശ്രാം.

വാദിരഹായതമശ്വദിപശാലാദ്വാരഭവി വനേത് കീലം
. ലൈമേ മദ്ദാംശഗതേ ഗജതുരാണാമിയം മഹാരക്ഷിം,
വിശപ്രക്ഷേ ഹിച്ചുദയേ ഗജഗിരസ്യാദേവരദയേദക്ഷിം
വിശ്വാസ്ത പട്ടനിബന്ധമശ്വദാജയോരാലേ കനം സംഖ്യാ
ആദയ്യാദം വസുദേശ ജയധപജയനഃ പബ്ലിഗികസപ്രീതിം
ഭാദ്രക്ഷേ ധനസഖയം റിപ്പമഹാരാജനാപ്രഭവരം രൂപഃ.

എക്കാംശാഭ്രതൈ യദാ സപ്രവേനേ
സേപാദ്യ ത്രികോൺഘടി വാ
ജീവാക്ഷ്മ കനകം തദാ സുമതിനാ
ഗ്രാഹ്യം ന ദേഹം കുപചിത്

എക്കാംഗസ്ഥിതയോടി ശശാക്കക്കജയോർ-

ലഗ്ന സ്വപ്നസ്ഥമയോ-

ഈഖം പ്രാരംഭതേ തദാ താഴി റുപോ

യുദ്ധേജയം വിന്ദതേ.

ഭൗമസ്യാധികജോജയേ വിഷലക്ടി-

കാചേര്പ്പി വാ സാ ഉകം

തോയം വാഗ്മിയം വിവിന്തു വിസ്തേ

ഭാതുവുസേനാം പ്രതി

വിഞ്ചുരള്ളുഭയേ തദീചിഡി ച

സമിത്പാ വിഭുഖൻ ശരാൻ

വിദ്രവ്യാരിവാത്രാദിനീം ജയമമ

പ്രാജ്ഞാതി പുമ്പീപതിഃ.

ആരാമോപഗതതൈ സുചാഡരസിത-

ക്ഷീറാചിസ്ലൂക്ഷണ-

ഓ പ്രികാരേ ഗജവാജിദർന്നവിഡയു

തഹസംഗ്രഹാരോഹയോ

സദ്പരമായുധകാമ്മകാചിഭരണം

സപ്തംബ്രമത്രാശനേ

ശംസക്രൂഷ നവേഷ്യ കാചമവിലം

ഖാലാന്നാശരത്യാ സമം.”

ഈതൊക്കെ മാധവീയം.

“രാജാഭിഷേകേ ജ്യോഷ ച രാജയോഗാശ്വ ഭാസപതി
വാരവർദ്ധാശ്വ സിംഹാശീവിണ്ണോക്ഷാജാശ്വ പൂജിതാഃ.

എക്കാദശേ സ്ഥിതാഃ സവേ ത്രാജ്യം രാജാഭിഷേചനേ
വിനാശം ശ(സ്ത്രീ?ത്രു)പ്രാഘിഞ്ച സവേ ക്രവന്തി രസ്യഭേ.

ചിത്രാദിപ്രാഘിഞ്ചവിജ്ഞാതി(ശോകാദിത്രാഭാഃ) സ്ത്രീകക്കിക്കാംഭരാ
സുശ്രാവ വച്ചു നിവിഃമന്ത്രാളവും പ്രതിജ്ഞയാഃ.”

ഈ ഒപ്പുത്തന്ത്രീപകം.

അംശുംമുകാഡശീ ഷഞ്ചം ശ്രൂപവക്ഷേ ചതുര്ഭ്രംബി

ചുതാഃ പായതാദ്ധ്യാംഖാഃ പരാഃ ചുവേണം ദാംഖതാഃ.

എക്കാദശീ താണ്ണേലുന്ന കിഞ്ചിത്ത് ഭയുംതേ തദാ

ഉപോഷ്യം ദശമീയുകതാപ്രാഞ്ചുമെടവാതിനിപ്പിതാ.

പ്രാഥൾിം ദശമീം പ്രാജ്ഞാ ഗംഗാദകാഡലീ സ്വതാ
ത്രയോദ്യരീഭാദശീഭ്രാം സഹിതാ സ്വന്നം മോക്ഷഭാ.
പുണ്ണാ പുവേല്ലരന്നേല്ലരപ്പുലൈകാഡലീ യദാ
തദാ പുവ്വാം ഗ്രഷി ഭിക്ഷി പരം അക്കൊ പ്രയിം ഭജേത്.
നിശാല്ലംവയോർഭ്രാജ്ഞാ രോഹിണീസഹിതാജ്ഞമീ
ഉപോഷ്യാ സിംഹഗൈ ഗൃഹത്വു ചാത്രാച്ഛ്വാ(രേഖാ)പരൈഡിജേജി.
പു(ശ്രാ?വ്വാ?)സ്വമയത്വ പുവ്വാ പരാസ്വമയത്വ പരാ
എകാഡലീ എടീമാത്രാ സ്വാത് പരേജുഹനി പിണ്ണഭാ.
യാ തിമിസ്തുമുള്ളത്വാ സ്വാത് പുവ്വാമാഡ്രവേ(ത്രഭാ)
ആലാദൈ സാ പ്രശ്നേജ്ഞാപവാസാ(ദയോ?ഭാവം)ഭജാത്‌പരം.
അതല്ലും പ്രതിചാജാ യോഗ്രംഗ്രേജ് ഒറ്റത്രാംശാഖയു ചംബണി
യാദമാത്രാവയേജേഷ്യരഹനിജ്ഞിസ്തുപ്പി ഭേദിരിഷ്യതേ.
അനന്തല്ലായോ മനത്രാജ്ഞാവിശേഷാല്പപാദിം നിശാന്തിതഃ
നിശി പുവ്വാലംനിജ്ഞാ ച സ്വാതീ പ്രാഥൾീ തമാ.
എകാഡലീ തിമിശ്വേഖാല്പപയുതാ രാകാ മുക്കം(ദേ?ഭം)
പുവ്വാന്തിതം ബുദ്ധേയവിജ്ഞപ്പാഭ്യകമിതി കീത്തിതം.
തന്ത്രി പരമൈഗ്രഹപ്രിഥിവിജ്ഞപ്പിനു ഏകദേശം വിനബ്ദിൽ
കാവക്കിപകല്ലുവ്വാനെ ബാലങ്ങരാക്കി
അന്തിംഭാജഗ പേരമപ്രതക്ഷ്യാപിയന്നാഥ
പ്രമദമാശ്രദ്ധാധി.

അമ ട്രിബിയോ/ശ്രദ്ധാധി.

1. മഹാ ചമസ്ത്വാൻ പെരിഡു ചവാശ്വനം.

അതിന്നായനം രണ്ടും കൊള്ക്കിരിയാം. ഷഡ്യോഷങ്ങളെ വാഞ്ഛി

ക്രൈസ്തവം.

മുഗാസ്തഃ കളീരാദപാ സുശ്രാത്രുവൈശയ ചർമ്മമിരൈ
പ്രാവ്യാദിജ്ഞ ക്രമാഡ്രിക്ഷ ദേഹാരംഗേ ശ്രദ്ധപ്രഭാഗേ.
ഉകരത്തായററിയത്താൻ കുംഭത്താം റാറിയത്താൻ വേണ്ടി
കിഴക്കിനേത്രു്. മേഘതായററിയത്താൻ ഇടവത്തായററിയത്താൻ
വേണ്ടി തെക്കിനേത്രു്. കക്കടകത്തായററിയത്താൻ; ചിഞ്ചത്തായ
ററിയത്താൻ വേണ്ടി പട്ടിയത്താറേതു്. ത്രിലാത്തായററിയത്താൻ

- ‘ശ്രാവി പരാപാഥതു’ റ. പാം.

* ദാരുക്കതിൽ അധ്യായ പരിസ്ഥിതിപദ്ധതിയിൽ കാണണില്ല.

വുമ്പിക്കത്തായറിൽത്താൻ വേണ്ട വടക്കിനേതു്. ഖസ്താ ഉത്തമമാകന്നു. ഇന്നി കക്കത്തായദ്ദതാൻ ചിഞ്ചത്തായദ്ദതാൻ ചാംകിലുമാം കിഴക്കിനേതിനു്. തുലാം വുമ്പിക്കത്തായർ തെക്കി നേതിനു്. മകരം കംഭത്തായർ പടിന്തതാറിനു്. ഫേടമിടവ തായർ വടക്കിനേതിനും ഖസ്താ കൊരംകിലുമാം. ഖസ്താനു കൊള്ളുന്നതു മധ്യമമായിട്ടു്.

ആര്യികാകക്കടബ്രോഡ്/ഫേം
വജ്രഃ സ്പാദ് ഗ്രഹകമ്മൺ.

കാത്തികത്തായദും കക്കത്തായദും പുരബ്ലൈപ്പാർ ചൊള്ളുത്തു്. അവരുൾച്ചത്തിക്കൽ കക്കത്തായർ പടിന്തതാറേറു മാമ്പാൻ കൊള്ളുന്നതു്. കിഴക്കിനേതിനു് കൊള്ളുന്നതുമല്ല.

അരക്ക് തുലയരാഗിഡാമ
ന വാന്തുന്തി ഗ്രഹങ്ഗിഡാം.

ഉണ്ടരാഗിഡാസണ്ഡം നാലിലും നാലുടകിക്കിലെ പുരയും മാമ്പുത്തു്.

“ചാപേ ഹ മീനേ യുവതൈ റൈശേ
ഓനെയ സ്ഥിതെ വേദ്ധേ ന ചാരദേത
യദ്യാരഭേദം ഓരുത്തിഃ സുതോ വാ
ക്തനാ മുതോ വാ ന ചിരേണ തതു്.”

എന്നാം ചാരസദ്ധേരം.

അരപ്പുാദ്ധും ഒക്കരതായദും കംഭതായദും ചിഞ്ചതായദും കൊള്ളും. ഓഴക്കിനേതിനു് ഖവ മുന്നാമേ കൊള്ളുവുതു്. ഖതിൽ കാത്തികത്തായർ വജ്ജികയും വേണം. ഇന്നി പടിന്താ രേറ്റിനു് ചിഞ്ചതായദും ഒക്കരതായദും കംഭതായദും ഖവ മുന്നം സർശയിക്കാതെ കൊള്ളും. അവരുൾച്ചത്തിക്കൽ ചിലതണ്ട് കക്കത തായൻകുടിശ്ശാള്ളുന്നതു് പടിന്താറേറ്റിനു്. എന്നാൽ പടി ഞതാറേതിനും നാലുതിണ്ടാള്ള കൊള്ളുവു. അതേ അവുകാ ഖനി നിരുതിച്ചുലയിൽ കള്ളപ്പുര മാമ്പാൻ മിട്ടുന്തായർ കൊള്ളും. വായുലുഡിയിൽ ഉരപ്പുരക്ക കന്നിതായർ കൊള്ളും. ഖസ്താ ശാന്മുലയിലച്ചകളുക്ക ധനാദായർ കൊള്ളും. അനലുഡയിൽ താഴു മാമ്പാൻ മീനതായർ കൊള്ളും. അവിടെ രേവതിനായർ കൊള്ളുകയുമത്തു്.

“കളംവീലുവലറ്റു പാകാഗാരംച ഗോദ്രുമം
സുഡിഃ കരോതു മാത്തണേഡ മിട്ടനാലുഭയർക്കുഗൈ.
രേവതീക്രതികാബേദ്/കേൾ കക്കിബേദ ച ഗ്രഹങ്കിയാ
വജ്ഞതെ എജേന്റഡ്പിഡേഹബേദ ഭരണിബേദ ച എക്കയുന.”

എന്ന മഹാത്മാപകം. ഭരണിശായൻ വജ്ഞിക്കമാറില്ല.

നിശാളത്രുംഗകൈ നിദ്രാവപരാ ചാണ്ഡുമെവ ച.

രാത്രികൊണ്ട മുന്നക്രമിക്കാൽ അതിൽ നടേതെക്കുട രണ്ടം
അപരാധിംബും കൊള്ളുംബീല്ല. ആവലുക്കത്തിക്കൽ അവിടെ
യും കൊള്ളുന്നതാനും ചിലൾ, എന്നും വസ്ത്രയും തക്കവാറും അ
പരാധിംബും രാത്രിക്കുടുംബം വജ്ഞിക്കാകിൽ വജ്ഞിക്കു. ഗ്ര
ഹന്മഥിംബാ ഉഖനാതുക്കി മുന്ന ദിവസം വജ്ഞിക്കു. അതിന്ത്രോദയ
ന്തിനമുഖേ നാലുനാഴികയും അസ്ത്രമിച്ചാൽ രണ്ടനാഴികയും അ
മ്ലാത്രിയിക്കൽ പത്രവിനാഴികയും ഉച്ചക്കു പത്രവിനാഴികയും
വജ്ഞിക്കു. സാധാരണവും വജ്ഞിക്കു.

ചരംവ്യാ രാശേയോ വജ്ഞാഃ കക്കടസ്സപത്ര ദയുമഃ.

ചരരാശി കളിക്കവേ വജ്ഞിക്കവേണ്ടുന്നതു. മേടവും തു
ലാവും മകരവും റാഞ്ജിക്ക മുള്ളിക്കു. കക്കടകം മധുമമാഡിപ്പ്
കൊള്ളുന്നരെതു അചാരം.

“മുഖ്യാദഘോല്പവദന പദ്മിരസംജ്ഞത്രാശി—

നമ്പുതിമംസം ഗ്രഹവിഡൈ മുണ്ഡാൻ സ്ഥിരാവ്യാ നു
മധ്യാനമാഡിത്താന്ധാന്ധമാംഘരാവ്യാൻ

സേപ്പള്ളാസ്സുഭദ്രിഷ്ട വിഹാരാഃ മുണ്ഡാ ന മുതുരം.”

എന്ന മാധവിചം.

“കാഞ്ചം മുംഭമഹാന്നദേ മുഗതുലാമേശാന്നരാശൈ ഗ്രഹം.”
എന്ന മഹാത്മാപദവി.

“മോക്താസ്തിപ്രിരാശയഃ(?)”

എന്ന കാച്ചിപ്പിക.

എന്നാൽ മേടം തുലാം മകരം ഹ്രവ മുന്നം വജ്ഞിക്കു മുള്ളി
കു. മറേവ നീഹത്രം കൊള്ളുമാറാവാരം.

ചതുര്ത്തി ഗ്രഹം നേഷ്ടാ ഗ്രഹാഃ പാപാ വിശേഷതഃ

രണ്യ മുതിപ്രദോ ഭേദമോ ലഗേ ക്രഷ്ണാ ദിവാകരഃ.

ചതുരമപ്പാൻ നാബാമടത്രു ഗ്രഹങ്ങളാനമേനിഛേണ്ടി
ല്ല. നാബാമടം ശ്രദ്ധമായിരിക്കു മദ്ധുമാകന്നതും. അവിടെ പാപി

കുളേ വജ്ജിക്ക ഹളയ്ക്കുത്താനം. അംഗ്ഗമവും തുലമായിരി സഭവണ്ടനാരു്. അവിടെ ചൊറുതെ വജ്ജിക്ക ഹളയ്ക്കുത്തു. ഉചിതരികളാദിത്രുനെ വജ്ജിക്കയെതു വേണ്ടവു്. അവയുടെ തനികളാദിത്രോദയം കൊള്ളി നുതാനം ചിലർ. എകിച്ചമാഡി ത്രോദയം കൊള്ളി ശൈലിപ്പിലു. അപ്പോഴോ പാപോദയവും പാപാ ഷ്ടിയും തുക്കുംഷ്ടിയും അരബിക്കവന്നുണ്ടാമടത്തുചുരുനം അംഗ്ഗമ തനിൽ ചൊറുയും നാലാമടത്തു പാപികൾ നാചയും ഹവ ഒക്കവേ വജ്ജിയേണം. പത്താമടത്തു രാഹ്മാവിനെ വജ്ജിക്കമുൻിലു. ഹനി രാഹ്മദക്കജവാദുക്കരാശിയെ തുദേയാഗമണ്ണായെ കൊള്ളാവു.

“പാപോ നേംജ്ഞാ രംഗവാദിബന്ധങ്ങൾ തുരണ്ടാവസ്ഥയും രംഗാദിബന്ധങ്ങൾ തുക്കും രണ്ടു നിയന്ത്രണ കുഞ്ചികൾ.

പാപാ ലഗാസ്സുഗാസ്സുപത്രു് തുരണ്ടാവാ ഹമേ സൃതാം.”

എന്ന കാച്ചിപ്പിക.

“തുരണ്ടാവേ വച്ചും സുവര്ണ പാപവേടാം.”

എന്ന മധ്യത്തിപക്കം.

എന്നാലാദിത്രോദയം വജ്ജിക്കയെതു വേണ്ടവു്. ഷുവ് പക്ഷവുമാപരപക്ഷവും കൊള്ളി ന്നു.

വാരെ ഒരുമാശ്ശേയാവാജ്ഞാ ഗ്രഹങ്കുപവിയെ തമാ.

പുരവമപ്പാനം കടിപുവാനം കിണ്ണുകളമിത്രാദി കഴിപ്പാനാ ചൊറുാള്ളും തൊയറാള്ളും വജ്ജിക്കേണം. മറേരവ അംബാളുകളും കൊള്ളി ന്നു രാത്രിയിലാള്ളും യോനാമെ വജ്ജിക്കയുംവേണാം.

ഗ്രഹാരംഭേ പ്രവേശേ ച ശസ്ത്രം മുലമാലാനാം

മുച്ചവും മകച്ചും വോദണമാംകൊള്ളാമെന്ന ചൊല്ലിയ പത്രിനാട നാളുകളും ഹസ്തതിനെക്കു നാളുകളും കൈളളാം പുരച്ച പ്രാനം കടിപുവാനം. മറേരവ ഒവബതും കൊള്ളി ത്തു.

ഹനി സ്വാരവച്ചരിവാം—

“മിത്രാജാന്തുളങ്കതരാരജനിക്കുലസ്സാം പ്രശസ്സാം സൃതാം വിത്രാജുലസമീരണാദിതിവന്നുക്കുരീരാധിപാ മധ്യമാം സന്ത്രാജ്യാനി പാണി ലാനി സുധിയാം പ്രാഹ്മഗ്രഹാരംഭനേം ദേഹരാമപുരാദിക്കേഷപതിത്രുണ്ണാരാം സമിരോഹപാനനാം.”

എന്ന മാധവിയം.

ഇതുകൊണ്ട് കൊള്ളികന്ന നാളികളിലെ ഒദമർഖാഡ്
കൊടം നാം ഉറസ്സിനും പതിനൊന്തും മക്കും ഇവ പതി
നെട്ടം ഒരുമാറ്റതു ആവാരം.

വേദ്യേഷ്യ ജീവസംയുക്തം പാതർക്ക്ഷാദന്ധം തമാ
ദ്രൂതമ്പ്രയരു സദ്ഗുാപ്രമിത്രാഹഃ പൂവ്സുരയഃ.

വ്യാഴത്തിന്നേറയും പാപികളിടേയും വേദം വജ്ഞിക്കേണ്ട
നാതും അതിൽ വ്യാഴംനിന്ന നാളി കൊള്ളിനു. വർദ്ധം വജ്ഞിക്കു
ന്നു. രാത്രി നിന്ന നാളി വജ്ഞിക്കുന്നു. വർദ്ധം വജ്ഞിക്കുന്നുവല്ല.
സമ്മരകരണങ്ങളിലോ ലിക്കാസ്ത്രീഡിപ്പികളിലോ വജ്ഞിക്കുന്നു. പക്ക
അഭ്യർത്ഥി ദേവരെ ഒള്ളിം. മുത്തും ശ്ലബിനാല്പാംഗം ചാഞ്ചിക്കു
സംക്രാന്തിയുള്ള പാലും നാട്ടും മുള്ളും രാജും രവിബും സ്വേ
സംക്രാന്തിയും വജ്ഞി നാവദോഷങ്ങളിലോ വജ്ഞിക്കു. ഉല്ലാഘാ
ത്രക്കവധുമകേരുമരംനാശഭാലാനാശകി. അദ്ദീവസംതുടങ്ങി
മുന്നാഡിവസം വജ്ഞിക്കു. പുര ചമ്പ്രിക്കുന്നവൻറെ പുറന്നാം വ
ജ്ഞിക്കു. പക്കപ്പുറന്നാം രണ്ടം കൊള്ളി കേരുള്ളി. പുറന്നാംക്കു
മുന്നാഡേവഴാംനാളിസ്ത്രീമരാരി ഇത്രാർക്കലൂരിക്കവേ വജ്ഞിക്കുന്നും.

ഗ്രഹപ്രവാശ വജ്ഞിസ്ത്രാദ് ഘടന്നീകക്കിഡോ രവി
അനുസവം ഗ്രഹാരംഭവിയിവത് സ്വാത് പ്രവേശനേ.

കടിപ്പുവാൻ കുംഭത്താഡം കുന്നിത്തായറം കക്കീക്കണ്ണ
യറം ഇവ മുന്നാം തിങ്ങളിലോ വജ്ഞിക്കു. മരേവ ഓൺപതു തിങ്ങളിലോ
കൊള്ളിനു. ഇന്തി മരേല്ലാം പുരചമ്പ്രാൻ ചൊല്ലിയവന്നു
തന്നെ കണ്ണകൊരിക കടിപ്പുവാറം.

സപാതീപബ്രയമദ്രോണാദസ്ത്രവാതണതാരകാ
ദേവാലയഗ്രഹാദിനാം തദ്ദേശ്വരേ വിവജ്ഞയേത്.

സപാതീപബ്രയയെന്നു ചോതി വിശാവം അനിപ്പം തുക്കേട്
മുലം എന്നിവയയും. യമദയനു ഭരണി. ശ്രോണാ എന്നു തിര
വോണും. ദസ്തു എന്നാശ്രീതി. വാതണാമെനു ചായം. ഇവ ഒൻ
പത്രം പാടുകാരിയാകുന്നു. ഓൺപതു നാളികളിലോ ഏകാശം തത്ര
പുര ചമ്പ്രാം മക്കാൽവട്ടം പണ്ണിച്ചെയ്യാം. ഇരംവെട്ടവാൻ
വേദ്യവും വിഷ്ണിഗണ്യാന്തങ്ങളിലോ വജ്ഞിക്കു.

“അത്യാമേന യുതം ഗ്രഹസ്യ പരിത്രേ
 വാസ്തുരഹാരിം ത്രിഭി-
 ഹന്തപാ നാഗരളിതാവശ്രേഷ്ഠിതമഹാ-
 ന്യാഥാ ധപജാല്യാഃ ക്രമാത്
 തസ്മിന്നപ്പുള്ളണേ എത്തേ ദിനകരെ
 ശ്രീജ്ഞാ ധനാധാസ്സുമാ
 നക്ഷത്രം ഭഗവാനു ച ത്രിഹ്ലണിതേ
 ശങ്കരുഹിഭക്ത വ്യയാഃ.
 ധപജപുമസിംഹാസ്ത്രനകാ
 ധൂഷവരഗജകരകസംജ്ഞതിതാഃ ക്രമാഃ
 അത്യാഃ പ്രാച്യാഭിനാം
 ധപജനിംഹവുഷട്ടിപാസ്സപിക്ഷി ശ്രാംകാ
 മാത്താബ്യാസുവശരാശ്രയ വിനിധിതചരണ-
 ന്യൂമഭന്നുസ്ത്രാലം
 വാദേ പാഞ്ചപാശയാനോ ഭേദതി സ പരിതഃ
 ഷ്ടൂദ്രഹോ വാസ്തുത്രാപഃ
 പാദേ യദ്രത്മനാരഃ ശിരസി ച മരണം
 തസ്യ പുഞ്ചയ വിപത്തി-
 വക്ഷിസ്ത്രാരൈ ച നാശഃ ശ്രാംകമലമഭരേ
 സ്ത്രാംമാലം നിബധ്യാത്.

തജക്ഷിപ്പുവാ ശ്രീയം ധനത്തേ വുലിം ഷുവപ്പുവാ മഹി
 പ്രത്രക്ഷിപ്പുവാ ഭരിതപാ വിപത്തിം കക്ഷിണപ്പുവാ.
 ഗോവരനിപ്രത്രത്രിതാംഖനാഃഗഭയനസംജ്ഞതിതാഃ
 വീച്ചുഃ പ്രാച്യാഭിനിചതപാതുഃ ക്രമാഃ വാസ്തുഃ പ്രകീർത്തിതാഃ.
 പ്രാച്യാല്യാശാസഭമനാം ദ്രാരമുക്കതം
 വാദാശ്രൂഢാദൈ ദിഗ്പിഭാദൈ ചരംക്കേ
 ധാദൈ ഭാഗാം കക്ഷിണാം ഉഖ്യ സവൈത
 ദൈന ച ത്രുക്തപാ മധ്യദേശസ്ത്രാതുഃ പ്രശസ്തം.
 ലഗ്നപത്രരിപ്പവിക്രമസമിതാഃ
 ശ്രാംകജീവരനിഭാസ്ത്രാ ധദാ
 യത്ര സദ്മ വിനിവേശ്യതേ തദാ
 തലി വത്സരശത്രപദയം സമിരം

തനജലാസ്തുസമോദരമത്രാ
 മുഖസിന്ദേശം ഉദിവാകരാ
 യദി തദാ വെന്നു നിഹിതം ഗ്രാ-
 ഷജഗതി തിഷ്ടു തച്ചരദാം ശതം.
 സുവേ മുത്തുൾ ച വേ
 കജാക്കജൈ ച വിക്രമേ
 യദാ തദാ തൃതം ഗ്രഹം
 ന ഹീയതേ ശതം സമാഃ.

നിജത്രംഗവത്തിനി തനെ ച (സംസ്ഥി.എ.)
 ചിതി(ഭ്രഹ്മരാ) സുരഹിരലു ച വേ തദാ
 (നിജ) നാഭീതവതി (ഈ ? ചേഷ്ട)നെ തൃതം
 സുചിരം ഗ്രഹം ജഗതി വാൽത്തേ ശ്രീയാ.

വച്ചഷി സ്ഥിതേ സ്പർശത്രംഗതേ വിശയത
 ശ്രീക്കണ്ഠകേ ച സുരാജപുജിതേ
 വിഹിതം ഗ്രഹം ധനസ്ഥാപിസംയുതം
 നിത്യപദ്ധതം ഭവി ചിരായ തിഷ്ടതി.

സേപാച്ചസപാശിസുവള്ളുക്ക്ഷതദംശക്കോഡം
 ലഗാഡിപ്പേ സതി വിലഗനതേ ഗ്രഹേ വാ
 ത്രീമൽ തുരം ഭവതാ ഗ്രഹമിതോ/ന്റുസംബന്ധം
 ഭാരിപ്രഭാവരിപുണിതിസമന്പിതം തത്.
 പാങ്കോലുവലഗോഗ്രഹാണി സവാളു-
 റുക്കേ പ്രിഡേഹമധിതേ
 കത്തുംഖാതുപിറ്റുക്ക്ഷപച്ചയുഘരജി.
 പ്രിഡേപച്ചയും ധാന്തും
 ഭിത്രേപച്ചയുള്ളതുരാഭിതിമാലാ-
 ഭസ്തുപ്രജാഃ ശ്രൂഡാഃ
 സംസ്ഥാനാധനുധാലയാദിഷ്ട ഭഗ-
 സപംത്രും ച ശ്രൂഡരേ.

മഹിഷ്യാച്ച ഭാരം ചതുരാനന്ദം ഗ്രഹാത്മം
 സ്ഥൂംഭാദികം ധീമതചേതദിശ നിദിശാത്
 കുഞ്ഞു ഗ്രഹരു വരുപ്പശി ബൈത്രുഗ്രഹരു ബ്രഹ്മം
 സംഗ ചൊദയേ ഗ്രഹാദിതുമനാസ്ത്രം ശാഖ.

ശസ്ത്രാം സമീരായു മുദവയു ഗ്രഹപ്രവേശേ
ക്ഷിപ്രായുരായു വിദിയത്യുധിവഃ പ്രവാസം
ത്രേജ്യാ വും സമീരഗ്രഹാഃ സത്ത്രായു സദേ
വജ്ച്ചായുരാ വരുമനിഷപചി വാഷ്ട്രോഽംശഃ.

പ്രവാസം സവാത്മാഃ സുവമഹപഹതിം രത്നനിചയം
വയുഭോഗം, 1(വു?വു)ഖിം ധനമുദയഭിഖവേ 2വിധനതം
പ്രസിദ്ധിം 3വുലിഞ്ചു ക്രമത ഇതി മേഖാഡിപ്പി ഗ്രഹം
പ്രവിജ്ഞാ ഭ്രാവഃ മുഖമിദമവാഃ ജ്ഞാതി നിയതം.

ഗ്രഹം ന പ്രവിശേനവം ഘടവയു-
ക്കർണ്ണിന്മിത്തേ ഭാജ്യരേ
ത്രേജ്യാ ക്കുണ്ണപ്രാജ്ഞഭാഗനിരതഃ
ശ്രൂത്കോ/ത്ര വജ്ജ്ഞാ/ന്ത്രതഃ
കത്തിന്ത ശ്രൂപ്രഭാന്തുചചയ-
ക്ഷേത്രാണ്യമാന്തരനേ
ത്രാജ്ഞാ നിന്ദ്രമനാദിക്രൂതി നവമോ
മാസന്ത്രമാ വാസരഃ.

പ്രനർശസു സമിതേ ചങ്ഗേ വിദിധ്യാത് സൃതികാഗ്രഹം
ഗണ്ഠിണി പ്രവിശേഖണ്ണരോഹിണിണിത്രവണ്ണശ്ച തത്.

ക്രമണ- പുവ്വാദിഗ്രഹപ്രവേശേ
വിധാത്രുഃസാമെഴു ഭഗവാസരേശരൈ
മെമത്രായു വസപംബുച്ചുപുല്ലുന്നതാരാ
റിശേഷതഃ സിഡികരാ ഭവന്തി.

മരണാ ക്രമിതാഃ ചുണ്ണാനംജാദ്രാജാഃ ക്രമാർ
പുവ്വംപാരാദിഗ്രഹാനാം പ്രവേശേ/തി/ശ്രൂപ്രഭാഃ.

ക്രമാംഗുമേഷ്യ രഹിതേഷ്പത്രുഭേദവ്യ്വയേ ച
ശ്രൂജേ ശ്രൂരൈ വച്ചഷി ദൈത്യഹരൈ ച ക്രമേ
പാപേഷ്യ വൈരിസഹജാഗമസംസ്ഥിതേഷ്യ
നവ്യം ഗ്രഹം പ്രവിശേഖാദു വുഷകംഭുഗ്രോ.”

ഖുട്ടതാങ്കൈ മാധ്യമീയം.

1. ‘പുംബിം’, 2. ‘നം’, 3. ‘സിഡി’ എന്ന ദിവ്യന്തമംഗലിക്കപ്പാം.

“അന്താവത്ര്യാം ച ഭാര്യാധാര ന വാങ്ങുന്നി മഹക്കിയാം.”

എന്നു,

“കവാടസ്ഥാപനാസ്ഥാനപ്രവേശാദിഷ്ട കമ്മന്നു
വിധിക്രമാരംഭണവിതി ഒരവവിദോ വിഴിഃ.”

എന്നു മഹത്താപികം.

“അന്ത്രാദിപ്പാഖ്യപ്പവാദാശ്വ സുഗസ്യാധാസ്താ ഭവഃ
രാജ്യാധാശ്വ വിശാലാധാര കാഞ്ചാ യത്രൈ സംഗ്രഹഃ.

ഭ്രസംഗ്രഹേ തമാ സ്ത്രാഭസ്ഥാപനേ ഭാത്യസംഗ്രഹേ
ചേരബനേ ച കവാടാഭദ്ര മഹോപക്രമവദ് വിധിഃ.

ഭ്രസംഗ്രഹേ തു സംഗ്രാഫ്രോ വഹ്നുണ്ട്രാഭാഗോ രവിഃ
ഷഡ്ദോഷസ്ത്രവിശ്വാപി സംഗ്രാഫ്രോ ഭാത്യാംഗ്രഹേ.

സ്ഥാപനേ ജനഭം വിശ്വിം വേധം ചാക്കാരവാസരൈ
മുക്തപ്രാണ്യോഷാമനിഷ്ടാനാം നെനവ വിനേതി കേചന.

പാംകോലുവലുവലശാശ്വലാജാജേഷ്ടാശ്വലശാശ്വരഗോ രവിഃ
ഷഡ്ദോഷാശ്വ ന നിശ്ചാസ്ത്രഃ സഭാബൈ പത്രനേ, വിച.

തിമ്പ്ര ക്ഷണാവൈഞ്ചൈയയൈ (തമാ) തൈലപ്രജകക്കബൈ
നാളിപ്രനിഷ്ടാശ്വരഗ്രാംഗേജ്ലഗ്രാംഗൈസരയോമിവൈ.

ദോഹൈഃ ഷഡ്ദോഷരഹിതെത്തർവജ്ഞിതേ ശ്രാവാന രേ
മത്രാഭാധാസ്ത്രിപേ തു പനസാദിൻ ക്ഷിപേദ് ബുധഃ.”

എന്നു,

“കളാദിൻ കാരയേദതു പുംബോക്തസമയേ ശ്രാംക്രാം
ഗോശാശ്വാം വിശേഷസ്ത്ര താരാഭിംഗോഗ്രാമാക്തവത്ത്.

കാഞ്ചാഭാധാം രൂതിഃ കാഞ്ചാ കരണേ ശസ്ത്രംഹസംജ്ഞതിനേ
നാഗർക്കൈ വാമ വിശ്വിഷ്ടാം വര രക്ഷാസ്ഥാശംഖംബുച്ചിവാ.

റ്റാമമയേ സഭാ കാഞ്ചാ തകാകസ്യാനികേ ശ്രാംക്രാം
പത്രനും തു സരിൽ സിന്ധുസംഗ്രഹേ പാനികേ ബുദ്ധൈഃ.”

എന്നു കാലാപിക.

“ഉപനിത്യുക്തഭരണേ ശ്രൂഡ്യം ഗൈമപ്രവേശനം
തതു കേചവിഃ ബുധാം പ്രാഹ്നർമ്മലപാത്രേ സുഡ്യുമേ.

നവം ന പ്രവിശേഡ് ഗ്രഹം കക്ഷിസ്ഥീകംണ്ടറേ റവൈഴ്ച
പുരാഭക്ഷിണിയാം ശ്രദ്ധകൂടാ വജ്ഞാ ഗ്രഹപ്രവേശനം.

ത്രിഗ്രാമത്രാഭ്യവേ വിശ്വേ ക്ഷേത്രാച്ഛ്രണ്മ സിതേ/മവാ
കാൽ ആത്മക്രിക്ക തന്ത്ര കവേരുളി ന ചുഞ്ചി.

തത്രാന്ത്രവിലം ഗ്രഹപ്രാംണവശിഷ്ടതേ
ന(വിശേഡ്) വേഴ്ച നവമേ (ദിനേ) മാസി വിനിയ്ര്മാത്.

വൃംഘകപ്രസ്ഥിശ്ലീപ് അതിയും സുതികാലുമാം?
പ്രവാഗേഡ് ദാശിണി സൃഷ്ടിവിരിഞ്ഞവർഭവേഷ്യ തത്.

പാശ ചാണിചതുമ്മിത്രപഞ്ചകാഗ്രീശ്വരങ്ങരാം
മംഘാത്രയം വിശ്രപസംധവ്യാപ്രാണി കരണാനി ച.

വിതികാസ്താസ്ഥിമാം ശുദ്ധജീവജന്തവിപസാ അപി
ശാസ്ത്രനേ ഗ്രാഹരേ ചായം ചിന്ത്യഃ (പ്രത്യവിധി?)."'

ഇതു മൂലത്തിലെ പ്രകാശം.

ഇതി പരമേശ്വരപ്രിയരൂപിജ്ഞാന ശക്തിനാം വിരചിതേ
കാലപ്രകാശപ്രവൃത്താനേ ബാഖകരന്നട്ടി
ജാന്മിമാനഗ ഗ്രഹാരംഭവിയി.
ദ്വിനാംക്രമംപ്രായഃ.

അംഗമാര്ത്തിന്ദ്രിയാധികാരി.

ഇന്തി കിണറ ക്രമവാൻ ചൊഴിയു ചൊള്ളനാം:—

ക്രമാദിവനനേ കാലഃ
പ്രായോ ഗ്രഹോക്തവത് സൃതകഃ.

പാണിഡം കൂളിയും കഴിപ്പാൻ ലിക്കവാദം പുരഹസ്ത്യാം
ചോല്ലിയപോം ത്രേ പോഴതു്. അവിടത്തെ വിശേഷമേ ഇവി
ടെച്ചോല്ലിംജീ. എന്നാലിവിടെ ചോല്ലാത്തരം ലഘാം പുരക്ക
ചോല്ലിയപോലെ കണ്ണുകൊടക്ക.

കൂത്തികോഡൈകക്കിന്നമം ഭാസം നെന്നവാതു വജ്ജിയേത്.

കാത്തികത്വാധികാരി ഉദയരാഖിമാസങ്ങൾ നാലും കക്കട
ഞ്ഞാധികാരം വജ്ജിക്കേണി കിണിഡം കൂളിയും കഴിപ്പാൻ. അപ്പും
ഒരാ ത്രിജ്ഞാലോനം വജ്ജിക്കേണി. മീനം, മേടം മാസത്തിൽ
സാമാന്യം കൊള്ളുന്നു.

உபோ விவச்சு குட்டாஸை ந வஜ்ஞானுரதாஶை.

யள்ளு வஜ்ஞிக்கெள்ள கிளைங் குழவு குடிப்பாள். உற ராகிகர் வஜ்ஞிக்கெள்ள.

துவாலி யுஷ்கங்கெட ச தூஶங்கெடு கக்டங்கூமா
ஸஜலு ராஶயங்கேடுதே குபாபாவதிரோங்காக்.

துவா, யுஷ்கிகர, ஹடவா, காங்க, மகரம், மீங்க, கக்ட
கா ஹவயேஷு ஜஹாரிகர் குபாபாக்கர் குடிப்பாள் பெரிகெ
காக். யள்ளினே வஜ்ஞிகை ஹாய்யூதாய் உத்தித்து. ஏரா
பூங் கொத்திகா.

விதுாபீப்பாப்பீகி சீங்க வொலாங்காதித்தாரகாக்
யுவாங்காமாமலாயுக்காக் குபே ஶங்கானுத்துக்கர்.

ஷாந்கள் நாத்காலிக் விதுயு சோதியு மகயிரவு
ஈஶபெரியு கொத்துத்து. ஹவ நாலுமொச்சுத்து நாத்கர்
பாறுங்கா பூங்கவு மகவு ஹாபான ஹபு நிங்காலு நாத்காத்
கொத்து. மரோவ பதிமூகம் கொத்துத்து.

ஐ பழுலிஃ தூங்கரா ஸப்மந்து முரோக்கவது.

வேலியேராங் பெரிகெகாக். வேலியிரக்கா வஜ்ஞிக்கொ.
ஹனி ஹவயல்லாத்ததைக்கவை பூரவமந்து கொத்து மென்
ஷாப்பியபோலை தெனை களத்கொட்க கிளைங் குழவு குடி
ப்பாள். அதெடுப்பா அறயங்கமொனங் வஜ்ஞிக்கெள்ள.
ஷய்கோ
ஷப்பால் வஜ்ஞிக்கெள்ள. றபிமாஸப்பாலாங் வஜ்ஞிக்கெள்ள.
ராவு பக்கம் கெங்குத்து. ரம்பாமுள்ளாயாலாங் துட்டு ஒன்று சி
வங்க வஜ்ஞிக்கெள்ள. அதுதேராபதயத்தினா முவை காலு நாபிக
யு அல்லுமித்துந் ரங்க நாடிக்குயு பாதிராக்க பத்து விங்கு
க்குயு ஹாய்யு பத்து விங்குக்குயு ஸாதாவாவு வஜ்ஞிகை.
ராகிக்குத்து யாத்தெனை வஜ்ஞிகை ஹாய்யுதாய்யுத்து. ஜல
ராகிக்குத்தமங்குத்து மரோவ மயுமங்க. ராவங்க:
பாபோபதயவு பாபத்துஷ்சியு அதரெட்டுப்பாறுங்காமத்து வாட
நம் அல்லுமித்தித் சொவுயு நாலாமத்து ராஹுமங்காக்க
நாது ஹவரை வஜ்ஞிகை ஹாய்யுத்து. தூகுத்துஷ்சி பெரிகெ
காக் ஏங்கொ முவை சொல்லியபூ கிடக்கங்குத்து. ராவ

സമിതി മററാനും വജ്ഞിക്കേണ്ടാ. രാഹ്മദക്കജവിമുക്ത രാഖിലെ ശ്രദ്ധേയാഗമാണെങ്കിൽ കൊള്ളേണ്ടത്. വേലിയേറും കൊടുക്കിൽ പെരിക്കെ നന്ന. പുർഖക്ഷവുമപരവക്ഷവും കൊള്ളും. എംഗാഴ്യും ചൊള്ളാഴ്യും വജ്ഞിക്കും. മററുവ അഭ്യും കൊള്ളും. നാം:—രോധിണി, പുണ്ണതം, പുരം, മകം, ഉത്രം, അരതതം, അനിഡം, പുരാടം, ഉത്രാടം, തിരവോണം, അവിടം, ചതയം, ഉത്രാതി, രേവതി തുവ പതിനാലു നാളികളും കൊള്ളും. മററുവ പതിമുന്നും വജ്ഞിക്കേണ്ടും. വേയു തു നാളികൾ വജ്ഞിക്കേണ്ടും. പക്ഷങ്ങൾ:—സ്ഥിരകരണങ്ങളും റിക്ത. ഷൂമീവിഷ്ട്കളും വജ്ഞിക്കും. മററുവ കൊള്ളും. മുച്ചുഭാവം ദിനാള്യാംശങ്ങൾ രവിജിംബസംക്രാന്തിയും നവദാചങ്ങളും വജ്ഞിക്കും. ഉട്ടാപാത്രങ്ങൾക്കും വജ്ഞിക്കും. അജമാനക്കുറ ചുറന്നാൽ മുന്നേയുള്ള ലിത്രാദിയും വജ്ഞിക്കും.

ഈ ടരംമഹപ്രിയാശ്വരാണ ശക്തരുണ വിരചിതേ
കാവചിപക്ഷവുംവുനേ ബാലക്കരനാമനി
അന്തിമഭാഗം തുപവന്നു: നാമ
ത്രംജോയ്യായഃ.

അമ ചതുമ്പ്രാധ്യായഃ.

ഇന്നി ശ്രദ്ധാബന്ധനിനു പോഴുതു ചൊല്ലുന്നു. അതിനു യന്ന രണ്ടിലും കൊള്ളും. ഏഡും ഓഷ്ഠണങ്ങളും വജ്ഞിക്കേണ്ടും.

കർക്കിടക്കും കംഡചാപചീനാന്ത്യാലേം രവിർദ്ദിതഃ.

കർക്കിടതോരും കന്നിതോരും ധനതോരും കുംഭതോരും മീനതോരും ഇൽ പാതിമേര മുൻഡും ഇന്നാലവരത്തിങ്ങളും വജ്ഞിക്കേണ്ടും ശ്രദ്ധാബന്ധനത്തിനും. മററുവ എഴുഫരത്തിങ്ങളും കൊള്ളും.

നിശാലുതപ്രാശക്ര വജ്രാ-
വചരാഹംശസ്ത്ര നില്പതേ.

രാത്രികൊണ്ട് മുന്നു കുറിക്കാലത്തിൽ നടേതെതക്കുറ രണ്ടിലും കൊള്ളുത്തു. ഒട്ടക്കേതെത്തക്കുറ കൊള്ളും. അവിടെ അതിന്ത്രോദയത്തിനു മുമ്പു നാലു നാഴിക വജ്ഞിക്കേണ്ടും. അപ്പരാഹംനും

നിന്നുമാകയുമെന്ത്. അതു ആവാത്തപക്ഷമായിട്ട് ചിലർ കൊള്ളണ്ടതാണോ. സാധാരണ വജ്ജിക്ക. ഉച്ചക പത്രവിനാളിക യും വജ്ജിക്ക. ഗ്രഹണമണംഡാഡാബന്നതുടങ്ങി ദൂനാദിവസം വജ്ജിക്ക.

സിംഹാശികംഭേദംഷാസ്ത്ര വജ്രാ അത്രേതി കേചന.

ചിങ്ങവും വൃഥികവും കംഭവും മേടവും വജ്ജിക്കേണം ചുന്ന ചൊല്ലുന്ന ചിലർ. ചിലരണാവലുകത്തികൽ ഇവരെ വജ്ജിയാതെയും. അതു പേരാചാരമറിഞ്ഞു കല്പിച്ച കൊള്ളിക. അതോ അറിഞ്ഞില്ലായകിൽ ചിങ്ങവും വൃഥികവും കംഭവും മേടവും ഇന്നാലു രാശികളിൽ വജ്ജിക്ക. മറേറയ എട്ടും കൊള്ളിക.

ലഗ്നവിത്താംഖുശാ പാപാ വ്യയേ ജീവയെ മുത്തും.

വിത്തമെന്ന രണ്ടാമടം. അംഗു എന്ന നാലാമടം. ചോ ചുതകൊള്ളിന രാശിയുടെ രണ്ടാമടത്തു, നാലാമടത്തും രാഹ്മണ കജാക്കംമാർ നാലരെയും വജ്ജിക്ക. പത്രംഭാമടത്തു വൂപ്പേരു യും വജ്ജിക്ക. ഇവ കൊഡാകിൽ മരണം ഫലം. അപ്പോഴോ ഉദയത്തികൽ രാഹ്മണകജാക്കംമാഞ്ചരയും ഏഴാമടത്തു പാപ ശ്രൂതിമാരെയും അത് റൂപത്രംഭാമടത്തു ചാപ്രതേയും നാല്ലുമ തിനിൽ ചൊരുയേയും നാചാമടത്തും രണ്ടാമടത്തും രാഹ്മണകജാക്കംമാരെയും വജ്ജിക്ക. പാപമുക്തരാശിരൈ ശ്രദ്ധയോഗമുണ്ടായെ കൊള്ളാവു. പൂർവ്വപക്ഷവുമുഹമ്മദപക്ഷവും കൊള്ളിം. ഒരു പ്രക്ഷം ഇതി എറേ നല്ലി. ചൊവ്വാഴു യും ശനിയാഴു ചും വജ്ജിക്ക അഴകിയു. ആവത്തപക്ഷത്തുകലാഴു ദയാനം വജ്ജിക്ക നുവല്പതാണോ.

ശ്രദ്ധവേദം ശ്രദ്ധം മുലം നാശപിമിത്ര ദരിപ്പയം

പ്രാശനോക്താഃ രാസ്താരാഃ ശ്രദ്ധാഃ ശ്രദ്ധാന്വവജ്ജിതാഃ.

അശപതിയുമനിവിവും തിതവോണവുമവാട്ടും ഇന്നാലും ചിത്രജി ഉഞ്ഞംനാളികൾ പത്രംഭം മുലവും ശ്രദ്ധതിമുന്നും നാളികളിൽ കൊള്ളിം. മറേറയ പതിനാലു നാളികളിൽ കൊള്ളിത്തരു. ഇവിടെക്കാളിഡാമെന്ന ചൊല്ലിച നാളികളിലും ശ്രദ്ധയേരുന്നാണു. കൊള്ളികയും തരു.

സാക്ഷർക്ഷം പാർശ്വപത്താസ്ത്രാദിശാഭിനവകം തമാ

സാഭജിഡ് ശ്രദ്ധമാനം തു ശ്രദ്ധലമാഹുമനീഷാനാഃ,

സാക്കർക്കും എന്ന് ആദിത്രുൻ നിൽക്കേൻ നാർ. പാർപ്പ വലേൻ ആദിത്രുൻ നിൽക്കുന്ന നാളിൻറെ അടയ്ക്ക കീഴേനാളിം മേലേനാളിം എന്നിവ രണ്ടിനോടും കൂടിയിരിക്കുന്ന നാർ. ത സ്ഥാപിശ്ശൈറ്റിനവകം ഇംഗ്ലീഷ് എന്ന പതിനേന്ന് ആദിത്രുൻ നില്ലുന്ന നാളിൻറെ പാഠിനൊന്നാളിൽത്തുടങ്ങി ചെതു നാളി കർ. സാഡിജിൽ ഗണ്യമാണെന്നും. ഇവിടെ അഡിജിത്രംകൂടിയെന്നി കുറഞ്ഞുണ്ടെന്നും. ഇതു ശ്രദ്ധമായതു്. അപ്പുംപോ ആദിത്രുൻ നിൽക്കുന്ന നാളിം അതിനുള്ളതു കീഴേനാളിം മേലേനാളിം ആ ദിത്രുൻനിൽക്കുന്ന നാളിൻറെ പതിനൊന്നാംനാളിൽത്തുടങ്ങിട്ടും ചെതുനാളികളിൽ ഇവ പത്രണ്ട നാളികൾക്കും ശ്രദ്ധമെന്നു പേര്. അഡിജിത്രംകൂടിയെന്നി കുറയും വേണും. ശ്രദ്ധമുള്ളനാളികൾ പത്രണ്ടും വജ്ഞികയും വേണും.

ഇനി അസർക്കചം:—

സാക്കുക്കുത്തമന്നും സ്പൂര് തന്മാദ്ദുപ്പം ത്രികം ത്രികം അന്യകാണാക്കിട്ടുക്കാണ്ടുന്നതു് ക്കാണാസംജ്ഞതിനാം.

അന്യം എന്ന രണ്ടു ക്കുന്നിപ്പാത്തനാളിം. കാണും എന്നു് ഒരു ക്കുന്നിപ്പാത്തതു്. അന്യമെന്നു കുത്തു്. കാണും എന്നൊരു ക്കുന്നു്. അക്കു, തക്, തക്, തക് ഇവ നാലും രണ്ടു ക്കുന്നു ഇളവ്. അപ്പുംപോ ആദിത്രുൻ നിൽക്കുന്ന നാളു് അന്യം. കുടകു നു ചൊരും. പിനെ ആദിത്രുൻ നിന്നു നാളിടെ രണ്ടാമത്രം മുന്നാമത്രം നാബാമത്രം ഇവ മുന്നനാളികളിൽ അന്യം. കുടകുനു ചൊരും. ഇനി ആദിത്രുൻ നിൽക്കുന്ന നാളിൻറെ അഞ്ചാ മത്രമാറാമത്രം ഇമ്മുന്ന നാളികളിൽ കാണാണും. ഇ വററി ന് ഓരോ ക്കുന്നി ഉള്ള എന്ന ചൊരും. ഇനി ആദിത്രുൻ നിൽക്കുന്ന നാളിടെ എട്ടാമത്രമൊന്നതാമത്രം പത്രാമത്രം പതിനൊന്നാമത്രം പത്രണ്ടാമത്രം പതിമൂന്നാമത്രം ഇ ആദിനാളി കരിക്കും ക്കുന്നു രണ്ടുണ്ടു്. ഇനി ആദിത്രുൻ നിൽക്കുന്ന നാളി നീറും പതിനൊല്ലാമത്രം പതിനുണ്ണാമത്രം പതിനുണ്ണാമത്രം ഇ മുന്നു നാളികൾക്കും ഓരോ ക്കുന്നി ഉള്ള ഉള്ള. എന്നിട്ട് കാണായെന്നി വരറാനു പേര്. ഇനി ആദിത്രുൻ നിൽക്കുന്ന നാളിൻറെ പതിനേഴാമത്രം പതിനേന്നടാമത്രം പതഞ്ഞാമത്രം പതിപതാമത്രം ഇരുപതാമത്രം ഇരുപതിരണ്ടാമത്രം ഇരുപതാമത്രം ഇരു ആദി നാളി

കർക്കം രണ്ട് ക്രൂരമണ്ഡ്. ഹനി അതിതൃസ്തിക്കന്ന നാളി സ്വന്തര ഇയപ്പത്തിട്ടുനാമത്തും ഇയ്യട തതിനാലാമത്തും ഇയപ്പത്ത ബ്യാമത്തും മൂന്ന് നാളുകൾക്കും ഓരോ ക്രോ ഉള്ള. ഹനി അതിതൃസ്തിക്കന്ന നാളിന്റെ ഇയപ്പത്താരാമത്തും ഇയപ്പത്തേഴ്സാ മത്തും ഇയപ്പത്തുടക്കാമത്തും ഇമുന്നനു നാളുകൾക്കും രണ്ട് ക്രോമില്ലോ കൂടാക്കരു. അപ്പൊഴോ ഇവിടെ അഭിജിത്തു കൂടിച്ചേരുന്നുകയും വേണം. എന്നാൽ അതിതൃസ്തിക്കന്ന നാർക്കുക്കും ക്രോമില്ലോ. പിന്നെ അതിനടക്കത്തു മേൽ മുന്നിനും ക്രോമില്ലോ. പിന്നെ അവരിന്റെ അടക്കത്തു മേൽ മുന്നിനും കീഴു് മുന്നിനും ഓരോ ക്രോ ഉള്ള. പിന്നെ അവരിന്റെ അടക്കത്തു മുന്നാരാമക്കുമോരോ ക്രോ ഉള്ള എന്ന കണ്ണടക്കാളിയാം.

ഹത്രേഷാ തപായുധാരം ശ്രദ്ധയേ ത്രഷ്ണിരതു ച.

പയറുതുക്കാഡവാനം ചുരികക്കട്ടിയാനം ഇച്ചുംപിയ ദശ്വി കൊള്ളേണ്ടുവരു്. തൊച്ചരാ ഫു തുടങ്ങിയുമൾപ്പറ്റി തുടങ്ങിയും എന്നി അതാഞ്ചീരിൽ ക്രീട് എന്നിതുടങ്ങി ഉണ്ടല്ലോ മിനവ ദയപ്പയസ്സേ വക്കു ചെയ്യല്ലോ. അത്യു ഇവിടെ കൊള്ളേണ്ടുവരു്. അതെഴുപ്പധ സേവയ്ക്കുതു. “സാക്കനക്കാതുമന്നം പുംബ്” എന്നണംല്ലോ ഇവിടുടുംപാലു. മുതൽ പയറുതുക്കാഡവാനം ചുരികക്കട്ടിയാനം കൊള്ളേണ്ടുവരു്. ഇങ്ങനേയുതു അവാരം. ഇവിടെ ക്രോ രണ്ടുമില്ലാത്ത നാളുകൾ വജ്ജിക്കു ഇളയ്ക്കുതു്. ഒരു ക്രോളിൽ നാളുകൾ അവപര്യാപ്പക്കത്തിക്കൽ കൊള്ളുന്നതു്. രണ്ട് ക്രോമിലിൽ നാളുകൾ ചൊരികു മുഖ്യമാക്കുന്നതു്. മുതിണ്ണം ചാരംസംഗ്രഹ അതിൽ ചൊല്ലിട്ടു്.

“അണ്ണേ ശ്രദ്ധാം ശ്രദ്ധപാതാച്ച മുതു
കാണേ കൂച്ചുമ്പ്രാഭാതമരക്കാകരം സ്വാത്
ശത്രും മതപാ ശ്രദ്ധലബ്യം ദിനേന്ത്ര
തസ്മാദന്നാൻ വജ്ജഞ്ജുസ്ത്രാബന്നേ.”

ഇങ്ങൻ.

പക്ഷങ്ങൾ:—സ്ഥിരകരണങ്ങളും റിക്തരാഷ്ട്രമീവിഷ്ടികളും വജ്ജിക്കു ഇളയ്ക്കുതു്. പനിക്കരണവുമാനകരണവും സിംഹ കരണവും പെരിക്കെ നന്ന്. പത്രകരണവും കഴുതകരണവും

പുലിക്കരണവും കൊള്ളേണ്ടില്ല. അപത്ത് പക്ഷമായിട്ട് ഇവ
ഭൂനം കൊള്ളുന്നതു താനം. ഈവിടെ

“ശ്രദ്ധാബന്ധം തു തിപ്രയർഹാഃ കോഽലമേരയഃ മുഡാഃ
സ്ഥിരാ ഗോവരശാർദ്ദുലവിഷ്യാത്മാഃ.”

എന്നാചാരസാന്ത്വനം.

മുഹൂർത്തപക്ഷവി, മുഹൂർത്തപക്ഷം ഇവറ്റില്ലോം പത്രക്ക
രണ്ടും കഴുതക്കരണവും പുലിക്കരണവും ഇവ ഭൂനം വജ്ജിക്കു
മാറ്റേണ്ടില്ല എന്നാൽ സ്ഥിരക്കരണങ്ങളും റിക്രാഷ്ട്മീവിഷ്യി
കളും വജ്ജിക്കു ഇല്ലയ്ക്കുതു്. മറേറയ അവസ്ഥയും തക്കവാറ്റാം.
മുതാപദാശിനാച്ചുംശവും നാംകുംഠിയുള്ള പക്ഷം സംക്രാന്തിയു
ം ഒരു രാത്രിയും വീജവിശേഷംകുംഠിയും നവദോഷങ്ങളും വജ്ജി
ക്കു. ഉട്ടാപാത്രക്കവധുമാക്കുന്നതും കരുംശനങ്ങളും അഭ്യന്തരാകിലു
നു തുടങ്ങി മുന്നാറിവസം വജ്ജിക്കു.

ജന്മാശ്ചമവ്യുമുഷപാശ്ചിഞ്ചമജീവാക്താരാ ചവഃ
വിനാശദാഃ ശ്രദ്ധകരുംരിത്രാഃരും പുംസുരയഃ.

ഇവൻ ചുറന്നകുററിലും പത്രാശാമടത്രുമതിനും അശ്വി
മന്ത്രിലും ദന്തി, ലച്ചാളി, വൃംഢം, ആഭിത്രും, രാഹ്യ ഇവർ ഏപ്പോൾ
വരും നിൽക്കുന്നാകാലത്തു് ചുരുക്ക കൈക്കുതു്. പുറന്നാളും പക്ഷ
പ്രിന്നാളുകൾ രണ്ടും മുന്നേഞ്ചുംനാളിത്രാഭിക്കളും ക്രമവേ
വജ്ജിക്കു.

ഈ പരിശയാപ്രിയക്കുന്ന ദക്ഷരണ വിരചിക്കു
പുലിപ്പച്ചയുംനേനു ബാഖരക്കുന്നാലി
അന്തിമഭാഗത്തെ ശ്രദ്ധാബന്ധവിധി
ആളുത്തംപ്രിയായഃ.

അമ പദ്മമോധ്യായഃ.

ഈ അസ്ഥിസ്ഥാപനക്കരിന്ന കാഖം ചൊല്ലുന്ന—

പക്ഷേശ്വരസ്ഥിസഖയനമോജതിമാവരും ക്ഷേ

ഓ.ശ്വാ പ്രിരാശിഗതതാരസിതാരവാരാഃ

രിണ്യപ്രഭാതുജനിംം പ്രതിപത്തുതീയേ

പ്രേ താഷ്ടാമർക്കഷമിഹ ശീതകരഃ മുനി ച.

വജ്ജാതോ മഹതു ഗണ്യാന്തേപ വുഷരാഗിന്നുമെമ്പവ ച.

ഈവിടെ വിഷ്ണീഗണ്യാന്തങ്ങളു വജ്ജിക്കുന്നും എന്നെവാ
പ്രിക്കുകൊാദ്ദു് ഇതിനു നവദോഷങ്ങളിൽ വിഷ്ണീഗണ്യാന്തമോ

ശില്പികളുടെ വജ്ഞിക്കേണ്ട എന്നകൂടിച്ചൊല്ലിരായി. ഇവൾനാമാണെന്നും അയനപാഠം ദാഖലവിമാനങ്ങളോന്നുമെന്ന് വജ്ഞിക്കേണ്ടു. ഇനി ഇതിനാമേൽ ചൊല്ലുന്നവററിൽ ഇങ്ങനെന്തനൊന്നു കണ്ടുകൊണ്ടു സാം എന്നകൂടിച്ചൊല്ലിരായി. പല കഴിഞ്ഞിട്ടും സംശയം ഒന്നും ചെയ്യുന്നതിനേൻ്റെ കാലമാത്രെ ഇതുണ്ട് ചൊല്ലുന്നതും. പുലക്കുക്കേരുതു തല്ല. അതുപോലെ പക്ഷേ ബാജതിമെഴു അസ്ഥിസംശയമുണ്ടും കുത്തവും മിതി ശേഷം. അപരപക്ഷതിലെ സംശയമുണ്ടും. ചുവാ പക്ഷതിലെത്തതും. രബ്പുക്കുമെ കൊള്ളാവുതും. പ്രതിപദിപ്പം തു ഹീയയും കൊള്ളുകയുമെത്തതും. അപരപക്ഷതിൽ പണ്ഡിതി, സഭാ മി, നവമി, ഏകാദശി, ത്രയാദശി, വാദം ഇം അരു പക്ഷങ്ങളേ കൊള്ളാവു. മറൈപ്പുക്കങ്ങളേംനും കൊള്ളുതും. ഇവററി മും പണ്ഡിതി മധ്യമമായിട്ടേരു കൊള്ളുന്നു. സംശ്ലിംഗങ്ങളിൽ ഉത്തമങ്ങളും കൊള്ളുന്നതും. നേരും പ്രിരാറിനത്താരു പാടിതാരവാരാം. രണ്ട് രാശിയിൽ കൂടിയക്ക്രമപ്പെട്ടുനു നാളുകളും നും കൊള്ളുന്നതും. അപേപ്പാശോ കാത്തിക, ഉത്രം, ഉത്രാടവും, മകയിരം, ചിത്തിര, അവിടവും, പുണ്യതം, വിശാവം, ചുങ്ഗ കൂടിയും ഇം ചെവരുന്നാളുകളും കൊള്ളുന്നതും. ഇവയെഴുതിപ്പുള്ളി പതിനെട്ട് നാളുകളും കൊള്ളാം. രോഹിണിയമുത്രുട്ടാതിയും സ പിണ്യും കിരംകുക്കുക വജ്ഞിക്കേണ്ടു. സംശയന്ത്രിനു രോഹിണി ആമുത്രാതിയും വജ്ഞിക്കേണ്ടു. സിനാരവാരങ്ങൾ ചൊരാളും ചെവള്ളിയാളും വജ്ഞിക്കേണ്ടും സംശയന്ത്രിനും നോയറാളും കൊള്ളുന്നതും. ചെവള്ളിയാളും വജ്ഞിയും യുമോളിപ്പുള്ളി ആളുകൾ അംഗീകാരം കൊള്ളുന്നതും. ഇവിടെക്കൊള്ളാമെന്നു ചൊല്ലിയ നാളും പക്ഷവുമുള്ള നേരമേ ചെയ്യാവുതും. ഇവിടെ വജ്ഞിക്കേണ്ടുമെന്നു ചൊല്ലിയ നാളുതാൻ പക്ഷന്താൻ ത്രാഖത്തിനു വേണ്ടുമുണ്ടു പകലേഞ്ഞു വന്നതുകൊണ്ടു കൊള്ളുത്താളുണ്ടില്ല. സംശയനു തുനേരത്തു വജ്ഞിച്ചു നാളും പക്ഷവുമുണ്ടും ഇരിക്കേണ്ടു. ഇനി തുണ്ണുപത്രം ഇവളണ്ണം വജ്ഞിച്ചുന്നതു പോരാ. തുണ്ണുപത്രം മാന്ത്രിനു വേണ്ടും പോരുന്നവിബസം ത്രയാദശിനേരുത്തും തുണ്ണുപത്രം ത്രാഖത്തിനു വജ്ഞിക്കേണ്ടുനു ദിവാസം വാദവന്നുത്തും സംശയനു ചെയ്യുതും. സംശയനു രാത്രിയിൽ ചെയ്യാൻ ഏന്നു പ്രസിദ്ധമണ്ഡി രാം. വാഴ്ചിനശ്ശാത്രങ്ങളിലിട്ടാതെ ഇരിക്കു

ഈ സ്ഥാപിക്കുന്നതുതു്. മുടവവും വജ്ജിക്കുന്നും. സ്ഥാപിക്കുന്നതു പിണ്ഡകത്താക്കളാർ പലങ്ങളും അവരെല്ലാവരുതേയും പുന്നാർ വജ്ജിക്കുന്നും.

“ജന്മം പിണ്ഡകൾ തന്റെ സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരുത്തും സമുദ്ധാരണം ചെയ്യാൻ ചെയ്യാം.”

പക്ഷേപുന്നാളുകൾ രണ്ടം വജ്ജിക്കുമാറില്ല. ഇനി മുംഗമണികളുടേയും ചെറിയവന്നീരയും പുന്നാം വജ്ജിക്കാണെങ്കിൽ അതും വജ്ജിക്ക അഴകിയുതു്. അതെല്ലാമ്പണ്ഡിക്കുന്നും വാരാം. പ്രതാളുമർക്കും, മരിച്ച ശ്രീരം പണ്ട പുന്ന കുറിപ്പാണരാശി വജ്ജിക്ക. സ്ഥാപിക്കുന്നതുതു് പ്രത്തനിശ്ചരിതം ലഭാശ്ചുമം വജ്ജിക്കുമാറില്ല. ഇവ ശ്രീതകരി എന്ന പ്രതാളുമരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന ചാപ്രഞ്ചം, പ്രത്തനിശ്ചരിതം അഞ്ചുമരാശിക്രൂരും വജ്ജിക്കുന്നും. പുല കഴിത്തിട്ടു സമുദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നതാകിൽ ഇച്ചാലും വജ്ജിക്കുമല്ലാം രണ്ടുജൂഡിലേവക്കം കണ്ടുകൊണ്ടു.

ഈ പുംബയിൽ നുഠന സമുദ്ധാരണം ചെയ്തിൽ ദ്രവിൽ ചെണ്ടിയതിനു കുന്ന് ശാരിനുള്ള വിശ്വാസപ്പെട്ടു ചെണ്ടുനും—

അരുംഖേച്ചാപരമാതു് പുവ്മസമിസമുദ്ധാരണം യദി
പ്രീഡാരിഗതനക്കുതു് തുസ്തിപക്കില്ലെന്നു തിമീം.
മുഹൂര്ത്തേ തത തു തും തും പക്ഷവത്തിനുള്ളിൽ
ബിനം ച പദ്ധതം വജ്ജുമധ്യമാനുശബ്ദത്വത്വതു്.

പുല കഴിയുമുണ്ടു സമുദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നതുവെന്നാവു ഇതിപ്പതു് എക്കിൽ രണ്ടു രാശിയിൽ കുടി അക്കപ്പെടുന്ന നാളുകളും പുവ്പക്ഷവും ട്രിതിയാ, ചതുര്മീ, ഷജ്ജീ തുടങ്ങിയിൽ ഇപ്പുക്കണ്ണുള്ളം കൊള്ളുന്നതു്. അപ്പോരും പുലക്കുതു് ചെയ്തിൽ നാളുകളുണ്ടുമെ വജ്ജിക്കുന്നും. പുവ്പക്ഷവുമുഖപരപക്ഷവും ഏകാളിലും തുണ്ണുവതും ശ്രീരം പക്ഷങ്ങളും നേരുമെ വജ്ജിക്കുന്നും, തുണ്ണുവതും വജ്ജിക്കുണ്ടും വേണം പുലസ്ത്രം തുണ്ണുവും തുണ്ണുവതും ശ്രാവത്തിനു വജ്ജിക്കുന്നും ദിവസമൊന്നുകിലും രണ്ടുക്കിലുമ്പ്രിവസജ്ജുഡിയിൽ ചെയ്യുന്നതു്. തുണ്ണുവതും ശ്രീരം നേരുതും ചെയ്യുന്നതു്. മരിച്ച ദിവസത്തിശ്ചരിതം ശ്രാവം ചിവസം വജ്ജിക്കുന്നും. മുംഗമണ്ഡിവസം വജ്ജിക്കുന്നും. മുംഗമണ്ഡിവസം

സഖ്യ ഉന്നം വിധിച്ചു. എന്ന പ്രവാംഭിവസം വിധിപരജായിട്ട് വജ്ജിക്കേണം.

“നിഃവാദമുഖ്യപ്രമാണം
അരങ്ങൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളും നാശങ്ങളും ദിനതിനു
ബ്രഹ്മണാശം ചതുര്യം.”

എന്നാശൈഖ്യാഭ്യാസം. ഇന്തി ഇവയല്ലാത്തതൊക്കെവേ പുല കഴിഞ്ഞാൽ ചെയ്യുന്നവാം വജ്ജിക്കുവണ്ണം വജ്ജിക്കു ഇങ്ങനെ പുല ചിൽ സഖ്യ ഉന്നം ചെയ്യിൽ

“ഒന്നാത്തിനും എക്സ്പ്രാം പ്രജ്ഞായാം”

എന്ന ചടക്കാഗ്രാമത്തിൽ കണ്ട. ചതുര്യമീവസസ്യ പുംഗം കര്ത്തവ്യമിത്രത്മഃ. ഇതാശൈഖ്യാഭ്യാസവുംവിലജ്ജിതു്. അതുപോലും സഖ്യയന്നം ചെയ്യു തായം പുലപോയിട്ട്. സാംഘം അവക്ക് പറന്നണാംവിവാം മാനുകന്ന. പതി മുന്നാഭിവസം വജ്ജിക്കുന്നു ചല്ലതാണം. പുല കഴിഞ്ഞിട്ടു സഖ്യയന്മകിൽ സഖ്യയന്നം ചെയ്യേണ്ണുന്നാർ നിത്രാജാജൈ ചെയ്യാവു, നെന്മിത്തിക്കാഡ ചെയ്യില്ല, എന്ന തന്റെ തുപാ സന്നം അവിംഗാം. ശരീരായത്തന്റെ സ്ഥാലിപാകംചെയ്യുന്നതു്, മുഖ്യിക്കു കൂട്ടതു്, പ്രത്യീക്ഷിക്കു പുജ്ജിക്കുന്നതു്. ഇത്രാഭിക്കണ്ട കൊരിക്ക.

ഷയ്യാദയോ നമി ഹരിതാ ദശ മുഖ്യപക്ഷേ
മയ്യാം സൃഷ്ടാം പ്രമുഖതോ ബഹുലസ്യ പാശ
ഗ്രാഫും പരാഃ പരിപാംനി തിമീം പ്രശ്നാഃ
സന്തഃ സദാ പരിഷരണി ചതുര്ത്തിശീംഖം.

മുളാപ്പുറ അതുപോലും സന്നം പുല പോരാറ പുംപക്ഷത്തിൽ പാശമി സഖ്യയന്നംചെയ്യു.

ഈനി ശൈത്യാഭിഹാനഃജാം ന പിണ്ഡിക്കം കാലത്തെ ആശ്വാസഃ—

തുതീം ദശാദശേ പരാശു ചതുര്വിംശേ ധമാനുമം
എക്കാളിജ്ഞം ഭവേത് പിണ്ഡിമന്ത്രമയ്യാഭിപാശകേ.

ക്രാന്തൻ മരിച്ചാലാതിന്റെ മുന്നാംപക്ഷംകൊണ്ട് മുന്നാം ക്രാന്ത് ഒട്ടകത്തെതക്കുവാഡല്ലോ അഞ്ചുഭിവസമിഷ്ടം. അവററാ

ലോകവിസം തെറുപക്ഷമാ നൃട്ടേണ്ട്. പിന്നെ പത്രണഭം പക്ഷംകൊണ്ട് മുന്ന് കുറിക്കാലത്തിൽ നടവിലഭ്യത പദ്ധകത്തിൽ ഷഠമാസമുട്ടേണ്ട്. പിന്നെ ഇതപത്രത്താലാംപക്ഷംകൊണ്ട് മുന്നുകുറിക്കാലത്തിലാജിപദ്ധകത്തിൽ സംവദശരമാസമുട്ടേണ്ട്. ഈ വിജയ പക്ഷങ്ങൾ കാണേണ്ടതു മതഭേദങ്ങളേണ്ട്. പതിനു മുചേയ്യു സാവന്തിനങ്ങൾ കുടീകു രാരോ പക്ഷമാക്കു മുന്നോയ ദതം. മരിച്ച പക്ഷരുടെങ്കിട്ട് പതിനുമുചേയ്യു പക്ഷങ്ങൾക്കു രാരോ പക്ഷമാക്കു എന്ന ദറേര മതം. എന്നാൽ സാവന്തംകൊണ്ട് പക്ഷങ്ങൾ കാണേണ്ട് എന്നോയ മതം. അതുപേരു ചാലുംകൊണ്ടാൽ പക്ഷങ്ങൾ കാണേണ്ട് എന്നു മറേര മതം. അമരകോശത്തിൽ പക്ഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സാവന്തം കൊണ്ടു ചാലും കൊണ്ടുമുണ്ട് ചൊല്ലിക്കു. മാസചക്ഷണം ചാലുംകൊണ്ടതു അമരകോശത്തിൽ.

“അപ്പുാദശ നിമേഷാസ്തു കാശ്യം ത്രിംഗത്രതു തഃ കലാ
താസ്തു ത്രിംഗതു ക്ഷണാശ്യൈ തു മുട്ടുനേതാ ദ്രാദശാസ്ത്രിയാം.
ഒതു ത്രിംഗദഹ്യരാത്രി പക്ഷാശ്യൈ ദശ പദ്ധ ച
പക്ഷം ചുവർപരഹര ത്രിംഗദഹ്യാശ്യൈ മാസസ്തു താഡുദശം.”

ഇങ്ങനെ.

ഇന്ത്യാദ്വീപത്തെത്തക്കാട്ടു. മരിച്ചാൽ മുന്നാംപക്ഷ ത്തിൽ അന്തുപദ്ധകത്തിൽ തെറുപക്ഷരുട്ടു. അതു പ്രതി പദം മരിക്കിൽ മുവിച്ചു മാസം കഴിത്തു വന്ന എകാദശി തുട ഞാറി അഞ്ചു പക്ഷങ്ങൾ കാലം. പതിനുണ്ടാവുപക്ഷത്തിൽ മല്ല പദ്ധകത്തിൽ ഷഠമാസം. അതു പ്രതിപദം മരിക്കിൽ അഞ്ചു മാസം കഴിത്തൊൻ്തു ഇടപ്പുകം തുടങ്ങി അഞ്ചുപക്ഷം കഴിത്തൊൻ്തു ഷഖ്യി തുടങ്ങി അഞ്ചു പക്ഷങ്ങൾ കാലം. ഇങ്ങപത്തിനിലാം പക്ഷ ത്തിൽ ആറ്റിപദ്ധകത്തിൽ വത്സരം, അതിനു പ്രതിപദം മരി ക്കിൽ പതിനൊന്നു മാസം കഴിത്തൊൻ്തു പിന്നെ ഇടപ്പുകം പ്രതി പദം തുടങ്ങി പദ്ധമി കഴിവോള്ളമുള്ള അഞ്ചു പക്ഷങ്ങൾ കാലം. ഇങ്ങനെ.

“ത്രിപക്ഷ ദ്രാദശ പക്ഷ ചതുവിംഗതിപക്ഷകേ
പക്ഷം ത്രിപദ്ധകം തുപാ അന്തുമധ്യാജിപദ്ധകം.”

എന്നീ സ്ഥതിക്കാണ്ട് ചൊല്ലുന്ന എന്ന ചിലർ. മറ്റുചിലർ
“ത്രിപക്ഷ ദ്രാദശ പക്ഷ” ഇത്രുംബികൊണ്ട് ചൊല്ലിയരു

സാവന്നങ്കാണ്ടതേ കാണേണ്ട എന്ന ചൊല്ലുന്നു. അവരുടെ മതത്തിക്കൽ മരിച്ച ദിവ സത്തിൻ്റെ നാല്പുത്രതാന്നാംനാം തുടങ്ങി അഭ്യുദിവസം തെരുപ്പക്കാലം. അപ്പോഴോ ഞായ റാഴ്ച മരിക്കിൽ നാല്പുത്രതാന്നാംനാം വെള്ളിയാഴ്. അന്ന തുടങ്ങി അഭ്യുദിവസം തെരുപ്പക്കാലം. ഇന്തി ഏറെറുച്ചപ്പെട്ട ദിവസംകൊണ്ട് പതിനൊന്ന് പക്ഷിവും പന്ത്രണ്ടാംപക്ഷത്തിലും പിപണ്ണകവും കഴിയും സാവന്നങ്കാണ്ട കണ്ണാൽ. അപ്പോഴോ ഏറെറുച്ചപ്പത്രതാന്നാംദിവസം പന്ത്രണ്ടാംപക്ഷത്തിലേ മധ്യപ വുകം തുടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ ഷണ്മാസം ഞായരാഴ്ച മരിച്ചുവക്കു തുടങ്ങുച്ചപത്രതാന്നാംനാം ചൊരുച്ചാഴ് വരും. അന്ന തുടങ്ങി അഭ്യുദിവസം ഷണ്മാസകാലം. ഇന്തി സംവത്സരം. മന്ത്രററിനാല്പു ത്രഞ്ചു ദിവസം കാണ്ട് മുത്രപത്രതിമുന്ന പക്ഷിം കഴിയും സാവന്നം കൊണ്ട കണ്ണാൽ. അപ്പോഴോ മന്ത്രററിനാല്പുത്രതാരാംദിവസം മുത്രപത്രതിമുക്കം തുടങ്ങുന്നു. ഞായരാഴ്ച മരിച്ചുവക്കു മന്ത്രററിനാല്പുത്രതാരാംദിവസം ചൊരുച്ചാഴ് വരും. അന്നതുടങ്ങി അഭ്യുദിവസം സംവത്സരമാസത്തിനു കാലം. “ത്രിപക്ഷ ദാഖശേ” മുത്രാലി ചൊല്ലിയതു് മുഖപുനരു സാവന്നങ്കാണ്ട വെണ്ണം കാണ്മാൻ എന്ന ചൊല്ലുന്ന ചിലർ. മുഖപുനരു രണ്ട് മത മണ്ഡ്. മുതിലേതു ചെയ്യുതു്? തന്റെ ചുവർമ്മാർ ചെയ്യുംവണ്ണു ചെയ്യുകൊണ്ടു. അരുതോ അറിവില്ലായിൽ അന്നനു പ്രമാണ ത്രിതരോട് കേട്ട ചെയ്യുകൊള്ളുക.

അവനാം പണ്ഡിതരാന്നാം മഹി പക്ഷശ്രൂപം പ്രഭർക്കഃ
കവിം കമയ തന്നാംതി! ദിനെ സ്വാത് പിണ്ഡകത്രം.

മുവിടത്തെ പക്ഷശ്രൂപം പതിനേഴു സാവന്നദിനങ്ങളുക്കാണ്ട് കുചെയ്യുതു്. ചാമ്പരത്ത അല്പ. അപ്പോഴോ കവി എന്ന നാല്പു ത്രതാന്നാംദിവസം തെരുപ്പക്ഷം. കമ്മായെന്ന ഏറെറുച്ചപത്രതാന്നാംദിവസം ഷണ്മാസം. തന്നപംഗി എന്ന മന്ത്രററിനാല്പു ത്രതാരാംദിവസം സംവത്സരം. ഇന്തി മരിച്ച ദിവസത്തിൻ്റെ പതിനൊന്നാംദിവസം ഏകാദശഹപിണ്ഡം. മന്ത്രററുച്ചപത്രതാന്നാംദിവസം സപിണ്ഡി.

വിത്രാംഗരാംബാരേച്ച മുഖ്യം സ്വാത് പിണ്ഡപണ്ഡകം
പിണ്ഡാവസാനം നീതാംഗേ സപിണ്ഡിഃ കതലേശ്വരനി.

വി എന്ന മരിച്ച ദിവസത്തിന്റെ നാലുമാഴ്ച എകാദശ പിണ്ഡം. താ എന്നാറാമാഴ്ച തെത്രപ്രക്ഷം. ഒ എന്ന മൂന്നാമാഴ്ച ഷണ്മാസം. ഒ എന്ന മൂന്നാമാഴ്ച സംവത്സരം. ഒ എന്ന മരിച്ച തിന്റെ നാലുമാഴ്ച സഹിണ്ഡി. ഇങ്ങനെ വിത്താംഗഗംഭീര അളിൽ പിണ്ഡധനവകാ മുഖ്യമാക്കും. സാവന്നംകൊണ്ട് പക്ഷം അളിൽ ധരവുക്കണ്ടിരുന്നു കുറേണ്ണണ്ട് എന്നിള്ള മതമിക്കാട്ടിയതു്. പലക്കമിഞ്ഞുനെയും ആചരിച്ചുകാണുന്നതും.

ഇനിച്ചുണ്ടപ്രക്ഷം. ഇവിടെ മാസങ്ങൾ മറവള്ളുവയ്യാ ചാറ്റുംകൊണ്ടതുയല്ലോ. എന്നാൽ ഇവിടെ പക്ഷങ്ങളിൽ ധന്വ കണ്ടിരുന്നു ചാറ്റുംകൊണ്ടിരു കുറേണ്ണണ്ട് സാവന്നംകൊണ്ടല്ലോ. എന്നിട്ട് ചാറ്റുംകൊണ്ട് മൊല്ലിയ ധന്വക്കണ്ടിൽ വന്നു ഇവ കുറ ഇംവണ്ണും അരംഗീകരിക്കുന്നതു തെത്രപ്രക്ഷിതയും ഷണ്മാസ തന്ത്യം. മന്ത്രരിനിനാല്പുത്താരാംഡിവസം സംവത്സരം എന്ന കല്പി ക്കിൽ ചാറ്റുംകൊണ്ടിരുപത്തിനാലുംപ്രക്ഷിതയിൽ ആചിപ്പവുകും വരു സംവത്സരത്തിനു് എന്നിട്ട് സംവത്സരമാസം മന്ത്രരി നാല്പുത്താരാംഡിവസമല്ല ഉള്ളടി തൊയം. മന്ത്രരിനാല്പുത്തിനാലും ദിവസമായും സംവത്സരമുള്ളടി തൊയം പെരുവിളിശ്ശേരി. ഇനി മറ്റ ചാലേടത്തില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയെന്നും മന്ത്രരിനാലും തനിനാംഡിവസം മരിച്ച ആളുള്ള തന്നെന്നും വന്നു തൊയം. മന്ത്രരിനാല്പുത്താരാംഡിവസം മരിച്ച ആളുള്ള മൂന്നാമാഴ്ച വന്നു തൊയം, “പിണ്ഡാവസാനം നീതാരഗൈ” എന്ന മന്ത്രരിഡപതാം ദിവസം ബല്ലി കാഘംകുടി തൊയം. “സഹിണ്ഡിഃ കതലേർമ്മനി” കതലേർമ്മനി സഹിണ്ഡിഃ, കതലയെന്നു മന്ത്രരിഡപത്താനാം ദിവസം സഹിണ്ഡി ചെയ്യുണ്ട്. എന്നാൽ ‘വിത്താംഗഗംഭീര രേഖ മുഖ്യം സ്വാതോ പിണ്ഡധനവകം’ എന്നീ പാംത്തിന തക്ക വാദ ചെയ്തു തൊച്ചം. കീക്ഷക്കു മാസങ്ങൾ ചാറ്റുംകൊണ്ടിരുന്നു എല്ലാക്കും നിശ്ചയമല്ലോ. എന്നാൽ ഓംവത്സരവും ചാറ്റുംതു ആക്കന്തും. അപ്പോഴോ പറ്റുന്നാംഭാസത്തുനാർത്തനേ സഹിണ്ഡി ചെയ്യുണ്ടം എന്നിട്ടോല്ലോ നിത്യപിണ്ഡങ്ങൾ അഞ്ചു താൻ ആരംതാൻ എന്നുണ്ടാൻ ഏയ്ക്കുന്നു. അവ മേലിൽ വരു വാഹിരിക്കുന്ന പിണ്ഡങ്ങൾ അല്ല. കീഴിൽ കഴിഞ്ഞ പക്ഷം അഞ്ചു ചെയ്യുന്നതുവയും. അങ്ങോ മരിച്ച പക്ഷംതുക്കണ്ണി

എന്നിയാൽ പത്രണഭാംഗാസത്തിന്റെ അട്ടത്തു കീഴ്പ്പുക്ക തേതാട്ടുടി മുന്നററപ്പതു പക്കങ്ങൾ കൃതിത്തരുള്ള ഇരി ചെന്ന. അവയവാവവിസംഖ്യയം നിത്യചിത്ര കാണ്ണന്മാ ഉച്ചരിക്കുന്നതിന്റെ അവയവം ചാലുകിനും. അതു പക്കം താനും. ചാലുകാസം അവധി. ഇനിചൂദ്ധസംവശം അവ യവി. അതിന്റെ അവയവം ചാലുകാസം, ഇങ്ങനെയുള്ളൂ ഈ രിക്കന്തു. അപ്പോഴോ മാസം ചാലുകാഞ്ചാംപാഴത്തു തന്റെ അവയവങ്ങളായിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളും ചാലുകാസങ്ങളാകുന്ന അവയവങ്ങളുടെ അവധി ആകുന്ന സംവത്സരവും ചാലുകാഞ്ചാകേ ഉള്ള. അപ്പോഴോ പത്രണഭാംഗാസത്രംനാംതന്നെ സപിണ്ണിയും ചെയ്യുള്ളതു്. ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നതു ചിലർ. മറ്റുവിലർ എക്കാഡാപിണ്ണിയും നിത്യപിണ്ണിയും സപിണ്ണിയും ഇവരുടെ സാവന്നങ്കാണ്ടു്.. മാസങ്ങൾ (പതിനെല്ലും? പത്രണം) ചാലുകാഞ്ചം എന്ന ചൊല്ലുന്നു.

“സപിണ്ണികരണേ ചാലേ”

മറ്റുവിലർ എക്കാഡാപിണ്ണിയും, തെറുപക്ഷം, ഷണ്മാസം, സംവ നബഹം, രാജാം നിതാപിണ്ണിയും, ഇവരിനൊക്കെ സാവന്ന കുലം. മുന്നററപ്പത്തൊന്നാംദിവസം സപിണ്ണി. പത്രണഭാംഗാഞ്ചും ചാലുകാഞ്ചും ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നതു. ഇവരിൽ എത്ര കൊ ഞ്ചേണ്ടുവരു് എന്ന പലരോടു വിചാരിച്ച കല്പിച്ചകൊംക്ക. കേരം പ്രാനോക്കമല്ലായ്ക്കിൽ പ്രതിഭാസമുള്ള മാസങ്ങളിൽ പത്രണം ചാലുകാഞ്ചു കണ്ടുകൊംക്ക. എക്കാഡാപിണ്ണിയും, തെറുപക്ഷം, ഷണ്മാസം, സംവത്സരം, രാജാംതെന്ന നിത്യപിണ്ണിയും ഇവ ററിനൊക്കെ സാവന്നങ്കാണ്ടു കണ്ടുകൊംക്ക. മുന്നററപ്പത്തൊന്നാംദിവസം സപിണ്ണിയെന്നു കണ്ടുകൊംക്ക. മുന്നററപ്പത്തൊന്നാംദിവസം ബലി കുലംആട്ടിയാൽ മുന്നററപ്പത്തൊന്നാം ദിവസം സപിണ്ണി ചെയ്യുമെന്നു ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന ചൊഴിത്തിൽ ആരശേച്ചാദികളുണ്ടു് മുന്നററപ്പത്തൊന്നാംദിവസം സപിണ്ണി ചെയ്യുന്ന വശമില്ലായ്ക്കിൽ പിന്നെയാം സപിണ്ണി ചെയ്യുന്ന യോഗ്യതയില്ല ഒരുാളിലും. അപ്പോഴോ സപിണ്ണിയാകുന്ന കു മമില്ലാതെപോമല്ലോ എന്ന പേടായു് മുന്നററപ്പത്തൊന്നാം ദിവസമാക്കമാരോപ്പും സപിണ്ണി. മുന്നററപ്പത്തൊന്നാം ദിവസമാക്കമാരോപ്പും സപിണ്ണി. അങ്ങനെയും ആച്ചാരം, ഭേദരെ വൈക്കുതു് സപിണ്ണിക്കും. അങ്ങനെയും ആച്ചാരം,

അപക്ഷ ഹത്യാദി പക്ഷങ്ങളിൽ അന്തുമധ്യാദിപരമ്പരക്കണ്ണളിൽ ഉത്തരയും വെള്ളിയാഴ്ചയും ചൊരുാഴ്ചയും തൃജ്ഞവത്രംഭിയും ഹല്ലാതനനാർ നെറുപക്ഷാദികളുടുകൾ എന്ന ചടങ്ങുനമതതിൽ കാഴ്ച. ഹവറിൽ തൃജ്ഞവത്രംഭംഭിയെ വഞ്ചിക്കു ഹല്ലിയ്ക്കത്. മറ്റൊരു വഞ്ചിച്ചു കാണില്ല. ഇനി പെതമനന്നരാമത്തിലെന്നിയെ ഉള്ളവക്കണ്ണോ തൃജ്ഞവത്രംഭംഭിയെ ഹവറിനു വഞ്ചിക്കുന്നതുവു നാശത്തില്ലതാനും. അതവിനെയവിനെച്ചുാദിച്ചുകൊംക്ക. വെ അമന്ത്രം എക്കാദശഹപിണ്ണം തടങ്ങിയള്ളു ഗ്രാലമാസാദികർ കൊക്കവെ തൃജ്ഞവത്രംഭംഭിയെ വഞ്ചിക്കുന്നും. മരിച്ചാൽ സം സ്കൂരത്തിനു തൃജ്ഞവത്രംഭംഭിയെ വഞ്ചിക്കുമാറില്ല പേരുമന്ത്രം. എന്നാൽ മരിച്ചു ദിവസത്തിന്നു പതിനൊന്നാംദിവസം എക്കാ ദശഹപിണ്ണം. നാലുത്തൊന്നാംദിവസം നെറുപക്ഷം. അവൈയാം മാസം കഴിഞ്ഞെ ഹടപ്പുക്കം കഴിഞ്ഞതാൽ വക്കനു മരിച്ചു ആഴ്ച യുടെ മുന്നാമതാഴ്ചയുടെ നാൽ ഷണ്മാസം. പതിനൊന്നാംമാസം കഴിഞ്ഞെ ഹടപ്പുക്കം കഴിഞ്ഞതാൽ വക്കനു മരിച്ചു ആഴ്ചയുടെ മുന്നാമാഴ്ചനാൽ സംവശം സാവനപക്ഷമുടയവക്ക്.

ഇനിച്ചാലുപക്ഷമുടയവക്ക് പതിനൊന്നാംമാസം കഴിഞ്ഞെ ടപ്പുക്കം കഴിഞ്ഞതാൽ നടേവത്തനു ആഴ്ചനാൽത്തനു സംവശം. പന്ത്രണ്ടാംമാസം കഴിഞ്ഞതാൽ നടേവത്തനു മരിച്ചു ആഴ്ചയുടെ നാലുമാഴ്ചനാൽ സപിണ്ണി. അതു മരിച്ചതിന്നു മുന്നുററുപെ തൊന്നാംദിവസമാണ്. മുന്നുററുപെത്തൊന്നാംനാലെ ബലി യില്ലെ. അന്നേക്കു സപിണ്ണിക്കു പാത്തിരിക്കിയെ പിഴുപ്പുതുമണ്ണ്. അതെന്നു ബലി കാലംകുടിയാൽ സച്ചിണ്ണി ചെയ്യുമ്പുനമെ ചുലയുണ്ടാക്കുന്നു. സപിണ്ണി ചെയ്യുതൊതെ വരികിൽ പിന്നെത്തു ജുംബ് ചോഗ്രതയില്ല സപിണ്ണി. എന്നാൽ ബലി കാലംകുടിയെ നടേ സപിണ്ണി ചെയ്യുന്നും. മുന്നുററുപെത്തൊന്നാംദിവസ തേങ്ങു പാത്തിരിക്കുന്നതു. എന്നാൽ പന്ത്രണ്ടാംമാസത്തുനാൽ തടങ്ങിയാൽ മരിച്ചു ദിവസത്തിന്നു മുന്നുററുപെത്തൊന്നാംദിവസം കഴിയുന്നതിനിടയിൽ സപിണ്ണി ചെയ്യു ഹല്ലിയ്ക്കതു. അവിടെ കൊള്ളാവുന്ന ദിവസങ്ങളെ നിന്തുപിച്ചുകൊംക്ക.

ഇനി സപിണ്ണിക്കു വഞ്ചിക്കു ഹല്ലിയ്ക്കതൊന്തവകരം ആഘുനാ:—

പിതുകമ്മണ്ണനിയതകാലേ വിയുതരേഖവി

അപിതിയു വിവിജ്ഞം സ്വന്തമാ തൃജ്ഞവത്രംഭംഭി.

ഖുശം പ്രേതാജ്ഞമർക്കഷം, ചു തമാ ശ്രൂക്കാരവാസരെ.

അനന്തരകാഴ്ച പിതൃകമ്മൻ എന്ന് ഇന്നവിപസന്ത നേന്ന വേണ്ടെങ്ങനെ റിയമമില്ലാത്ത പിതൃകമ്മത്തിക്കൽ. അഞ്ചുംബാഴ്ച സപിബി ഉദ്ദേശ്യമനി ഇത്രാഡികരിക്കാം വിധിയെന്നു തുടങ്ങിയു തുടവരെ വജ്ജിക്കേണ്ണം. വിധിയെന്നു രോധിണി. ഉത്തരായെന്നു തുമ്പതംചതുട്ടാതി. ഇവിടു മകയിരം. അഭിതി പുണ്ണർതം. ഇഷയാട നാളുകളിലും വജ്ജിക്കേണ്ണം സപിബിക്കും. ഇതു അതിനാളുമില്ല. നേരമാക്കു വജ്ജിക്കേണ്ണം. ഇന്നി അസ്സുമയത്തിനു കണ്ണാൽ. ഇഷയാ റിലേശനാർ ത്രാലുത്തിനു വേണ്ടംപോതുന്നവിപസന്ന് ഇന്നാളുകൾ തുടങ്ങുന്നുണ്ടുമെന്നു അഭ്യരഥാ എന്ന് അനന്നു പ്രഖാണ്ഡത്തരോട് കേട്ടുകൊാരാക്ക. കേരളപ്പുംനോക്കമീ പ്ലാസ്റ്റിക് അഭിവിപസം സപിബി ചെച്ചുങ്ങളു്. ഇന്നാളുകൾ തു ടൈംബുന്നുവെ മുഖ്യവത്രം ത്രാലുബിരുക്കു വജ്ജിക്കേണ്ടുന്ന ദിവി സം ഒന്നാക്കിയും രണ്ടുക്കിലും അഭിവിപസങ്ങളിൽ സപിബി ചെച്ചുങ്ങളു്. പെക്കമനമൊഴിഞ്ഞുള്ളവക്കം ഇങ്ങനെന്നയാത്രു ഇതു്. ഇന്നി തുണ്ണുവത്രം തലനാർ മാസത്തിനു വേണ്ടംപോന്നിരി ഫു, പാരെന്നാർ വാവു് മാസത്താനു വേണ്ടംപോന്നിരിപ്പു ഏ കുഞ്ഞി അപ്പിരെന്നാർ തുണ്ണുവത്രം കുഡായുന്നുവെ സപിബി ചെച്ചുങ്ങൾ എന്നും അംഗാളിപ്പും വാവും വജ്ജിക്കേണ്ണം. ഫേതം ചണ്ണ പുണ്ണക്കുറിനും താഴുമരണിയും വജ്ജിക്കേണ്ണം. ഫേതന്തി കുറു അഞ്ഞുമരാഗിക്കുറു വജ്ജിക്കാകിൽ വജ്ജിക്ക. വെള്ളിയാ ചുയും ചോട്ടാചുയും വജ്ജിക്ക. മറേറവ അഞ്ചാചുയും കൊള്ളാം. വിഷ്ണിഗണ്യാന്തങ്ങളിലും വജ്ജിക്ക. ഇങ്ങനെ സപിബിക്കും.

ഇന്നി ആഞ്ചുവരെ തിള്ള ശ്രദ്ധാന്വിന്നം ദിക്ഷയിലെ പാതയ്ക്കമാസത്തിനും കാവം ചെണ്ണുന്നു:—

തിപ്പു ക്ഷദശമാംശേ തു ഗതേ പ്രാശസ്ത്രോ രവേ
ക്രിയതേ കേരളേ ത്രാലുമാണ്ണുകം വാഹി മാസികം.

ബിക്ഷക്കുറിതാൽ പിന്നു ആഞ്ചുവരെ ഇവൻ മരിച്ച സെശരമാസത്തിൽ മരിച്ചുനാളുന്നാൽ ചാത്തുട്ടി ണ്ണയം പലയം മലനാട്ടിൽ. മരിച്ചപ്പുക്കത്തുന്നാൽ ഉള്ളന്നവത്രം മലനാട്ടിൽ ചീലർ. തിമിയെന്നു പക്കം. ആക്ഷമമെന്നു നാളു്. അവരിനും ദിശമാംശുകളം പത്താമംശകളം നാജുക്കിലും പക്കമെങ്കിലും അതു

കൊണ്ട് പത്രത്കര്ത്ത് പക്കത്വാൽ അതിയിലെക്കുറി നേ ഇവിടെ ദശമാംശകും എന്ന ചോല്ലി. അതോ രക്ഷ അതക്രൂരുടങ്ങി പുത്തുകുമത്താലെ എള്ളിയാൽ അഭിയിലേ ക്രൂരു പത്രാമത്തായിട്ട് വരുമല്ലോ. മുഖബന അന്തേ അവിടെ ദശമാംശമാക്കും. ഒരുപാർക്കു പതിമുന്നു തീയതിയും മുത്തപതി ചിയുമണ്ണു്. അതിയിലെ കുലിയിലിറക്കിയാൽ ഒരുപാർക്കു കുലാരിലിയുണ്ടാം. അതിന്റെ പത്രവാരഭേദം പതിലിയുണ്ടാം. അതിനെക്കരേറു അദ്ധപതിയിൽ. അപ്പോൾ “രിക്ക്” മെന്ന വഞ്ചം. അതിനാടു നാഴികയുമണ്ണു്. ഇതു നാഴിന്റെ ദശമാംശം.

“യദഹ്ന്യസ്മയാരു് ഷുപ്പം ദശാംശോ വില്ലതേ തിമേഷ
തന്മീൻ ദിനേ തത്തിമിജം ശ്രാഖം ക്രവന്തി സൃഷ്ടഃ.”

എന്നാണ്ടെല്ലോ. ഇന്നി ഒരുപക്കത്തിനു പത്രണ്ണ തീയതി. അതി ന്റെ ഇലി എഴുന്നുറി മുത്തപത്രു്. അതിൽ പത്രവാരം എഴു പത്രിരണ്ണിലിലി. അതിനെ അദ്ധപതിയിൽ കരേററിട്ട് നാഴിക കണ്ണാൽ അദ്ധനാഴികയുണ്ടാം. അതപ്പു ക്രതിന്റെ ദശമാംശം. അപ്പോഴോ അസ്തുമയത്തിനു സുക്ഷിച്ചു് നാടു പക്കം കണ്ണാൽ അസ്തുമയത്തിനു മുഖു നാഴിന്റെ ദശാംശം രിക്കമുണ്ടാക്കിയിൽ അന്ന ശ്രാഖമുട്ടേണ്ണു. അന്നാധാരം രിക്കമീലില്ലായ്ക്കിയ പിരുവന്നാധാരം. മരിച്ചുനേരതേ നാഴിജ്ജീപ്പോഴോ ശ്രാഖമുട്ടുകു എന്നല്ല കണക്കു. ഇന്നി അസ്തുമയത്തിനുമുഖു പക്കത്തിന്റെ ദശാംശം പ്രത്യു മുണ്ടാക്കിയിൽ അന്ന് അപ്പുക്കംകൊണ്ടുള്ള ശ്രാഖവും മാസവുമുട്ടേണ്ണു. പ്രത്യുയത്തിൽ കുക്കിയിൽ പിരുവന്നാളുതേ. മരിച്ചുനേരതേപ്പുകു മിച്ചുപ്പോൾ ശ്രാഖവും മാസവുമുട്ടുകു എന്നല്ല കണക്കു. മലനാ ക്രിയ മികവാദമിച്ചിനെയാതേ അതചാരം. ഇന്നി ഇരിങ്ങാലക്കുട ചിലയണ്ണ ദ്രാഡശാംശേമുണ്ടാക്കിലുന്നവേണ്ണം എന്ന ചോല്ലും. അവർ അസ്തുമയത്തിനു കണ്ണാലസ്തുമിക്കണമുഖു അഞ്ചുനാഴികയു തുട്ടനാടു ഉന്നട്ടി നോയം.

ഇന്നി ആഞ്ചുവരു ഉള്ള സംക്രാന്തിനാധാരം ചില വിശേഷങ്ങളുണ്ണു്. അവ ദിവസം ചുഡ്യുണ്ടു്:

സംക്രമേ തപാഞ്ചികശ്രാഖേ വിശേഷാർമ്മ പ്രബന്ധതേ
പാശാംശോ മധ്യമോ യോഗശേസ മധ്യാഹന ഇതി സൃഷ്ടഃ.

1. ‘വേണ്ണം ശ്രൂ’ റ. ചാംബ്.

അനന്തരിതു തു മധ്യാഹനം സംക്രാന്തിഃ സ്പാദ് യദാ തദാ
തസ്മിന്നമഹനി കാഞ്ചം സ്പാദ് ശ്രോഡംത്രമാസജിം.

അനന്തരി പകർക്കൊണ്ട് അബ്യുക്രിട്ടാൽ അതിൽ നടവ് |
ഒലക്രൂർ ഇവിടെ മധ്യാഹനമായതു്. മധ്യാഹനം കഴിയുമ്പുണ്ടു
സംക്രാന്തിയകിൽ അനന്തരേണം പിന്നത്തെത്തിങ്ങളിലേ
ആശം. അതോ മധ്യാഹനം കഴിത്തിട്ടതേ സംക്രാന്തിയകിൽ
ആശം. അരുതോ മധ്യാഹനം കഴിത്തിട്ടതേ സംക്രാന്തിയകിൽ
പിരീറന്നാളും പിന്നത്തെത്തിങ്ങളിലേ ആശമുട്ടിത്തുടങ്ങുന്നു.
ഇങ്ങനെ തിങ്ങലും തുക്കത്തിലേ ഗ്രായം.

മാസാരാഭിനേ യാ തു മധ്യാഹനം സമതിങ്കുമേത്
പുംഗ്രഹ്യത്രകാഞ്ചത്പേ സാ ചാതു ശ്രാഖം തിമിഃ.

തിങ്ങരം തുക്കത്തുനാഡി മധ്യാഹനാന്തത്തിനു ചഞ്ചാംതിരു
മാരെ സുക്ഷിച്ചിട്ടു നാളിം പക്കവും കണ്ണാൽ മധ്യാഹനാന്തം കഴി
ഞ്ഞതാൽ ഒരു തല്ലിരഫോലും നാളിതാൻ പക്കന്താൻ ഉണ്ണാകിൽ
അനന്തരി പക്കവും അതിങ്ങളിലുടേണം. അവിടെന്തലവനാളിലും
മയത്തിനു കണ്ണാൽ അസ്തുമയത്തിനു മുണ്ടു ആരുനാഴികയില്ലാ
ങ്ങിലെ അതു തിങ്ങരം തുക്കത്തിലുടേണില്ലോ. തിങ്ങരം തുക്ക
ത്തുനാഡി മധ്യാഹനാന്തം കഴിത്തിട്ടു മേൽ ഇല്ല നാളെക്കില്ലു
പക്കമെക്കിലും എക്കിലോ അതു തിങ്ങരം തുക്കത്തുനാഡി ഉട്ടു
കയും വേണില്ലോ. അപ്പെട്ടാഡോ തിങ്ങരം തുക്കത്തിന്റെ തല
നാളിലുമയത്തിനു കണ്ണാഡനാഴികയിൽ കുറങ്കിരികയും
വേണം. തിങ്ങരംതുക്കത്തുനാഡി മധ്യാഹനാന്തത്തിനു കണ്ണാൽ
മധ്യാഹനാന്തം കഴിഞ്ഞതാൽ ഇതി ഉണ്ണായിരികയും വേണം. എ
ങ്ങിലോ തിങ്ങരം തുക്കത്തുനാളേ നാളിതാൻ പക്കന്താൻ ശ്രാഖ
മുട്ടേണ്ടു. ഇവണ്ണും വരായ്ക്കിൽ അതിങ്ങളിലോടുക്കത്തേതു അ
നാളെക്കിലും പക്കമെക്കിലും ചാതുമുട്ടേണ്ടു.

എവം പുത്രവനേ ഗ്രായന്നുതു ദേശേഷി കേഷുചിത്വ

പുംഗ്രഹ്യ തുതകാഞ്ചത്പും തിമേബന്നേവ നിത്രപുത്രേ.

പ്രായേണ തുതകാഞ്ചത്പും നാന്തുരാമേഷി ചിന്തുതേ.

ഇവണ്ണും പെരുമനും അച്ചാരം. അപ്പെട്ടാഡിനത്രം ചില
ഓശങ്ങളിൽ തിങ്ങരം തുക്കത്തിന്റെ തലനാഡി അസ്തുമയത്തി
നു കണ്ണാഡനാഴിക ഇല്ലാതെ ഇരിക്കേണമെന്നില്ല. തലനാഡി
ശ്രാഖത്തിനു പോതുമെക്കിലും കണക്കു പോരായ്ക്കും കണക്കു,

എന്നാല്ലൂമധയത്തിനു കുണ്ടാണ്ടാ. തിങ്ങൾ തുടക്കത്തുനാട്ടു മധ്യാധ്യാനത്തിനു കണ്ടാൽ അവിടം കഴിതെന്ത് ഇതി ഉണ്ടാകും എന്നു അവക്ക് തുട്ടുമിള്ളു. അതുണ്ടകും തിങ്ങൾ തുടക്കത്തുനാട്ടു ഉള്ളട്ടണ്ടു അതോടില്ലായിപ്പുഡൈക്കിൽ അത്തിങ്ങൾ ടുടക്ക തുട്ടു ഉട്ടു എന്നു ഉള്ളു അവക്ക്. ഈനി ചെയ്തവനും ചെറിയുള്ളു ഗ്രാമത്തിലേവക്കം ഇംഗ്ലീഷു ദേരു ഞായം. തിങ്ങൾ തുടക്കത്തി സ്വന്ത് തചനാളിലൂമധയത്തിനു കാശൈഡൈല്ലാം വേണ്ട. തിങ്ങൾ തുടക്കത്തുനാട്ടു മധ്യാധ്യാനത്തിനു കണ്ടാൽ അവിടം കഴിതെന്തി ഇതി ഉണ്ടാകും എന്നു തുട്ടുമിള്ളു. പെത്തമനഗ്രാമമൊഴിയുള്ള യക്കം പെത്തമനത്തും പെത്തമുള്ളില്ലേറിയും ഇള ബിലക്കാട്ട്¹ ശേരിയും വള്ളിമന്നത്തുശേരിയും നെട്ടില്ലേറിയേരുവും പെത്ത നടപ്പിലേവക്കും തിങ്ങൾ തുടക്കത്തിനു തചനാളിലൂമധയത്തിനു കാശൈഡിപ്പു. ഒലനാട്ടു തിമികായ്യും കൃകില്ലും കണക്ക് കഴിയായിലും കണക്ക് അവക്ക്. തിങ്ങൾ തുടക്കത്തുനാട്ടു മധ്യാധ്യാനത്തിനു കഴിതെന്താൽ ഇതി ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു അവക്കുള്ളൂ. പെത്തമനത്തു മുന്നരഞ്ഞേണ്ടില്ലും ഇത്തല്ല മതം. തേജ്ഞാജ്ഞാജ്ഞിലും അതായും ഗ്രാമങ്ങളിലും അവിടവിട്ടു കേട്ട നിന്നും ചുരുക്കിയുള്ളകാരംകു.

തിമിശബ്ദേന നക്ഷത്രം തിമിയു ദേ ഇഹോദിതേ.

ഇവിടത്തെ തിമിശബ്ദേനകാണ്ട് നാളി നായും പക്കത്തെയും ആട്ടി ചൊല്ലിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

സ്രൂത്പം ചേത് തിമേർമാസി പുറ്റു സാ ശ്രാലദാ ഭവേത്.

പക്കംകാണ്ട് ശ്രാലദുള്ളനാവക്ക് ശ്രാലദുള്ളുണ്ടനു സെററ മഹാത്മകൾ അപ്പുകം വരായ്ക്കിൽ അതിന്റെ കീഴു അട്ടത തിങ്ങളിലെ ടുടക്കത്തെപ്പും നുംകാണ്ട് വേണും ശ്രാലദുള്ളവാൻ. മേഘത്രിങ്ങളിലേപ്പെത്തല്ല കൊടുത്തുണ്ടവരു്. ഒരു തിങ്ങളിൽ നെട്ടു നാളി വരിക്കിൽ നുതിൽ നുടേതെത്തു ശ്രാലദത്തിനു്. പുറനാാം ടുടക്കത്തെത്തു്. പക്കം റണ്ട് വരിക്കിലും നുടക്കത്തെത്തു ശ്രാലദത്തി നു. നാളിം പക്കവുമോരോനോ വരുന്നുവെക്കിൽ വെവരുപ്പുവു ദിപ്പുശ്ശും. പക്കത്താനും വനിപ്പുായുംകിൽ അതിനടക്കത്തുകീഴേ അതിങ്ങളിലേരു ടുടക്കത്തു വരുന്ന പക്കം വേണും ശ്രാലദത്തിനു.

1. 'ചു' 2. 'പെരുവവും' ഗ. പാം.

കൊള്ളുവാനും. മീതെത്തിങ്ങളിലേ അത്രിയിലേത്തല്ല. പുഞ്ചികം, ധനം, മകരം, കുംഭം ഇന്നാലാലൂരു തിങ്ങളിലേ മിക്കവാറും ഒരു പക്ഷം വന്നില്ല എന്ന വരുത്തും.

അതീതമാസാന്തഃഭിന്നേ തു ഭാഗോഃ
കാര്യം ഗതദേവനാ ക്രൈതി ലോകഃ
ഭിന്നതിഭാഗാത് പുന്നത്രംപമസ്യും ചേത്
ക്രവന്തി കേച്ചിത്വം പ്രവരദ്ധപിനോദയാത്.

ഇന്നി അഞ്ചുക്കാരുംബന്തതിനു ദിവസങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നു:—

മാംലു ച പ്രോഷ്ടപാദേ ച മലമാസവിവജ്ജിതേ
ക്രിംപക്രോഷ്ടകാരുംബം ഗ്രഹസ്ഥാനാം വിഡിയതേ.

മലമാസത്തിലെന്നിയെ വരുന്ന മാലമാസത്തിലും പ്രോഷ്ട
പാദമാസത്തിലും അപരവച്ചിത്തത്തിൽ അഞ്ചുക ചെയ്യാൻ വിധി
യാക്കാനു ഗ്രഹസ്ഥമാക്കണ. സംസ്കർത്തം അംഗസ്തായും അഡി
മാസവും വജ്ജിക്കേണം. വിവാദമുണ്ടാകയാൽ സ്ത്രാധിമാസവും
മധ്യാധിമാസവും വജ്ജിക്കുമാറേതു പലത്തമാക്കണ.

ക്രിംപക്രോഷ്ടമും മാലമാസേ ത്രിയതേ യദ് യജ്ഞവിഭാ
പ്രോഷ്ടപാദേ ക്രിംപക്രോഷ്ട ത്രയോദശ്യോം തമേമവ ച.

യജ്ഞവേദികരംക്ക ഡാലമാസത്തിൽ ക്രിംപക്രോഷ്ടമിനാം അഞ്ചുക
ചെയ്യാനും. പ്രോഷ്ടപാദമാസത്തിലപരപക്ഷത്തിൽ ത്രയോ
ദശിനാം ഇവിടെയെണ്ണാവശ്യ വന്നു. ത്രയോദശിനാം മാ
സത്തിനു വേണ്ടംപോരായു, പിററുന്നാം ക്രിംപക്രത്തിലെമാസ
ത്തിനു വേണ്ടംപോരായു എന്നവയകിൽ എന്നഞ്ചുക ചെയ്യേണ്ടു
എന്ന കേടുകാളിക്ക. കേരംപ്രാനോന്തരക്കമില്ലായ്ക്കിൽ കുംഭമാ
സത്തിലപ്പെട്ടിരുന്നല്ല മാലമാസത്തിലപ്പെട്ടി, അത് മകരത്തോന്ത
ററിലും വരും, അനന്നതതുമാസത്തിലപ്പെട്ടിക്കാരുംബം.

ഇന്നി അത്രപാഠനാനു ചൊല്ലുന്നു:—

മാലമാസേ ക്രിംപക്രോഷ്ട സപ്തമുദ്ദിതിമിത്രയേ
ഭാദ്രേ ക്രിംപക്രയോദശ്യോം തത്വക്രോത്യാശ്രായനാഃ.

അത്രപാഠായനും മാലമാസത്തിൽ ക്രിംപക്ഷത്തിൽ
സപ്തമി, അഞ്ചുമി, നവമി ഇമ്മൂനിഡാവസവും അഞ്ചുക ചെയ്യാനും. ഭാദ്രമാസമെന്നു പ്രോഷ്ടപാദമാസം. പ്രോഷ്ടപാദമാ
സത്തിൽ ക്രിംപക്രയോദശിനാംതന്നെ ചെയ്യുമാറേ ഉള്ളിട്ട് അത്രപാ

ലായന്ന്. ഇവിടെയുണ്ട് വെബരസ്യം വരാവു. മാലമാസത്തിൽ സപ്തമി, അഷ്ടമി, നവമി ഇവ ഒന്നിവസങ്ങളിലും ചെയ്യിരാണ്ടു പറത്തു. ഇപ്പുക്കങ്ങൾക്കുടിപ്പുട്ടകകൊണ്ട്¹ രണ്ടിവസമേ ശ്രാഖയോഗ്യമായിട്ടുള്ള എന്നവർക്കിലും ആ മാസം മേല്പും നീങ്ങുകകൊണ്ട് നാലുടിവസങ്കൂട്ടിയേ ഇവ മുന്ന പ്രകാശിച്ചും ശ്രാഖയോഗ്യമായിട്ട് കഴിത്തുകൂട്ടു എന്ന വർക്കിലുമാം. ഇത്തല്ലോ കേടുവരുത്തുകൊടുക്ക.

ഭാഗം തദ്ദേശ പദ്ധതി ഐടിപ്പട്ടം കമരിത: ഫേതു
സംകുച്ചൂദ്ധിനേ കാൽം ജനർക്കം ഷുവ്മാസജം.

ഇനി കൈശീതകന ചൊല്ലുന്ന:—

പെത്രഫേഡ് മാഥേല ച മാല് ഗ്രന്റേ തമാ പ്രോജൂപ്പേര് ചി ച
കൃഷ്ണാജുമീഷപ്പുഷ്കരാം സ്വരിതി കൈശീതകം മതം.

കൈശീതകന പെത്രഫേഡ് മാലമാസത്തിലും മാലമാസത്തിലും ഹാല് ഗ്രന്റേ പ്രോജൂപ്പേരമാസത്തിലും ഇന്നാലുമാസത്തിലും കൃഷ്ണാജുമീഷപ്പുഷ്കരാം നാഡി അഞ്ചുക്കച്ചെയ്തു തോയം. ഇങ്ങനെ അഞ്ചുക്കാക്കാലം.

ഒപ്പാതു പിതുഭ്രാ/മാവാസ്യം ഭാസിമാസി യമാവിധി.

മാസങ്ങനാടമമാവാസിനാഡി വാവുട്ടക, പാവംബൈയും പാവംബൈ ചെയ്യുന്നാഡി പിണ്യപിതുയജ്ഞം ചെയ്യേ പാവംബൈ ചെയ്യാവു. ശവിടെ ആദ്യപ്രലാധനന് ആചിത്രോദയം കഴി തൊൽ കൃഷ്ണപത്രാർ കരണ്ടതാനാപോലുമാണെങ്കിൽ അന്ന പിണ്യപിതു ഉജ്ഞം ചെയ്തു ചെയ്യുകയും. പിരീന്നാളേയാവു. ആവ സ്കംബൻറ കല്പന്തിലുണ്ട് ശ്രാഖകാലം ചോല്ലുന്ന. എതി രത്തെ ആരു നാചികയും അസ്തുമയത്തിനു മുന്നു ഉള്ള ആരു നാചികയും ഇവിടം ദശാമബലിക്രമ്മം കാലം. പിനെ ദക്ഷ യിലെ നിത്യാശ്വല ബലിക്കം മാസപിണ്യങ്ങൾക്കം കാലം ആചിത്രോദയത്തിങ്കരു നിന്നു പതിനൊന്നാംനാചികത്രടങ്ങി ഉള്ള ദയാലം. പിനെ ആണ്ടിവരെയുള്ള ശ്രാഖത്തിനു കാലം പതിനൊന്നാചിക ത്രംജിച്ച നാലുനാചിക. പിനെ ബഹുഭിജ്ഞ ത്തിനു കാലാ പത്രത്താമ്പ നാലുനാചിക ത്രംജി ആരു നാചിക. ഇങ്ങനെ ആപസ്തുമബകല്പത്തിൽ ശ്രാഖകാലങ്ങളെ ചോല്പിക്കിട

1. 'ഓ രണ്ടു ര' റ. പാഠം,

കമന്. കൂദ്ധിചത്തിനാൽ ശ്രദ്ധവത്തിലുണ്ട്. അനുഭവം മരൊരു തന്നെ ശ്രദ്ധവുടുക്കയ്ക്കും.

“പ്രതിപത്തി പ്രഭതി ഹൈതാൻ വജ്ജയിത്പാ ചത്തിം
ശ്രദ്ധിണ നിഹതാ ദയ വൈ തേഷാം തത പ്രദീയതേ.”

ഇതി സ്മൃതിഃ.

ഇതി പരശമഹാരഹ്യിയാഖ്യാപ്തിം ശക്തിനാ വിരചിത
കാബലിപക്ഷവും സാം ശക്തിനാമാണി
അനിമഭാഗേ ശാസ്യമിസ്ഥാപനാശിവിഃ-
നാമ പഞ്ചമാഖ്യാധി.

അമ ഏംപ്രാഖ്യാധി.

ഇനി പുടവയുട്ടപ്പാൻ പൊഴിയും പൊഴിനാഃ—

പ്രാഡ്യപ്രയോഗവസ്തുഭ്രംഗവേത ~
ഹസ്തപാദ്യസൂര്യപ്രജാതതരാഃ
ശ്രൂതിക്ഷേ ച വസനേ ശ്രൂതാ മതാ
ന സ്ത്രാജാളിയന്നങ്ഗരവാസരാഃ.

ഇതി. പ്രീം എന്നാറാമടം, വ്യയമെന്ന പത്രണഭാമടം, ആറാമടത്തും പത്രണഭാടത്തും ചാദ്രനേനക്കാളിളിം പുടവയുട്ടപ്പാൻ. വസു എന്നവിടം, പസു എന്നപേതി, വൈവതി, മസ്ത പാദ്യ എന്നത്തം തുടങ്ങി അഭ്യുന്നാളികൾ. അതരം, ചിത്ര, പചാതി, വിശാവം, അനന്തിം ഹസ്തപാദ്യ എന്ന മൊല്ലിയതു്. സുഖ്യുദ്ധി എന്ന പുണർത്തം ഷുഡം എന്നിവ രണ്ടും. അംശ എന്ന രോഹിണി. ഉത്തരാ എന്നതുമതാടമതുക്കാതി ഇവ മുന്നം. ഇങ്ങ് നെ പതിനാലു നാളികളിം പുടവയുട്ടപ്പാൻ കൊള്ളിം. മറേരു പതിമുന്ന നാളികളിം കൊള്ളിത്താൽ. ശ്രൂതിക്ഷേ ച. ശ്രൂതിക്ഷേ കൊള്ളിം പുടവയുട്ടപ്പാൻ. ഇതു പെരിക്കേ നന്നാം. ഇനി കൊള്ളിത്താത്തതിരിന്നതും എന്നുണ്ട്. ന സ്ത്രാജാളിയന്നങ്ഗരവാസരാഃ. സ്ത്രീയെന്ന കന്നി. അംശ എന്ന മെടം. താളിയെന്ന രൂഫുക്കം. കന്നിയും മേടവും റൂഫുക്കവും ധനവും ഇന്നാലു രാശികളിം കൊള്ളിത്താൽ. രാത്രിയിലാളികളിലാണുമെ വജ്ജിക്കായും വേണ്ടു.

“ഉത്രംതൊട്ടുമൊരാദനാറു പുണർത്തവും മേൻനാളവിട്ടതിനോ-
ട്ടത്കാതിത്രടങ്ങി മുന്നാലിവസം പ്രാജേശ്വരത്രാടവും
വ്യാഴംവെള്ളിപ്പുഡേഡുവാസനമിരു പററും വിനാ ചാപവും
മേടം മുഖ്യികമംഗലനാഞ്ചു വസനം മുൽപ്പുശടപ്പാനിവ.”

എന്ന താമരന്മുൾ.

“വണ്ണേ മുഖ്യികചാപാജകന്റു വജ്രാസ്തു സവ്വഭാ
തത്കാലാക്ഷേ ഭിന്പലേ തു സിംഹോ രാശിശ്രൂ നേശ്വരതേ
അക്ക്ലൈമിജമണാനാം വാരാ വജ്രാ ദിവാ അഭി.”

എന്നമണം . മരുരാത്രത്തുടർത്ത കോടി ഉട്ടപ്പാനം ആരാനം
മാനിച്ചുകൊട്ടതു കോടിപ്പുടവ ഉട്ടപ്പാനം കാലനിയമമില്ല.

“അന്നുംഗ്രാഹിപ്പിച്ചുവേ ച മാനന്നുംതേത പ്രസാദത്തഃ
ന കാലനിയമം പ്രാളീസ്‌വവണ്ണേ വിപരയിൽ.”

എന്നണംബോള്ളു. സാപ്പുാദോ പുടവയുട്ടപ്പാൻ അയനപ്പില്ലോപ്പ
രവിമാസങ്ങളുണ്ടാനുമേ വജ്ഞിക്കേണ്ടോ. രാവും പകലും കൊള്ളാം.
ഗ്രഹണമുണ്ടായാൽ അദ്ദിവസം വജ്ഞിക്കിൽ സുഖമണ്ടം. ഗ്രഹ
ശാന്തനാരത്തു കൊള്ളിയുന്നതെന്നു നിന്മയം. അദാന്തോദയത്തി
നമുഖേ നാലു നാഴികയും അസ്ത്രമിച്ചാൽ രണ്ടു നാഴികയും ഉ
ചുക്കം പാതിരായ്ക്കും പത്രം ചെയ്തു വിനാഴികയും സാധാരണവും
വജ്ഞിക്കു. രാശികരം—മേടം, കന്നി, മുഖ്യിക, യന ഇവ നാലും
വജ്ഞിക്കു. മറോവ ആട്ടം കൊള്ളുന്നു. ഗ്രഹസ്ഥിതി—ഉച്ചയ
ത്തിക്കൽ രാഹ്യമാക്കാൻമാറേയും എഴുമടത്തു പാപികളെയും
അപ്പുംതതിൽ ചാതുനേയും ചൊംഘയേയും ചാഞ്ചിക്കു. നാലാമട
ത്തു പാപികളെയും കൊള്ളുണ്ടില്ല. സാവിടെ ശ്രീഭഗവം
നില്ക്കിൽ പെരികെ നന്നാം. പുവ്പക്ഷവുമപരപക്ഷവും കൊ
ള്ളാം. തൊയറാഴ്യും ചൊംഘയും ശനിയാഴ്യും വജ്ഞിക്കു.
മറോവ നാലാഴ്യുകളും കൊള്ളാം. ഉത്രാത്രടങ്ങി അതിനാളാഴ്യും
പുണർത്തവും പൂര്യവും അവിട്ടവും ഉത്രകാതി ത്രടങ്ങി മുന്ന നാളി
കളും ഒരംഗിണിയും ഉത്രാടവും ഇപ്പുതിനാലുനാളാഴ്യുകളും കൊള്ളാം.
മറോവ പതിമുന്ന നാളാഴ്യും വജ്ഞിക്കേണ്ടും. പക്ഷങ്ങൾ—
സമിരകരണങ്ങളും റിക്താഴ്മീവിപ്പുകളും കൊള്ളിയുന്നു. മറോവ
കൊള്ളാം. രാത്രിയിലാഴ്യും ചൊംഘയും വജ്ഞികയും വേണ്ടോ. മുത്തു

ശ്ലോഖത്തിനാളും രവിബിംബസംക്രാന്തിയും വജ്ജിക്കെ. നവ
ദോഷങ്ങൾ വജ്ജിക്കാകിൽ വജ്ജിക്കെ. അവറിൽ ഹളികവിള്ളി
ഗണ്യാന്തങ്ങൾ വജ്ജിക്കെ ഹളിയ്ക്കുന്നു. ഉർക്കാപാത്രങ്കവ്യുമ
കേരുഭർന്മാജലാലോനാണ്ടാകിൽ അഭിവസം വജ്ജിക്കെ. ദുരി
നാളിം പക്ഷപ്പെറന്നാളികളിൽ ഹവ മുന്നം കൊള്ളും. മുന്നംയേഴ്വാ
നാളിത്രാഖികളാക്കവേ വജ്ജിക്കേണ്ടം.

ഹതി പരശ്രമഹരാഘവിക്ഷേപം ശക്രഹം വിരചിതേ
കാവലിപക്ഷ്വാല്പാനേ ബംബക്കരനമന്നി
അന്തിമഭാഗേ പസന്ധാസാധിക്കാമ
പക്ഷ്വാല്പായഃ.

അപ്യ സ്വഖ്യമുച്ച്വായഃ.

ഹനി യാത്രയ്ക്ക് പൊഴിയ ചൊല്ലുന്നഃ—

യായാദനാഭനൈരുതേ സമിരന്ത്രയ്യഃ—
ചിത്രാംബംഗ്രേഖംസ്ത്രംപജേ—
ദക്ഷാരാത്രംബുധാശ്മദശരമിനാം
വാരാംസ്ത്രമെമ്പംപാദിഷ്ഠ
പ്രാവൃംബിഷ്പമ ദിക്ഷ വിശ്വപരിശേ
ം ബുധ്യന്നശ്രീപിതേ രോധിനീ—
ചുഞ്ചുരൈപിതേ രോധിനീ—
ചുഞ്ചുരൈപിതേ രോധിനീ—
ത്രാജ്ഞോ മുംഗാ നെറ്റരത്തേ.

ഹതി. യായാദനാഭനൈരുതേ എന്നിവിടംകൊണ്ട് ധാത്ര
യും കൊള്ളാക്കുന്ന നാളികളെ ചൊല്ലുന്ന. അന്നം എന്ന ചോദ
ശ്വാസ് കൊള്ളാക്കുന്ന നാളികൾ. നൈരുത്തമെന്ന മുലം. ചോദ
ശ്വാസ് കൊള്ളാമെന്ന ചൊല്ലിയ നാളികളിൽ ചിത്രരൈശിമുള്ള
പതിനഞ്ചുനാളികളിൽ മുലവും ഹപ്പതിനാറു നാളികളിൽ കൊള്ളാം
ധാത്രയും. ചിത്ര കൊള്ളാത്തു എന്ന മേലിൽ ചൊല്ലും. സമിരി
റയക്ക് ചിത്രാംബംഗ്രേഖംസ്ത്രംപജേതും. ഹംഗനേ.

“സവം ദിക്ഷ മുംഗം മുലം ചിത്രാം സവം ഗ്രാഹി വജ്ജയേതും.”

എന്നാവാരസംഗ്രഹത്തിലുമണ്ട്. അംഗ്രോഫോ ചിത്രരേഖാചിത്രങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി പതിനെഞ്ചും മുലവും ഇപ്പതിനാറനാളുമൊഴി ചുജ്ഞ നാളുകൾ പതിനൊന്നം കൊള്ളുത്തരു് മുലവും ഉണ്ടാക്കിയും കൊള്ളാവു യാത്രയ്ക്ക്. സ്ഥിരരൂപങ്ങൾ എന്ന തുടങ്ങിയതു ഫ്രോക്കശേഷംകൊണ്ട് യാത്രയ്ക്ക് വജ്ജിക്കേണ്ടിനാവരെത്താലുന്ന. സ്ഥിരരൂപങ്ങൾ സ്ഥിരരാശികൾ. രൂപങ്ങൾ എന്ന മിട്ടനും, തുടവം, ചിഞ്ചം, വുദ്ധികം, കംഡം എന്ന സ്ഥിരരാശികൾ നാലും മിട്ടനവും ഇന്ത്യൻ രാശികളും വജ്ജികൾ. ഇന്ത്യൻമൊഴിച്ചുള്ള ഏഴു രാശികളും കൊള്ളിയും. ഉണ്ടാക്കിയും ചിത്രരേഖകൾ. അംബുദയൻ നാലാമടം. അവിടെ നില്ലുന്ന ചാരനെ വജ്ജിക്കേണം. നാലാമത്തു ചാരങ്ങൾ നില്ലുന്നോടു പോകിയും മരണം ഫലം.

“ചാദ്രാംബുദ്ദേശ മതിം ഭദ്രാത്”

എന്നാവാരസംഗ്രഹം. ഇന്തി അക്കാരാത്രംബുധാച്ചുമരംശേഖിനാം വാഹാംസുമെമ്പദ്ധപ്രാബിഷ്ഠ. എന്നിവിടങ്കൊണ്ട് ചെറുപ്രാബിക ഭിലേ യാത്രയ്ക്ക് ക്രമത്താലെ അക്കാബികളുടെ ആളുകളും വജ്ജിക്കേണം എന്ന ചൊല്ലുന്ന. അക്കാരേയൻ തായരു്, ആര എന്ന ചോഡ്യാ, ആത്മരേയൻ പ്രാം, ബുധി, അച്ചുരേയൻ വൈഷ്ണവി, മരമുന്നാശനി, ശ്രീരേയൻ ത്രികൾ, ഇവരുടെ വാരങ്ങൾ ആളുകൾ. ചെറുപ്രാബിഷ്ഠ എന്ന കിഴക്ക്, അഗ്നികോണം, തതക്, നിരുതികോണം, പടിഞ്ഞാറ്, വായുകോണം, വടക്ക് ഇവ എഴും. അംഗ്രോഫോ സൗഖ്യരാത്രിനാർക്കു കിഴക്കോട്ട് പോകുത്തരു്. ചോഡ്യാച്ചുനാറി അഗ്നികോണിൽ പോകുത്തരു. പ്രാംച്ചുനാറി തതകോട്ട് പോകുത്തരു്. ബുധനാറുനാറി നിരുതികോണിൽ പോകുത്തരു്. വൈഷ്ണവിയും പടിഞ്ഞാറോട്ട് പോകുത്തരു്. ശനിയാച്ചുനാറി വായുകോണിൽ പോകുത്തരു്. തിക്കളാച്ചുനാറി വടക്കോട്ട് പോകുത്തരു്. എന്നചോഡ്യാ പോകുത്തരു്. ഇന്തി “പ്രാച്യാഭിഷ്പമ ദിക്ഷ വിശ്വഹരി-ഒ ബുധനുസ്ഥിതേ രോഹിണീപുജ്യര ഭാനഭഗവത്തു്” എന്നിവിടങ്കൊണ്ട് യാത്രയ്ക്കു കൊഞ്ചാമെന്ന ചോല്ലിയ നാളുകളിലും ഇരണ്ടനാളുടെ കുട്ടിക്കുട്ടിക്കുട്ടി റാറോ ദിക്കേകളിൽ കൊള്ളുത്തരു താത്തേയുള്ളി, അവരെത്താലും—പ്രാച്യാഭിഷ്പമ ദിക്ഷ എന്ന

കിഴക്ക്, തത്ക്കൾ, പടിനെത്താവും, വടക്ക് എന്നിവ നാലുഭിക്കുളിലും. വിശ്വദഹരിഞ്ചേ എന്നതുാടവും തിങ്ങവോണവും, ബുധൻഗ്രഹിഞ്ചേ എന്നതട്ടാതിയുമപ്പറ്റിയും, രോഹിണീച്ചുപ്പേജും എന്ന രോഹിണിയും പുയവും, അന്നദിനെ ച എന്നതുവും ഉത്തരവും. എന്നാൽ ഉത്തരവും തിങ്ങവോണവും കിഴക്കോട്ട് പോവാൻ കൊള്ളുന്നതു്. ഉത്തരട്ടാതിയുമപ്പറ്റിയും തെളക്കാട്ട് പോവാൻ കൊള്ളുന്നതു്. രോഹിണിയും പുയവും പടിനെത്താരോട്ട് പോവാൻ കൊള്ളുന്നതു്. അതുവുമുത്തുവും വടക്കോട്ട് പോവാൻ കൊള്ളുന്നതു്. ഈനിയാ തയ്യാറാ പതിനാറുനാളുള്ള കൊള്ളുത്താഡിട്ട് എന്ന ചൊല്ലിയവറിൽ ഇങ്ങനെ ഇയരണ്ണനാളുള്ള ശോരോദാഭിക്രകളിൽ പോവാൻ കൊള്ളുന്നതു്.

“കിഴക്കതുാടമോണം (ച?) തെങ്ങതട്ടാതി തമാശ്വിനി,
പഷ്യാജൈ പയ്യിമേ നിന്തേം വടക്കുമ്പാർത്തവും.”

എന്ന താമരനല്ലൂർ.

ഇന്തുക്കണ്ണിട്ട് വടക്കേനാക്കിപ്പോവാൻ പുരവുമത്തവുമഞ്ചെ വള്ളിക്കേണ്ടിവരു്, ഉത്തരല്ല എന്നാളു ചിലർ നിന്നച്ചീരിക്കുണ്ട്. അതങ്ങനെയല്ലൂ. പുരമൊ ഒരുബിക്കിലും പോവാൻ കൊള്ളുന്നതു് തെന്നു നിശ്ചയമണ്ണൂ. പുരത്തെ വിശ്വഷിച്ചു വടക്കോട്ട് പോവാൻ നിയോധിക്കയെല്ലാംവേണ്ടാ. വടക്കോട്ട് പോവാൻ ഉത്തര കൊള്ളുന്നതു് എന്ന മുമ്പാളിണ്ടതാണു.

“വിശ്വദഹരിഞ്ചുപുഡ്യും പുഷ്പവിഡ്യുംനാക്കണ്ണോ
പ്രാവൃദ്ധിഷ്ട ക്രമാഭിക്ഷ യാത്രാ നെന്നവ മുഖപ്രദാ.”

എന്നാച്ചാരസംഗ്രഹം.

എന്നാൽ വടക്കോട്ട് പോവാൻ ഉത്തരവുമത്തവും കൊള്ളുന്നതു്. ജന്മമെസത്. ഒരുബിക്കിലും പോവാൻ പുരന്നാൽ കൊള്ളുന്നതു്. പക്ഷപ്പെറന്നാളുകൾ രണ്ടം കൊള്ളുന്നു. “തുാജേം മുഗ്ഗൊ നെന്നഗതെന്തു്” മുഗം എന്ന മകരം. നെന്തു എന്ന ഏതാണി. തോണികരേറിയുള്ള യാത്രയ്ക്ക് മകരം കൊള്ളുന്നതു്. ഇവിടെ പ്രതിവിഭാഗത്താം പോകത്തെന്നമാർ ചൊല്ലുന്നു. പ്രതിവിഭാഗത്താം നെന്നും കൊള്ളുന്നില്ലെന്നു എന്നതുന്നു നിക്കുന്നു

“ന ശോഭനാതു പക്ഷതിന്റുപ്പജനി നെന്നഗതെന്തു മുഗം
മുഖേന ന ശോഭനിയോദ്ദേതെന്തു കവിവുച്ചതവാസരെ.”
ഈ മുള്ളത്തപബീ.

പക്ഷതിഃ എന്ന പ്രതിപദം. കനകാലിക്കം സൈവസ്ത്രത്വി നം മുരത്തുപോവാൻ ചെള്ളിച്ചാഴ്ചയും ബുധനാഴ്ചയും കൊള്ളുന്നതു്.

“സ്ത്രീജനവാരൈ ന ശ്രദ്ധേ ഗോസ്തിയോർമുരതോ ഗതൈ.” എന്നാഛാരസംഗ്രഹത്തിലുണ്ട്. യാതൊരിട്ടും ചെന്നാൽ അതിന്റെ മുന്നാംശിവസം അവിടെന്നിനും പോവില്ല. ഈനി മല്ലത്തുനിന്നും പോയതിന്റെ ഒൻപതാംഭിവസവും ഒൻപതാം മാസവും മല്ലത്തു ചെല്ലുന്നതു്.

“പ്രവേശാഹാത് ത്രതീയേർമ്മി ന യാതവും ക്രതയുന്ന നിസ്ത്രമാനവമേ മാസി ദിനേ വാ ന വിശ്രദം ഗ്രഹം.”

എന്നാഛാരസംഗ്രഹം.

ഈനി യാത്രായോഗവും സ്ത്രീക്കിയിരിക്കിൽ പെരിക്കുന്നു്. അതു, പുർബക്ഷയ്ക്കിൽ പ്രതിപദംതുടങ്ങി അന്നേന്നുക്കു തേനാളമിഴു സംഖ്യയും, ഞായറാഴ്ചതുടങ്ങി അന്നേന്നുയാഴ്ചയോളമിഴു സംഖ്യയും, അപേതിതുടങ്ങി അന്നേന്നുജോളമിഴു സംഖ്യയും, ഇവ മുന്നം തങ്ങളിൽ സ്ത്രീയാൽ വരുന്നസംഖ്യയെ മുന്നനടത്തുവച്ചു കൊണ്ട് അതിൽ കുന്നിനെ ഇരട്ടിപ്പു. മരുന്തിനെ മുന്നിൽ പെയ്ക്കു. പിന്നെ മരിക്കുന്നതിനെ നാലിൽ പെയ്ക്കു. അതിൽ ഇരട്ടിച്ചതിനെ എഴുൽിൽ കഴിപ്പു. മുന്നിൽ പെയക്കി തതിനെ ആററിൽ കഴിപ്പു. നാലാൽ പെയക്കിയതിനെ ഏ കുൽ കഴിപ്പു. ഇ പദനേനക്കണ്ണാലിവ മുന്നനടത്തും ശ്രേഷ്ഠമണ്ണാ കിരിക്കിൽ യാത്രായോഗം മുന്നനടത്തുമെന്ന്. ശ്രേഷ്ഠമില്ലാ യും ഫോഗമില്ല. ഡോഗം മുന്നനടത്തുമെങ്കിൽ ഉത്തമം. രണ്ടുതേയുള്ളവക്കിൽ മധ്യമം. രിട്ടേതേയുള്ളവക്കിലും. മുന്നനടത്തുമാല്ലെങ്കിലോട്ടുമേ ആക്കാ.

“തിമിവാരകക്ഷസംഖ്യാ നാം ഡോഗോ പിത്രിചത്രത്വഃ സപ്തംതപജ്ഞപ്പത്രജ്ഞിശ്ചോ ഇദി യാത്രാ ത്ര ശ്രോദനാ.”

എന്നണംല്ലോ. ഇതു യാത്രായോഗമായതു്. പൊതുതിന്റെ പുണ്ണി തയ്യാറാക്കിൽ ഫോഗമുണ്ടാക്കണമെന്ന കുത്രുമെല്ലാമില്ല. ശ്രദ്ധ ഹാജരിക്കുന്ന കാലഫോറാ യാത്രയ്ക്കുവേണ്ടുവതു്. പാപികളുടെ താക്കാ. ചാപ്രാണിന്റെ കാലഫോറയും വേണ്ടില്ല എന്നണ്ടു ചിലർ ചൊല്ലുന്നു. അതു ചാപ്രാണിലുള്ളതുനാലു നന്നു. ചാപ്രാണിലുംതന്നെ നാളാകാ. ആതിന്റെപ്പുംഉത്തരിക്കൽ നിന്നു തുടങ്ങിട്ടു രണ്ടുരോധു നാഴിക ഓരോ കാലഫോറകൾ. അതിന്റെ നടത്തേതു കാലഫോറ

ଅଗଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଯତ୍ନ ବାଣେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର । ଅବଳେଖର ଅତ୍ୟାମନ୍ତର କାହାର କାଲରେ ହୋଇଥାଏ । ରଜତାଂକାଲରେତ୍ତାବ୍ୟିପାଳେଖର ଅତ୍ୟାମନ୍ତର ଦୁଃଖାମନ୍ତର । ହତ୍ୟାତି କଣକେକାରୀଙ୍କ ।

“ଚିନତପାତରାଂଶେଷ ମତର କାଲରେହାର
ପତିଷ୍ଠିଷ୍ଠ ଫୁଲିଷ୍ଠ ବାରାଯିଗାମର
ତତର ଷ୍ଠିଷ୍ଠଷ୍ଠିଷ୍ଠା କ୍ରମରେତେରଷ୍ଠା
ନୀରାଶାର ତୁ ବାରେଶେପରାତ ପାରୁମାପାର ।”

ଏଣେ ମାଯାବୀଯ ।

“ଆମେ ତୁ କୁଣ୍ଡଳିଯାତ୍ମକ ପ୍ରମାଣଜୀବିଯରାଣୁତା ।”

ଏଣେ ବାଞ୍ଚମାପ୍ରାପ୍ତ କାଲରେହାରାଯିପାରୁମି । ଆମନ୍ତର ପକଳିଲା
କେବେଳକୁ ପାରୁଣ୍ଯକୁରିକୁ କ୍ରଦକ୍ଷିତେ କାଲରେହାରକ୍ଷାଯତ୍ର । ରଜତ
ରଙ୍ଗାଶୀକ ଏଣେ ତଣେଣ୍ୟାଲ୍ପ କଣକ । ଆମପ୍ରାପ୍ତରେ ଏହିପ୍ରାଣାଶ୍ଚି
ଉତ୍ସକ୍ଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଲରେହାର କଷିତରିକଷିତ ଏଣେ କାଣେବାର ।

ହୁତି ପାଶଦୟରପ୍ରିୟକିଷ୍ଟରେ କେନ୍ଦ୍ରରେଣ ପିର ପିର
କାଲତିପକପ୍ରାପ୍ତରେ ବୀବଶଂକରନାମାନ୍ତି
ଅରାଣ୍ଡିଯକାରେ ଯାତ୍ରାବୀଧିକାରୀ
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତାରେ ।

ଆମେ ଷ୍ଠିଷ୍ଠମାଧ୍ୟାୟ ।

ହୁକି ଉପଯାଗସରବିଷ୍ଟ ପେଣ୍ଟ ଅ ଚେଷ୍ଟିନା :—

ଚିତ୍ରାମପ୍ରାପ୍ତିପିବିଧିଗ୍ରିଵାତ୍ମନମୁକ୍ତିଶାଶ କଜାକିନ୍ତିପି-
ପାରାଂଷ୍ଟକଷ୍ଟଯତ୍ତଷ୍ଟରେଯାଶରବିଶାନ୍ତରାତ୍ମିକତା ତୁମାର
କୋ ଷୁଣ୍ଟା ନିଯାନାରିଗା ଅପି ବରା ଜନମୁକ୍ତିବେଶରେ
କେତେତ୍ରଷ୍ଟୁରାଗବିନାସି ତୁମାର ପୁରେତର ପରାତ୍ୟାତ୍ସବା ।

ହୁତି । ହୁ ଦ୍ରୋକତିଲେଖର ଷୁଵାଲ୍ପଂକେଳକ୍ଷେତ୍ର ରୂପଯାଦେ
ବିଷ୍ଟ କେବୁକିନାଵରେରେ ତୁମାରୁଣ । ଚିତ୍ରାମପ୍ରାପ୍ତିପିବିଧିଗ୍ରିବି
ଚୋତିଯିବ, ଅଶ୍ରୁପିରେଯାଶରବିଶାନ୍ତରାତ୍ମିକତା,
ମକଟିରା, ତିତିବାତିର ହୁବ ଦୁଃଖ, ଯାତ୍ମନାର ଏଣେ ପାରିଯ, ହୁଏ
ଏଣେ ଷୁଯ, ତୁମାର ଏଣେ ତିତିବାତାର ହୁଅରେତ୍ତାପରୁ ନାହିଁକିଛି
କେବୁକିନାର । ମରେବି ପତିଲେଖକ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁକିଛି କେବୁକିନାର । କଜ
ଏଣେ ଚେଷ୍ଟା । ଆମେ ଏଣେ ତାତିବାତାର ପୁରାଣାମାଧ୍ୟାୟ, ପୁରାଣାମାଧ୍ୟାୟ,
ପିତା ଏଣେ ବୁଦ୍ଧା । ଚୋତିଯିବ ଏଣେ ତାତିବାତାର ପୁରାଣାମାଧ୍ୟାୟ,

ബുധനാഴ്മ മുന്നാലുഴ്മ കുളം കൊള്ളിം. മരുവു മുന്നാഴ്മ കുളം കൊള്ളിത്തതു്. അംബുക്കുയം വേലിയറക്കം കൊള്ളിം സ്ഥിവത്രു്. വേച്ചിയേററം കൊള്ളിത്തതു്. ദിഷ്ടയോഗം നന്നാം. അവ ലാടു്, എക്കാർഡു്, ഉദയങ്ങാഗം, എന്നതുടങ്ങിയുള്ള ദിഷ്ടയോഗങ്ങൾം ഒപ്പയസേവയ്ക്കു നന്നാം.

“വാവെടക്കാർഡുലുഡിഷ്ടയോഗാഃ ശ്രദ്ധാ ഇഹ.”
എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

വിഷം, ഉള്ളം, വിഷി, ഗണ്യാന്തം, മളികൻ ഇവയ്ക്കു
നേരം വജ്ജിക്കണം.

“വിശ്വാസ്ത്വവിഷ്ടിഗണ്യാന്തഹ്ലിക എൻ വജ്ജയേക്കിയു്.”
എന്നാണില്ലോ.

ഇനി റാഡികൾ—വീണാചാരന മിച്ചുനം. അന്തുമെന്ന
മീനം. അജ്ഞിയെന്ന പുശ്വികം. മേടം, ക്കുടക്കം, തുലാം, മകരം
എന്നീ ചരംഗരികൾ നാലും മിച്ചുനവും, മീനവും, പുശ്വികവും ഇം
എഴു റാഡികളും കൊള്ളിം. മരുവു അഞ്ചു റാഡികളും കൊള്ളി
തതു്. രിക്താഃ ശ്രദ്ധാഃ. ചതുര്യി, നവഹി, ചതുഞ്ചി രിക്തകളും
കുന്നതു്. ഇപ്പുക്കങ്ങൾ പെരിക്കെ നന്നാം. ഇനി പഞ്ചമി, ദശമി,
വാവു് പൂണ്ണകളും നന്നാം. ഇപ്പുക്കങ്ങൾ കൊള്ളിത്തതു്.

“രിക്താ വിശ്വാസ്ത്വാന്തരാത പൂണ്ണാ വജ്ഞാ വിശ്വേഷതഃ.”
എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

ഇനി നോ പൂണ്ണാ എന്നതുടങ്ങിട്ട് അന്തേക്കാലദിനാന്ത
ഭാഗി എന്ന കഴിവോളുള്ളടക്കങ്ങൾ വജ്ജിക്കേണ്ടിനാവരെ
മഹാഘൂരം. പൂണ്ണാഃ പഞ്ചമി, ദശമി, വാവു് പൂണ്ണകളും നന്നാം.
ഇപ്പുക്കങ്ങൾ വജ്ജിക്കണം. നിധനാരിഗാ അപി വരം. നിധനം
എന്നാജ്ഞം. അതി എന്നാരാമടം. വരാ എന്ന പാപ
സഹജം. അപ്പുമന്ത്രിവമാംടമന്ത്രമാഡിത്രുൻ, ചൊള്ളാ, ശനി,
രാത്രി എന്നിപ്പുംപികളെ കൊള്ളിത്തതു്. ആറാമടത്തക്കാർഡി
അപ്പുമന്ത്രിയുംപാപികൾ നിന്നാൽ ദോഷമേരുതും.

“ശ്വസ്യ പാപഗ്രഹാ നേഷ്ടാം അപ്പുമേരു വിശ്വേഷതഃ.”
എന്നാണില്ലോ. എന്നാൽ ഇവ രണ്ടുട്ടും പാപികൾ നില്ക്കാണ്ടി
അപക്കിയു ചൊള്ളായെ ഇവ രണ്ടുട്ടും വജ്ജിക്കു ഇല്ലാണ്ടു
നുതാനം. മനസ്സാമ ചന്ദ്രക്കരക്കവും വജ്ജിക്കാക്കനാവരെ

വജ്ജിക്ക. ജനതുചന്നെ. എന്നാൽ പക്ഷേപുരണാളികൾ രണ്ട് മൂവ മൂന്നു വജ്ജിക്ക . . , ഫേതേരുപ്പുാഗ്രഭിനാസ്യഭാവി' എന്നി വിടംകൊണ്ടു കണ്ണിനു മജനു പ്രവൃത്തിപ്പാർ വിശ്വേഷിച്ച വജ്ജി കേവലാനുവദരെയുള്ളൂ. നേതുമെനു കണ്ണു്. അഞ്ചു എന്ന വെള്ളി. ഉറു എന്ന ധാഹികൾ. അവങ്ങെ ദിനം അതുപു വെള്ളിയാഴും, തായരാഴും, ചൊഡ്യാഴും, ശനികാഴും മുന്നാലാഴുകളിലും വജ്ജിക്കേണു കണ്ണിനു മജനു പ്രവൃത്തിപ്പാർ. തിങ്കൾ, ബുധൻ, വ്യാഴം മുമ്പുനാഴുകളിലും കണ്ണിനു ഒപ്പം വയ്ക്കുകയും. റാത്രിയിലാഴുകളും മുമ്പുനാമെ വജ്ജിക്കേണാതാ നും. ആവശ്യകതിക്കൽ ശനികാഴു വജ്ജിക്കേണമെന്നില്ലതാനും.

"നേതുരോഗേഴ്സ് വജ്ജുന്നേ വാരാം മുക്കാരണസ്പതാം."

എന്നാചാരസംഗ്രഹം. എന്നാൽ വെള്ളിയാഴും, ചൊഡ്യാഴും, തായരാഴും മുമ്പുനാരുവാം വജ്ജിയും, മുഖ്യാരുവും. കണ്ണിനു മറു തായരാഴും മുമ്പുനാരുവാം വജ്ജിയും, മുഖ്യാരുവും. കണ്ണിനു മറു വനാചാഴുകളിലും കൊള്ളുന്നതു താനും. "അംഗ്യഭാവി" കണ്ണാനുമി പ്രാത്യ നാളികളേ വജ്ജിക്കു മുള്ളുക്കുത്തു. ഒരു കണ്ണാളി നാളികളേ ആവശ്യത്തിക്കൽ കൊള്ളുന്നതു. രണ്ടു കണ്ണാളി നാളികൊരാക്കിയും ഉത്തരവിശേഷം.

"പ്രാക്കാല്പുശ്രൂഢിവാരന്ത്രക്ഷാഃ" എന്നാണ്ടില്ലോ ചെരിയവാ നു കണ്ണാഴുത്തവാൻ ചൊല്ലിയ ഇടത്തു കണ്ണാളി നാളികളിട ലക്ഷ്യാനുവദത മുഖ്യ ചൊല്ലി. അതുവണ്ണമിവിടെയും കണ്ണിനു ഒപ്പം വയ്ക്കുവാൻ കൊള്ളുന്നതു.

"സാക്കം നക്ഷത്രമന്മാം സ്വാതം",

എന്നാണ്ടില്ലോ ശ്രൂബവന്യത്തിനു ചൊല്ലിയടത്തു ചൊല്ലി. അ തല്പ ഇവിടെക്കുള്ളേളുണ്ടവരു കണ്ണാളി നാളികളിട ലക്ഷ്യാനും.

"നേതേരുസ്യർക്കും വിവജ്ഞം സ്വാ-
ദക്കാല്പുശ്രൂഢിനൊദിതം:"

എന്നാണ്ടില്ലോ.

"എന്നുകൾടിമുതലക്ക് വാരങ്ങോ-
പ്രത്യ പോകി നവ പിന്നുവയാൻ പതിക്ക
നാലു കണ്ണ് ത്രിത്വമേകനേതുമാം
പിന്നു രണ്ടു കുട്ടാം തിരഞ്ഞെയേ"

എന്ന താമരന്മുൻ.

“മുദ്രാസ സുതൈ ചരായോമുവാഃ.”

എന്നിവിടംകൊണ്ട് പ്രസവശയസേവയ്ക്ക് വിശേഷിച്ച നല്ല വരെറത്തുണ്ടാലുണ്ട്. ഗണ്ഡിമാരാജാഭല്ലോ എഴാന്തിങ്ങളിൽത്താൻ ഒപ്പതാംതിങ്ങളിൽത്താൻ സുവല്ലപ്രസവാത്മമായിട്ട് ഒരു കൂടി ചു തൊയം. അതിനു ചരാഗികളുമധ്യാമുവരാഗികളും കൊഞ്ചേണ്ടവയ്ക്ക്. അതിനു സ്ഥിരരാഗികളുമുല്പമുവവും വജ്ജികൾ. ഇനി ധാതോനിഃന്തരയും വല്ലനവിനുള്ള ഒപ്പയം സേവിപ്പാനും അതിനെന്നാശയം പറിപ്പാനും വേലിക്കുറം കൊഞ്ചേണ്ടവയ്ക്ക്. രോഗരാതി, ശത്രുഗമനം ഇത്രാദികൾക്കു ഒപ്പയം സേവിപ്പാനും ഇവരിനെന്നാശയം പറിപ്പാനും ഇത്രാദികൾക്കു വേലിയിറക്കം കൊഞ്ചേണ്ടവയ്ക്ക്.

“പുഷ്ടിദാശയഃസവാധാമേംഷയഗ്രഹണപ്രിവജലപ്രികാലഃ മുദ്രസ്തോന്മുഷപ്രപരഃ മുദ്രഃ.”

എന്നാചാരസംഗ്രഹം. ഇനി പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ അതുചുകളിൽ അവരുടെ നാളുകളിൽ അവരുടെ ഭ്രക്കാണാജ്ഞളിൽ പാപികളുടെ റാഡികളിൽ പാപോദയങ്ങളിൽ ടാപ്പറ്റിഷ്ടികളിൽ ഇവയെല്ലാം കൊഞ്ചേണ്ടവയ്ക്ക് ക്രൂരാഗചികിത്സകൾ. ഇത്രാദിചില വിശേഷങ്ങളുടെള്ളു ചില രോഗങ്ങൾക്ക് ചികിത്സപ്പാർശം.

“പാപവാരോധതത്തുരുംഗേ പാപരാശുദയേ രുണാം പാപദാശ്വര ക്രിയാം കുന്താദാശയെബുദ്ധി ക്രൂരോഗിണാം.”

എന്നാണാചാരസംഗ്രഹത്തിൽ ഒപ്പയസേവ.

ഈതി പരമേഖലപ്രിയമിഞ്ഞുണ്ടു കൈരേണ വിഹച്ചിത
കാലപരിപക്ഷപ്രാബുന്ന ബാധകരക്കുള്ളി
അന്തിമഭാഗേ ഓഷധസേവനവിധി—
നാമാസ്ത്രമാർപ്പായഃ.

അമ നവമോസ്യായഃ.

ഇനി കാലിക്കരാക്കല്ലായിഭും നീട കുഴന്തീൽ നീകും വെപ്പാനും പീന
അഞ്ചുപാര പിങ്ക കഴിഞ്ഞാൽ നീട നീകും ചെപ്പാനും പെംബു ചൊല്ലുന്നു:—

ശരിരിവപിത്രരക്ഷിപ്പെത്തുപുവേംത്തരേ—
ജപലനവരക്കാമിത്രേഷ്ടപിന്തുജീവജ്ഞവരംഗേ

യുഗമുപരി വുഷാസംബം വിന്റുസേസായവർമായ
സമിരകരണമുന്നേഗാളവുാമ്പുവിഷ്ടിഃ സർഖതാഃ.

ഇതി. ശശിഖൈന മകീരം. ശിവദൈന തിരുവാതിര. പി
രുദയൈന മകം. രക്ഷ എന്ന മുലം. പെഉഷ്ടം എന്ന രേവതി.
പുംബ എന്ന പുര, പുരാട, പുതയട്ടാതി ഇവ മുന്നം, ഉത്തര
ദയനാതുമിത്രാടമിത്രട്ടാതി ഇവ മുന്നം. ഇങ്ങ എന്ന തുക്കേട്. ജപ
ലംഗരയന കാത്തിക. വഞ്ചാദയന ചതയം. മിത്രദയനനിശ്ചം.
ഇപ്പതിനെയു നാളുകളും കൊള്ളിാം. ഇതിനു മറേവ പാത്രണം
നാളുകളും കൊള്ളിാത്തു്. ഇന്തുജീവജനവാരേ. ഇന്തു എന്ന തിക്കൾ.
ജീവ എന്ന വൃഥം. അതു എന്ന ബുധൻ. ഇവങ്കെട വാരം ആഴ്ച.
തിക്കളാഴ്ചയും, വൃഥാഴ്ചയും, ബുധനാഴ്ചയും കൊള്ളിാം. മറേവ
നാലാഴ്ചകളും കൊള്ളിാത്തു്. രാത്രിക്കാണട മുന്നകുറിട്ടാലതിലെംട
ക്കത്തെക്കുറ കൊള്ളിാം. അവിടം കൊള്ളിക്കിലാഴ്ചയോനമേ വ
ജജിക്കയും വേണ്ടാ. ഇനി യുഹം എന്ന നകം വുഷണാരം കൂള
കരം ശശിശിവദയനതുടാഡി വിന്റുസേസായും എന്ന കഴിവോളമുണ്ടു
ടംകാണട ചൗളാക്കന്നവരെച്ചാല്ലുകചെപ്പു. വിഹാശ സമിര
കരണമെന്ന തുടങ്ങിയുള്ള ദേഹംകൊണട കൊള്ളം ദയാനിവരെ
ച്ചാല്ലുനു. പുളിളം, നാൽക്കാലികളും, പാനും, പുഴും ഇവ
നാലും സമിരകരണങ്ങളായതു്. മുന്നേഗാളും സിംഹകരണം.
വൃഥാമുദ്രയെന്ന പുലികരണം. സമിരകരണങ്ങൾ നാളും സിംഹ
കരണവും, പുലികരണവും, വിഷ്ടിയും ഇവയോക്കെ വജ്ജിക്ക.
ചൗതുമ്പിയും, നവമിയും ചതുര്ഭ്യിയും, റിക്തകളാക്കന്നതു്. ഇപ്പ
ക്കണ്ണാളെ വജ്ജിക്കേണം. മറേപ്പുക്കണ്ണാളുക്കെക്കൊള്ളിാം. “സിം
ഹോ/തു വർജ്ജതേ” രാശികളിൽ ചിങ്ങത്തെ വജ്ജിക്കുന്നു. വേ
ബിയേററ കൊള്ളണടവതു്. വേലിയിറക്കം കൊള്ളിാത്തു്.

“സിംഗ മാര്ഗ്ഗ വർജ്ജതേ രാശിജജലവുംഡിഃ ശ്രാംപ്രാഃ.”
എന്നണംബല്ലാ.

ഇതി പരമേഹപ്രിയനിശ്ചൈ ശക്രണൈ വിരചിതേ
കാലാചിപകവൃഥാമുനേ ബാലാശക്രനൈട്ടി
അന്തിമാശഗ പുഷ്പയഗനിക്കഷപാണ—
വിഡിന്നേ നവമോധ്യാധഃ.

അധി ഭരണമോസ്യാധി.

ഇനിച്ചാവിട്ടും പൊഴുള് ചൊല്ലുന്നു. ശവിടുട നട വഞ്ജിക്കേണ്ടുന്ന വാദാവശ്യങ്ങൾ ഒരു ദ്രോഹക്കേണ്ട്—

സാക്ഷത്തപിതൃതിതിമ്പ്രഗർഷത-

ത്വാർപ്പണാനി ഗണിതാനി സാഭിജിത്

സ്വയികാരശനിവാരഭ്രകാഃ

വാക്കേവദ്ധശ്രിനസ്ത്രജ്ഞത് ക്രമ്പണ.

ഈതി. സാക്ഷത്യന്നാരുടങ്ങി സാഭിജിത്‌എന്ന കഴിവോള്ളു തേളിടംകൊണ്ട് ലാംഗലഭ്രാവത്തെ ചൊല്ലുക ചെയ്യുന്നതു്. സാക്ഷ യന്നാഡിത്രുൻ നില്ലുന്ന നാടം. തദ്പിതൃതി എന്നു് അതിതൃന്നു് നില്ലുന്ന നാളിടെ ഇങ്പത്തിനുന്നാം നാടം. തിമിയന്നാഡിത്രുൻ നില്ലുന്ന നാളിടെ പതിനഞ്ചാം നാടം. അഗർക്കശം എന്നു് അതി ത്രുൻ നില്ലുന്ന നാളിടെ ഏറ്റാം നാടം. സാക്ഷർക്കശം, തദ്പി-ത്രുതു് ക്ഷം, തത്തിപ്പു് ക്ഷം, തദഗർക്കശം എന്ന ചൊല്ലിയതു്. തൽ പാർപ്പണാനി എന്ന തേഷാം പാർപ്പണാനി. ഗണിതാനി സാഭിജി തു് എന്നു് അഭിജിത്രുത്രക്കിയില്ലിക്കൊടുവു്. അപ്പോഴോ അതി ത്രുൻ നില്ലുന്ന നാളിടം അതിനെന്തുതു് കീഴേ നാളിടം മേഖല നാളിടം. ഇനി അതിത്രുൻ നില്ലുന്ന നാളിടെ അറാമത്രും എഴുമത്രുമെട്ടാമത്രും അഞ്ചെന അവിടെ അട്ടക്ക മുന്നനാളികൾ. പിന്നെ അതിത്രുൻ നില്ലുന്ന നാളിടെ പതിനൊലാമത്രും പതിനഞ്ചാമത്രും പതിനാ റാമത്രും. അഞ്ചെന അവിടെയും മുന്നനാളികൾ ഉണ്ടുക്കേ, പി നെ അതിത്രുൻ നില്ലുന്ന നാളിടെ ഇങ്പത്തിരണ്ടും നാളിടം ഇങ്പത്തിനുന്നാം നാളിടം ഇങ്പത്തിനാലാം നാളിടം അഞ്ചെന അവിടെയും ഉണ്ട് അട്ടക്ക മുന്നനാളികൾ. ഇഞ്ചെന നുബെടത്താചിട്ട് പത്രംണ്ട നാളിടം ലാംഗലഭ്രാവം. ഇപ്പത്രംണ്ട നാളിടം വഞ്ജിക്കേണ്ടും ചാലിട്ടുവാൻ.

ഈനി ഇവരെത്തനെ പരൽപ്പേരായിട്ട് ചൊല്ലിക്കാണട്ട്.

“അക്കണാത് പുരത്തും ചാവിവേദ്യം മാന്യസ്ത്രവഃ വരഃ
ഇങ്വീരഹിവൈവൈ ക്രമ്പണ വർജ്ജാഃ പരേ ഗ്രാഃ.”

ഇഞ്ചെന. ഇനി ലാംഗലഭ്രാവത്തെക്കൊണ്ട് ചാലിട്ടുകിലേ ഫലം. അതിത്രുൻ നിന്ന നാളിടം അതിനെന്തുതു് മീതേതും അട്ടതും കീഴേതും

കൊടകിൽ കനകാലി ചത്രപോം. മറേത് വന്പതാലോന് കൊള്ളകിൽ തൃഷ്ണിചെയ്യുന്നവർ ചത്രപോം. ഇനി ലാംഗല ശ്രദ്ധം വരുന്നാറു പത്രങ്ങളുമൊഴിച്ചുള്ള പത്രിനാറിലോകനാൽ കൊടകിൽ സമുദായിയുണ്ടാം. ഇങ്ങനെ കണ്ണകൊംക്ക. ആച്ചാര സംശ്രദ്ധത്തിലുണ്ടാനമില്ല ചൊല്ലിട്ട്.

“സമുദ്ധതാരാത് പരഭാരഡാച്ചദ്ദേശ
വുംസ്യ താസാ മി, ഭയം മുച്ചാന്തക്രത്,
അദ്ദോ റിരാസ്സപ്രത തൃഷ്ണിവലക്ഷ്യയോ
യേരേന്നു തൃഷ്ണാവുക്ക്ഷിഗണാഃ സമുദായേ.”

ഇവിടത്തെ പരഞ്ഞപേര് ചൊല്ലിയവരിന്നീര മറിവ്— പര ഭാര, താ-സാ-മി, ഭയം-മുകാ-നത്തക്, അദ്ദോ-റിരാ-സ്സപ്രത, ഇങ്ങനെ: എന്നാൽ ലാംഗലത്രുലമുള്ള പത്രങ്ങൾ നാളുകളിൽ കൊം ഒഴിക്കുന്നതു ചാലിട്ടുവാൻ. രാഖികളിൽ വുഡ്ഡികും തന്നെ വജ്ഞിക്കും ഒഴിക്കും വെണ്ടി. ആരംഭിക്കിയാണ്. ആര എന്ന ചൊരു. ചൊരു യും ശനിയാഴ്ചയും വജ്ഞിക്കും. പുലർക്കാലെകൊടകിൽ ആഴ്ച എന്നാണും വജ്ഞിക്കുയും വേണ്ടി. ഭദ്രകായനു പ്രതിയായും സപ്തമിയും പ്രാ പരിയും മും മുന്ന പക്ഷങ്ങളിൽ. ഇവരുടെ പത്രമെന്നു ചൊല്ലുന്നതും. മും എന്ന പത്രാമടം. പത്രാമടത്താബിന്തുനെ കൊള്ളുത്തും. മും എന്ന പത്രാമടം. പത്രാമടത്താബിന്തുനെ കൊള്ളുത്തും. വേദ്യേ എന്ന നാലാമടം. നാലാമടത്തും ചപ്പനെ വജ്ഞിക്കും. ഇവിടെ വിശ്വിയും സ്ഥിരകരണങ്ങൾ നാലും ഇവ രീറ വജ്ഞിക്കും ഇള യും അഞ്ചും. പത്ര, പന്നി, കഴുത ഇവ മുന്ന കരണാങ്ങളിൽ കൊള്ളുണ്ടില്ല. ആവലുക്കണികളിലിവു മുന്നം വജ്ഞിക്കുന്നതുവല്ലതാണ്.

“കഷ്ണേ വർജ്ജയദ്വിജ്ഞിം സ്ഥിരാണി കരണാന്വപി
ഗ്രാവരാഹവരാ നിന്ത്യാ വർജ്ജതേ ഭദ്രകാ തിമിഃ.”

എന്നാണ്ടെല്ലാ.

ഈനി ചാവിട്ടും നല്ലവസാരചുണ്ടുന്നത് കേ ഫ്രോക്കംകേണ്ടി—

മീനഗ്രാമിട്ടുനന്നതുകക്കുട—

വൃഥതുസിംഹകരിവാരിവുലുയും

പുഷ്പവൈരഫ്ലിപ്പസുരന്മുത്രരാസ്യര—

മുഖംനധാതുവിവാസരാഃ മുഖാഃ.

ഗോയെന്നിടവം. നങ്കുമെന്ന മകരം. മീനം, ഇടവം, മിച്ചം, മകരം, കക്കടകം ഇവയെല്ലാ രാശികളിൽ പെരിക്കെ നന്ന്. വൃഥാപികം കൊള്ളാതെന്നു മാനു ചൊല്ലുതും ചെയ്യുവാല്ലോ. അം പ്രാഞ്ചോ മറേരവ ആരു രാശികളിൽ മധ്യമണ്ഡം. വൃഥാമും പുലി, കരി ആന. പുലി, സിംഹം, ആന ഇവ മുന്നകരണാണെങ്കിൽ പെരിക്കെ നന്ന്. വാരിവുലിഞ്ചൻ വേലിയേറം. വേലിയേരം വേണും കൊള്ളാം വാൻ. വേലിയിരകം കൊള്ളാതു്. ഇന്തി നാളുകൾ — പുഞ്ച എന്ന പുയം. പെറ്റുപീം എന്ന രേവതി. സുരസുരയൻ പുണർത്തം. ഉത്തരാ എന്നാരുമുത്താടമുത്തടാതി ഇവ മുന്നം. ആനു രയെനു മുലം. ഭുല്ലുന എന്നാന്തം. ധാരുക്കൈനു ദോഹിനി. ഇവയെന്നുതു നാളുകളിൽ കൊള്ളാം. മറേരവ പതിനെട്ടം കൊള്ളാതു്. രവിവാസര എന്ന തോയരാഴ്ച പെരിക്കെ നന്ന്.

ഇതി പരഞ്ഞരാപ്പിഷ്ഠിജിപ്പുണ്ണ ശക്കരേണ വിരചിതേ
കാഖലിപക്വവൃഥാന ബാലശക്കരന്മാളി
അരനിമണാഗൈ കർഷനാവിധിക്കം
ഭദ്രമാധ്യാധി.

അംബൈമകാദണ്ണോ ഡ്രാവിം.

ഇനി വിശ്വാസ പെമ്പുത ചെണ്ടുന്നു:—

ഭ്രാവക്ഷതിഗോവരാഹനാലിപ്പ—

ഗ്രാംസദ്ധുവ്രായമ,

ത്രാഷ്ടാഹിപ്പയമേഷവുഥികയന്നി—

കന്മാസ്തു പ്രജോപാപനേ

പാതർക്കശാംപി താതിമ്പ്രതിപ്പുതീ—

ഷ്ടാഷ്ടക്കണ തുരോവിംഗതോ

നേഞ്ചി വാംബുശാശീ വരാവൃകരനു—

ബ്രാഹ്മിശത്രാപ്പാണി വാ.

ഭ്രായെന്ന പ്രിതിയസപ്പമിപ്പാംഗികൾ. പക്ഷതിയെന്ന പ്രതിപദം. ഗോയെന്ന പ്രത്രകരണം. വുരാഹയെന്ന ടന്തികരണം. പ്രിതായ, സഞ്ചാരി, പ്രാഭരികളിൽ; പ്രതിപദവും, പ്രത്രകരണവും പന്നികരണവും ഇവയെക്കൈ വഞ്ഞിക്കു. സലിലഫ്രാസ്

മെന്ന വേലിയിരക്കം. അതും വഞ്ജികൾ. വേലിയേററുമെ കൊ ഇളാവു. ഇനി നാളുകൾ— ഇപ്പോൾ തുക്കേട്. പുർബ്ബ ഏന്ന ചുരം, ചുരാടം, ചുരക്കാതി ഇവ മുന്നം. യമ എന്ന ഭരണി. തപാ ജൂഡയെന്ന ചിത്രം. അഹിപത്യം എന്നായില്ലവും മകവും. ഇ എടുന്നാളുകളം വജ്ജിക്കേണം. മെടവും, മുഖികവും, ധനവും, കന്നിയും ഇവ നാലു രാശികളം വജ്ജികൾ. ഒരാറബയെട്ടം കൊ ഇളാം. പാതർക്ക്ഷാത് എന്ന തുടങ്ങിട്ട് തയ്യാവിംഗതഃ എന്ന കഴിവോളിമുള്ളടക്കാണ്ട് റാഹുവക്രത്തികൾ വജ്ജിക്കേണ്ടെന്ന നാളുകളെ ചൊല്ലുക ചെയ്യുന്നതു്. പാതർക്ക്ഷം എന്ന റാഹു നിരക്കുന്ന നാളു്. അതിക്കൽനിന്നു തുടെ എന്ന പതിനേന്നും നാളു്. തിമിയെന്ന പതിനേന്നും നാളു്. അതിയുതിയെന്ന പ തെനാൻപതാം നാളു്. ഷട്ട്‌കെഴു തുയ്യാവിംഗതഃ ഏന്ന റാഹു നില്കുന്ന നാലിന്നു ഇത്യപത്തിമുന്നാം നാാ തുടങ്ങി പത്രണ്ട് നാളുകൾ അടച്ചുകു മേലുട്ടു്. ഇ സദന പതിനേന്നു നാളുണ്ട് റാഹു വക്രത്തികൾ വിത്പൂണ്ട് കൊള്ളിയതാത്തവ. മറുവ പത്ര ണ്ടുനാണു്. ഇവിടെയാജിഭിരുതുകുട യൈണ്ണേണ്ണാം. എന്നിട്ട് മുല തനിലത്രുക്കുട ചൊല്ലി. ആചാരസംഗ്രഹത്തിലുണ്ടിവരറിന്നു പലജ്ഞശൈ ചൊല്ലിട്ടു്.

“ക്ഷേപളം കരം ഗേ പിമതേ തു കഞ്ഞിളം
സത്യപ്രസ്താവനേ ത്യടഗത്തര ഇന്ത്യഃ
വിരേ ശരേ തീരസരേ വിത്സ്യുലം
രിഷ്യന്നവുലിഃ പണിഭാതു് ക്രമേണ.”

ഇങ്ങനെ, റാഹു നീതക്കുന്ന നാാ തുടങ്ങി മുന്ന നാാക്കണ പലം കരിഞ്ഞു പോകയെന്നു്. പിംഗാവ മുന്നിനു പലം വെള്ള മേരിട്ടിയത്പരിക്കേട്ടവയം. ഇനി റാഹു നാൽക്കുന്ന നാളുടെ ഏഴാമത്രം, പതിനേന്നാമത്രം, പതിനേന്നുമത്രം, പ തെനാവതാമത്രം, ഇയപത്തിമുന്നാമത്രം ഇന്ത്യയു നാളുകൾക്കു പലം പലപ്രകാരും നാാം. ഇയപത്തിനാലു്, ഇയപത്തിനുകും പലം പത്രത്രപോകു ഇപ്പത്തിനുമൊഴിഞ്ഞുള്ള പത്രണ്ടനാളുകൾക്കു പലം വെള്ളിയ പെരിക്കെ അമുകതാകു.

ക്ഷേപളസ്യ വെള്ളമിരുംപ്രും കഞ്ഞിളസ്യും ലേഡക
പതംഗപരചക്രാന്തിം ഇന്ത്യേരാം തിപരേ നൂടാം.

അതിവൃഷ്ടിരന്നാവുള്ളിർമ്മാശികാസ്തലാശ്രൂക്കാഃ

പ്രത്യാസുനായു രാജാനാഃ ഷയേതേ തദ്വിതയഃ സൃതാഃ.

നേഷ്ടഃ വാംബുശറീ. വം എന്ന പത്രാമടം. അരംബു
എന്ന നാലംമടം. പത്രാമടത്രും നാലാമടത്രുംചാദ്രഗണവജ്ജിക്ക.
വരാവൃക്കരണായു. കൃതകരണവും കൊഴേളില്ല.

“നില്യം വരായു കരണം നേഷ്ടഃ കമ്മാംബുഗഃ ശരീരി.”
എന്നാധാരസംഗ്രഹം.

അഗ്നിശത്രപ്രാണി വാ. അഗ്നി എന്ന കാത്തിക. ഖണ്ഡ
എന്ന തിരുവാതിര. ത്രംപ്പ എന്ന വിശ്വാവം. ഇമ്മനുനാളു
കളും മയ്യമണ്ഡം.

“കണ്ഠം മുരുപ്പി രൈദം മയ്യമം നന്ത്വിതപ്പാം
കരണമഹി മുഗ്രേഷപ്രാദ്യുത്യോരേരെ നല്ലു്.”

എന്ന താമരനല്ലു്.

“ബീജാവാപോന്നം മുലം ശ്രൂം ചിത്രാം വിവജ്ജയേത്
മയ്യമാ വഹിത്രംപ്പാർദ്ദാ നിശ്ചയ മദാരവാസരൈ.

അത്രാഃ പ്രതിപദ്ധദ്ദാഃ കന്താമേഷാളിയന്നപിനഃ

സമിശ്വാവിഷ്ണിഗോകോലകരണാനി വിവജ്ജയേരു്.”

എന്നമണ്ഡം.

ഈ പരംഹരാപ്രിയക്ഷിപ്പേണ ഏകാണ വിരചിത
കാവചിപക്വ്യാവ്യാനേ സംഖാകരനാശനി
അന്തിമഭാഗേ ബീജാവാപവിധി-
നാക്കമകരംഗ്രാമ്യായഃ.

അതു ദ്രാദരോധ്യായഃ.

ഈ നടത്തവമരണം നടവാൻ വിശേഷിച്ച നിന്റപിക്കേണ്ണുനാവരീ
ചാഞ്ചലാഃ—

കണ്ണ മദഭിനം സിതാരഭിന്തു-

ദ്രാരാംണ്ടിലേ വജ്ജയേഽ

ഭൗമസ്ത്രാളപന്നരണാക്കിവദേശാ

മുദ്ദേശ വിനിശ്ചോദ്യുജ്ജഃ

മയ്യം മുലകലാശമദ്യാസ്ത്രതിനം

നേഷ്ടഃം തിലേ സച്ചനേഃ

പുനാദേശ തു ന വേധകക്രൂജത്രാ-

ദ്രംഗാസ്ത്രാശ്രാലംപനനം.

കുറു മരവിനും വജ്ജേയെത്. കുറം എന്ന കിഴങ്ങിൽ ഒരു വിശ്വേഷം. കിഴങ്ങു നടവാൻ ശനിയാഴ്ച കൊള്ളുന്നതു്. സ്ഥിതാര ദിനക്കുപോരാംന്തിലേ വജ്ജേയെത്. വെള്ളിയാഴ്ചയും, ചൊറ്റാഴ്ചയും, തൊയറാഴ്ചയും വജ്ജിക്കേണ്ണെമള്ളൂവിത്തപ്പാൻ. ലേഡിസ്റ്റുവ സുരണേ. വാരം വജ്ജേയെതിനി ശേഷി. അതുള്ളൂം എന്ന ചേന്ത്. സുരണും എന്ന ചേന്ത്. ചേന്തും ചേന്തു ചേണ്ട്രാഴ്ച വജ്ജിക്കേണ്ണും. അക്കണിവസോ മുഖ്യഗൈ വിനിപ്പിക്കും. മുഖ്യഗൈ എന്ന പയറു. തൊയറാഴ്ച കൊള്ളുന്നും പയറു വിത്തപ്പാൻ. അ സുജോ മയ്യും മുലക്കുലസമയോടി. മുല്ലും എന്ന കിഴങ്ങിൽ ഒരു വിശ്വേഷം. കുലസമം എന്ന മുതിര. കിഴങ്ങു നടവാനും മുതിര വിത്തപ്പാനും. ചൊറ്റാഴ്ച മയ്യമും. ഇരും നേരും തിലേ. വ്യാഴാഴ്ച കൊള്ളുന്നതെത്തുള്ള വിത്തപ്പാൻ. തിലേ സ്ത്രീനേർദ്ദിനും. എഴുള്ളവിത്തപ്പാൻ ശനിയാഴ്ച പെരിക്കു നന്നു്.

“കജവാരോ മയ്യമും സ്പൂദപാപേ മുലക്കുലസമയോടി
സുരണേ മരവാരയു ന നിന്തു മുതി കഷ്ടകാഃ.

അതുള്ളേ സുരണേ ചാപി കജവാരം വിവജ്ജേയെത്
മുലേ വജ്ഞം മരവാരമേവമായ്മി തുഷ്ഠിവലാഃ.

അക്കവാരേ തു മുഖ്യഗാനാം വാപം നിന്തനി ഏകചന
അക്കാരമുന്നുക്കവാരേഷ്യ വജ്ജേയെത് തിലവാപനം.

ന ശസ്ത്രം ജീവവാരേഹി മരവാരോ/ത ശോഭനി”.

എന്നാചാരസംഗ്രഹം. കിഴങ്ങു്, ചേന്തു് മുത്രാദികരംക്ക അം ദേശമുവികൊള്ളുന്നവതു്. ചേന്തയും തിന്തുംമുവി. മുവറി നുല്പമുവി കൊള്ളുന്നതു്.

“അരയാമുവം സത് കണ്ണാബന്ത സുരണേ തിന്തുഗാനാനം”.

എന്നാണ്ടില്ലോ.

“ചേന്തയും തിന്തുംമുവി നന്ന നിന്തും
പററും കിഴങ്ങങ്ങിലധ്യാമുവി ച

ഓമവിനും കുക്കണിക്കിവ നന്ന രണ്ടം
വാഴയും പററും മുവിയുല്പമാകിൽ.

ഒപറയത്രംപനനാം രാശി ഭാനനിന്നന്തഭ്യാമുവി
ചെല്ലുവാനുള്ളതോ തിന്തുംമുവി എവം ചരാബന്ധി.

ക്കരി വരകും ചൊളം വെള്ളരി ടയർ കുക്ക് വഴുതിനയും
തിനയും മുളകമുളനും ദിനകരമിവസേ വിവജ്ഞതേ സദ്ധിഃ.
ഞായറം വെള്ളി ചൊള്ളാഴ്തു എടാവിതപ്പാൻ വിവജ്ഞയത്
വ്യാഴമെഴുന്നിനു വേണ്ടിപ്പു നന്നേറം ശനിയാഴ്തുനാരം.

ചേനയ്ക്ക് ചേന്നിനിധി ഭേദമവാരം
പറരാ കിഴങ്ങിനിധി മനവാരം
ചൊള്ളാഴ്തു മധ്യം മുതിരയ്ക്ക് നിത്രം
നിണ്ണിക്കിഴങ്ങിനാമതകിലാഴ്തു.”

ഈ ഞാൻ ചമത്വാശയിലാളി. ഈനി മരഞ്ഞരം നടവാൻ ചൊ
പ്പുന്തു പുഗാഡെ തു ന വേഷക്കർജ്ജതുലാഭംഗാസ്സുള്ളംപാനനം
മുന്നിവിടംകൊണ്ട്. പുഗം എന്ന കമ്മക്. അമ്പിശ്ശുംകാണട
തെങ്ങ്, പൂവ് ഇത്രാഭികരം. ഇവാറിനു വേധം വജ്ജിക്കേണം.
കക്കടക്കം, മെടം, തുലാം, പുഞ്ചികം ഇന്നാലുരാറികളിം വജ്ജിക്കേ
ണം. ഉംഖപമ്പവി കൊള്ളേണ്ടവതു്. അദ്യോമ്പവി വജ്ജിക്കേണം.
ഇമ്മരഞ്ഞരം നടവാൻ കായ്ക്കാഴ്തുവേണ്ടം കൊള്ളേണ്ടവാൻ. വ്യാഴകു
അവും വേണ്ടാവിവാറിനു്. ഈനി വാഴ വെള്ളം കമ്മക നടവാൻ
വൊഴുതുചൊല്ലുന്ന. വാഴ വെള്ളാൻ വേധം വജ്ജിക്കൗണ്ടവല്ല.

“ചുറാദേഹ വജ്ജയലേപധം കക്കിമേഷതുലാഖിനു
വജ്ഞാ ഉംഖപമ്പവാഴ്ചുസ്താം കേരുദ്ധ ജീവയു ശ്രാംകനു.
പുഗാഡെ സഫലാ എവ താരകാം ശ്രോംനാം സ്ഥതാം
പുഗാഭിവര് കമ്പള്ളാബദ്ധ തത്ര വേദ്യോ ന ചിത്രതേ.”
എന്നണംബല്ലോ.

“വേധനേളാട്ടകോൽത്തണ്ണേമൊഴിച്ചുല്പമ്പവേ ക്ഷിപ്പേത്
കാനാളിൽ കമ്മകം തെങ്ങും പുലാവും കേരുദ്ധ ഇരൈ.
വ്യാഴകുറ്റം വിശ്രഷിച്ചും വാഴ വെള്ളാൻ ത്രഞ്ഞപം
മെടം തുലാം പുഞ്ചികവും വാഴ വെള്ളാൻ വിവജ്ഞയത്.”
എന്നാം

“പുമ്പിശ്ശിക്കിരംകു വജ്ജിക്ക ചൊള്ളായും ഞായറാഴ്യും.”
എന്നും ഭാഷ.

എന്നാൽ വാഴ വെള്ളം കക്കടക്കം വജ്ജാക്കേണം. കരിന്തു
നടവാനം വാഴ വെള്ളാനം ആയില്ലും ചെറിക്കു നന്നാം. വെററില

മേൽനില്ലിലക്കനവ കമ്പിടമന്ത്രമാണു
സുംഭേഷ്ട ചേനിരകടം നിലയാവത്തെപ്പാം.”

ഈഞ്ചന. തിമിറുല്ലിയെന്ന പക്കമെറുക. ഒപ്പുല്ലിയെന്ന നാ ഓടക. അംഗവുഡിയെന്ന പേരിയെറു. ചപ്പമോവുലി എന്ന പുത്രപക്ഷം. ഇപ്പുബേപ്പുത്തികളുംകു ഉണ്ടായിരിക്കേ സമില്ലും നിരപ്പാൻ. റിചർഡ്‌ചപ്പ. റിചർഡ് എൻ പറ്റ സഭാമടം. റിച്ചൈനാരാമടം. പറ്റാജാമടത്തുമാരാമടത്തു പ്രാനേക്കാളുള്ളനു നിരപ്പാൻ. അപ്പുമത്തിൽ ചപ്പനു വ പജിക്കേണം. മാടക്ക എന്ന ശനിപ്പുള്ളി. അതു നിരപ്പാൻ പെരിക്കേ നന്ന്. ധാന്യവുലിത്തുണ്ടം. ധാന്യവുലിയെനില്ലും നിരയും. അതിനു ത്തുണ്ടം നന്ന് ഇത്തുാള്ളിയവരെയപ്പാം. ഇനി വപ്പജിക്കേണ്ടുനാവരെരെത്തുാള്ളുനു ന കുത്തികൊ എന്ന തടങ്കിയു തു ശേഷംകാണ്ട്. ശങ്കരെന്ന തുക്കേട്. കാത്തികയും തുക്കേട് യും വപ്പജിക്കേണം. മറേറ ഇത്തപ്പത്തെ നാളുകളും കൊള്ളുന്നതു. ഇവരിലുത്തമമധ്യമായഉണ്ടാക്കണ്ടതാണം. ചിത്രാ, ചോതി, അതയില്ലും, മുലം, തിരവാതിരി, വിശാവം, പുരം, പുരാടം, പുരയട്ടാതി, മകം, ഭരണി ഇവ പതിനൊന്നം ഉത്തമങ്ങൾ. തിര വോണം, രോഹിണി, അതെതം ഇവ മുന്നം മധ്യമങ്ങൾ. അംഗ തി, മകയിരം, പുണ്ണർതം, പുരം, ഉത്രം, അനിഴം, ഉത്രാടം, അവിടം, ചതയം, ഉത്രകാതി, രേവതി ഇവ പതിനൊന്നാമധ്യമങ്ങൾ. കാത്തികയും തുക്കേടയും വപ്പജിക്കു ഇളയ്ക്കുത്തു. ഇരു ചൊല്ലീടുമണ്ട്.

“ചിത്രാസപാത്രമിള്ളാഞ്ചുപ്പുവ്മഹായമാഃ
ധാന്യവുലെം ത്തുണ്ടാം ശ്രോണരോഹിണ്യക്കാനു മധ്യമാഃ.
ജൈജ്വാ ച കുത്തികൊ വജ്ഞാ”

ഈഞ്ചന.

നക്കവണിശാലുരാശയും. നക്ക എന്ന മകരം. വണിക്ക് എ നു തുലാം. അതും എന്ന മെടം. ഇവ മുന്ന രാശികളും വപ്പജി കേണ്ടിം. സ്ഥിരരാശികൾ ഉത്തമങ്ങൾ. ഉണ്ടയരാശികൾ മധ്യമ ങ്ങൾ. കക്കടക്കവും മധ്യമം. സ്ഥിരങ്ങളും ഉണ്ടയങ്ങളും കക്കടക വും ഇവരെയാണുരും കെട്ടുള്ളമാറ്റേതുമാരംം. ദേശതുലാമകരം ങ്ങൾ മുന്നം വപ്പജിക്കേണം. ഉണ്ടയനിക്കൽ രാഹ്മാനക്കാജമാ

രേഖാം, എഴുമടത്ത് കുഞ്ചിരാഹ്രഹത്തുന്നമാരെയും, അധികമത്തിൽ ചപ്പനേന്നും ചൊറുയേയും വജ്ജിക്ക. ആവശ്യകത്തിക്കൽ നനി ഉദയം കൊള്ളുന്നു. അധികമത്തിൽ ചൊറുയേയുമാവശ്യകത്തിക്കൽ കൊള്ളുന്നു. ചുർച്ചപ്രസ്താവനിലേ, നിറപ്പാൻ കൊള്ളാവു. അപരപക്ഷത്തിൽ തുന്നോദഗിനാരം നിറയ്ക്കുമാറാചാരം പണ്ണേ തുട അട്ടിട്ടാതാനം. അപ്പോഴും അപരപക്ഷം മുഴുവൻ വജ്ജിക്കേണ്ണ മെന്നില്ല. അപരപക്ഷത്തിൽ തുന്നോദഗിനേക്കണ്ട കാൻമുണ്ട് പ്ലോ. പണ്ണുമി കഴിവോളവും കൊള്ളുങ്ങതായ്യില്ല. ആവശ്യകത്തിക്കൽ എന്ന തോനം. ആത്മയോന്നാമേ വജ്ജിക്കുന്നവല്ല. പക്ഷങ്ങൾ—സ്ഥിരകരണാഭ്യൂദയം റിക്കാഷ്ടിവിഫ്രിക്കളം വജ്ജിക്ക. ചുണ്ണകൾ പെരിക്കുന്നുണ്ട്.

“കർണ്ണനാക്ക നാശേഷക വേദിയേറം
വെൺപക്കവും ചുണ്ണകൾ കുംഭപൂർത്തി:
ചുർവ്വായു ചുർവ്വാഹിനിടം നിറപ്പാൻ
മുഖ്യാനി രാശിയി സ്ഥിര എവ തുനം”.

എന്നണ്ടു താമരന്നല്ലീൽ. കൂത്രുഭല്ലദിനാല്ലാംശത്തെ വജ്ജിക്ക. രവിവിംബസംക്രാന്തിയും വജ്ജിക്ക. നവഭോഷജഭലിൽ മുളിക്കാഡയം കൊള്ളാം. മറേറവ എട്ടം വജ്ജിക്ക മല്ലും നിറപ്പാൻ. അന്ത് ആ മല്ലത്രും മുത്തമയ്ക്ക വേണം പൊഴുന്നും പോരത്തും നിത്രപിപ്പാൻ. മഞ്ഞനെന്നുതു ആചാരം. ക്രിയചെയ്യുന്നവരും കുടി നിത്രപിക്കാകിൽ നിത്രപിത്രക്കാരിക. അതോ വശമില്ലായിൽ അവനു നിത്രപിക്കേണ്ണമെന്ന തുതുമില്ല. അനും മുത്തമയ്ക്ക നിത്രപിക്ക മല്ലയ്ക്കുത്തു. പുറന്നാഭ്യൂദയം പക്ഷപ്പുറന്നാഭ്യൂദയം കൊള്ളാം. മുന്നായേഴുനാഉജ്ജമശാലിക്കുറിത്രാദികല്ലരക്കുവെ വജ്ജിക്ക. ഉംബപ്പമുവരാശികളാകിൽ പെരിക്കുന്നുണ്ട്. അഡയാമുവി വജ്ജിക്കമാറില്ല.

‘കോത്തികമകവും തൊട്ട് മെമത്രാവിട്ടം ത്രഞ്ചിയും
മുള്ളനിലോനിലാദിത്രുന്ന് കില്ലതോക്കൈ വെറുംകുടം.
ചണ്ണർത്തം ചിത്രയുതാടം രേവത്യാദികളും തമാ
അത്തമാതിരപ്പരാടം ഉത്രക്കാതി ച നാലു തുണ്ണ്

1. ‘പറാ (മുത്തമെന്തുവി മേടം? മുത്തമെന്തുവി മേടം)’, 2. ‘കില്ല് മുഖ്യാനി’ ദാ. പഠം.

മുത്തപ്പത്തട്ടുനാർക്കാണ്ടി മുന്നംകുട്ടങ്ങളിൽക്കെന
രവി നില്പിത്തത്തുടങ്ങിയാണ് പുറഞ്ഞകുട്ടങ്ങളായും.”

ഈ ടി പരമേഖരപ്പിഡിഷിപ്പുണ്ണ രക്ഷാന്തര വിരചിത
കാവലീപക്ഷ്യാഭ്യാസാനുബാധകമന്നു
അന്തിമഭാഗത്ത് ധാന്യവും ലഭിക്കമനും നാമ
അരയാദശ്ശേരിയായി,

സമാഴ്സ്ഫോറ്റം ഗ്രന്ഥഃ.

സ്ത്രീ ഭയാത്

മേഖം ദച്ചചരതിമിന്തോജ്വാനിയഥര (ത്ര)ബ്രഹ്മകാഖഃ സ്ത്രത-
സ്ത്രീകാഖ്യോപ്പരജസംകുമ്മ്യു സമഭയാ യന്മിൻ ദിനേ സംഭവേത്
തമാരാ പസിത്തു മും പ്രിജമാവവവിശ്വന്തിഃ കണ്ണിഃ പ്രക്ഷൃതാം
മുഃഹേ ചെചവ മഹിന്തഃക വിജ്ഞേഷ ചാന്ത്രേഷ്യപി.

ഉദബത്തിനെമ്മാൻപേ മേഖസംകുമം വന്നാൽ അന്തരെനു വേണും കണ്ണി
കംണ്ണാൻ, അത്യാം സ്ത്രീപതിന്നാമ്പാമാണ് അന്തപത്തെനാവത്രനാഴികക്ക സംകു
മം വന്നാരു അപ്പ കാരമന്ത്രു ഏല്ലാവക്കരാചരിച്ചതു്.
പക്കതിയ ക-മാതൃകയിൽ ഗ്രന്ഥസമാപ്തി വാക്കും കഴിഞ്ഞ ഇന്ത്യം ഒരു
ഗണ്ഡം കൂട്ടുവായി കാണാം. ഈ എംബേഞ്ചിനു പ്രക്തുരത്തോട് സാദൃശ്യത്തും
കാണാതെത്തുകാണു ഗ്രന്ഥശ്രീരാജിൻ വെന്തിലു്.

സൂത്രഗമ്മങ്ങൾ.

ഗമ്മനാമാ.	എം.
അരിക്കുകാലം	32.
അസ്ത്രക്കവ്യാവ്യ	5.
ആചാരസങ്ഗ്രഹം	2, 6, 7, 8, 14, 27, 28, 30, 46, 47. 48, 50, 52, 55, 57, 58, 59.
ആപ്രസ്തുതകളും	42.
ആനശൈച്ചാജ്ഞകൾ	31.*
കാവലീപിക	15, 16, 21.
ചടങ്ങുനമ്പം	31, 36.
ഞാൻചമച്ചുഭാഷ	60.
താമരന്ത്രികൾ	6, 8, 44, 47, 51, 58, 62, 64.
പാദ്ധ്യാഖിക	2, 6.
ഹയവിയം	1, 2, 4, 7, 9, 12, 15, 16, 20, 49.
ക്രമിക്കർത്താവകൾ	1, 2, 5, 6, 7, 9, 12, 15, 16, 21, 22.
ക്രമിക്കർത്താവി	2, 6, 15, 47.
വാസിങ്ങൾ	1, 2, 4, 5, 7.
സാരസ്വത ഉം	5.

സുതദ്ദേശമി.

അദ്ധ്യായം.	പുനഃ.
ഇഴനിവഷാട്ടശരി	40.
ചെറുവം	41.
കൈടിപ്പുറി	40.
പെരുമകംഗ്രാമം	36, 39, 40.
പെരുന്നടപ്പ്	40.
പെരുവിളിപ്പുറി	34, 40.
മഹനാട്	37, 38.
പള്ളിമന്നത്തുശരി	40.

**LIST OF MALAYALAM PUBLICATIONS
FOR SALE.**

ത്രിശ്ശൂലം മലയാളഭാഷാലൈറ്റോവലി.

	അ. മ. ക. ച.
No. 1—മുക്തക്ഷിണപ്പാട്ട്	0 7 0
No. 2—തൈരുവരാമായനം (കിളിപ്പാട്ട്)	0 7 0
No. 3—ക്ഷേത്രപ്രഞ്ചി (കിളിപ്പാട്ട്)	0 10 0
No. 4—ചാവതീപരിനയം (കിളിപ്പാട്ട്)	0 12 0
No. 5—പടപ്പാട്ട് (കിളിപ്പാട്ട്)	0 14 0
No. 6—കല്യാണസൗധന്യികം (ഭാഷാചന്ദ്ര)	0 6 0
No. 7—പ്രമുഖാദചരിതം (ഹംസപ്പാട്ട്)	0 5 0
No. 8—ഗിരിജാകല്യാണം (ഗിതപ്രഖ്യാനം)	1 0 8
No. 9—പ്രധാനരമാവ (സൃതിഗ്രന്ഥം)	3 1 8
No. 10—ആമിച്ചൊയവതം ഭാഷം (രാജ്യം) ഫ-ാംവാല്യം	1 0 8
No. 11—ക്ഷേത്രവിവ (ഗിതപ്രഖ്യാനം)	0 4 0
No. 12—വിംഗതി (സപ്രാവ്യാനം)	0 7 0
No. 13—ദാഹക്ഷായകം (കിളിപ്പാട്ട്)	0 8 0
No. 14—ആമിച്ചൊയവതം ഭാഷം (രാജ്യം) റ-ാംവാല്യം	1 7 10
No. 15—ഭാഷാരാമായനചന്ദ്ര (ബാവകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 16—ചാവതീപരാണിഗ്രഹണം (ആരൂപ്യം)	0 4 0
No. 17—ശ്രദ്ധക്ഷം (ഭാഷ്യക്രക്കിതം)	0 7 0
No. 18—ക്ലിംഫ്രാപദ്ധതം (ഹംസപ്പാട്ട്)	0 12 0
No. 19—ഭാഷാരാമായനചന്ദ്ര (ശാഖാസ്ത്രാകാണ്ഡം, ആരംഭകാണ്ഡം, കിഴുകിസ്യാകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 20—ഭാഷാരാമായനചന്ദ്ര (സൂര്യരക്ഷണം, ഇശകാണ്ഡം, ഉത്തരകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 21—വിജ്ഞയിത (ഹംസപ്പാട്ട്) (രണ്ടാംപതിജ്ഞ്)	0 14 0
No. 22—തങ്കപരമസിപ്പുവല്ലഘട്ടം തങ്കപരമസിമഹാവാക്യം ക്രമീക്രിയ	0 4 0
No. 23—ആധാരപ്രവർത്തനം	0 4 0
No. 24—ക്ലിംഫ്രാരതം (രണ്ടാംഭാഗം)	0 14 4
No. 25—ഒന്നാംഭാഗം	0 4 0

ஏவைணுகளுக்கு மாவட்டம்.

	அ. ம. கி.
No. 1—வெல்லுமண்ணி	1 7 10
No. 2—காதகப்பூதி (ஸ்வராவுரான்)	0 21 0
No. 3—காஷாஜாதகப்பூதி	1 0 8
No. 4—பூத்தோக	0 5 0
No. 5—உழுங்கப்பவி (ஸ்வராவுரான்)	0 10 0
No. 6—வொவங்கரங் (பூவ்தோய்)	0 14 0
No. 7—ஒந்துஞ்செய் யிதிகாபாலம் (ஸ்வராவுரான்)	0 .4 0
No. 8—நூல்வெங்கலிகங் (கெவல்ர) (கோஷ்டாமிதங்)	2 1 0
No. 9—ஜூத்தீன்ஸ் (விஷவெல்ர)	0 14 0
No. 10—தாநுஷக்கிவிசாலம் (வெல்ர)	0 10 11
No. 11—பூத்தோகரங்	0 14 0
No. 12—கெஞ்சவியங் (கோஷ்டாவுரான் ஸமிதங்) ம--வால்,	1 0 8
No. 13—வொவங்கரங் (மய்மாய்)	2 1 0
No. 14—காராய்ளீயங் (ஸ்வராவுரான்)	4 2 1
No. 15—வொவங்கரங் (அரநிமாய்)	0 10 0

